INVENTARI DE CAMINS MUNICIPALS DE MALGRAT DE MAR

MEMÒRIA

Malgrat de Mar, octubre de 2007

Xavier Campillo i Besses
Doctor en geografia
Pèrit de camins i servituds de pas

Carretera de Ribes, 33, 1er
08698 Cercs
tel. 650 37 23 99
xavier.campillo@arrakis.es
http://www.periciacaminera.arrakis.es

COL·LEGI DE GEÒGRAFS
Col.legiat núm. 861

Direcció:

Dr. Xavier Campillo i Besses

Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs

Tel. 938 248 631 – 650 372 399

xavier.campillo@arrakis.es

Realització:

Xavier Campillo i Besses. Doctor en Geografia.

Alba Escriche i Rius. Llicenciada en Geografia.

PERICIA CAMINERA

Assessorament pericial de camins, servituds de pas i termenals de pagès

SUMARI

PART I: ASPECTES INTRODUCTORIS

1.1. Presentació

1.2. El marc legal

1.3. Definició del concepte "camí"

1.4. Titularitat

1.5. Naturalesa jurídica dels camins

PART II: INVENTARI DE CAMINS DEL MUNICIPI DE MALGRAT DE MAR

2.1. Metodologia

2.1.1. Característiques bàsiques de l'inventari

2.1.2. Classificació i fitxa

2.2. Fonts documentals

2.3. Estructura de la base de dades i descripció de variables

2.4. Resultats de l'inventari

PART III: FITXES DESCRIPTIVES DELS CAMINS INVENTARIATS

PART IV: PROPOSTA D'ORDENANÇA DE CAMINS I TANCAMENTS

ANNEX I: DISPOSICIONS LEGALS

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

PART I

ASPECTES INTRODUCTORIS

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

1.1. Presentació

Els diferents usos -populars, legals, administratius, etc.- que s'apliquen a la paraula *camí* obliguen a definir el concepte. Al nostre país, de qualsevol vial asfaltat se'n diu popularment *carretera*, de manera que hom assimila *camins* amb vials no asfaltats. Ara bé, sovint, els vials no asfaltats per a vehicles s'anomenen *pistes* i hom reserva la paraula *camí* per als vials no aptes per a vehicles. És a dir els vells camins de bast o els corriols. A tot això hauríem d'afegir encara la diversitat d'opinions al voltant de conceptes com ara *camí ral, camí ramader, servitud de pas*, etc. Tot plegat, l'àmbit dels camins es caracteritza per una gran confusió semàntica.

En canvi, d'acord amb la llei de carreteres són camins les vies i els accessos als nuclis de població que integren la xarxa viària de titularitat municipal, les pistes forestals i els camins rurals. Òbviament, en són exclosos també els camins de bast o de bast i els camins ramaders, és a dir el viari tradicional o històric que no fou concebut per al trànsit d'automòbils. A més, els vials de propietat privada tenen sempre la consideració de camí. Per tant la distinció entre camins i carreteres es fa fonamentalment en base a criteris funcionals i de titularitat. Mentre les carreteres pertanyen a l'Estat, la comunitat autònoma o la província, els municipis i els particulars només poden ser titulars de camins, amb independència de llur morfologia i funcionalitat. Tanmateix, molts camins morfològicament són carreteres i cada cop més sovint presenten un recobriment asfàltic.

Precisament, hi ha una tendència generalitzada a interpretar i classificar els camins d'acord amb criteris morfològics o físico-constructius (com ara el tipus de ferm). Això no obstant, un inventari de camins enfocat a la gestió de la xarxa viària en el marc de les polítiques municipals d'ordenació del territori, s'ha de basar en primera instància en la realitat històrica i funcional dels camins, d'on deriva llur personalitat jurídica. Les característiques morfològiques i l'estat dels camins poden variar molt ràpidament, degut a les actuacions de millora dels camins (eixamplament, pavimentació) per part de l'administració pública o dels particulars, però també a causa dels efectes destructius de la meteorologia (episodis de pluges, etc.). En canvi, el recorregut i la funcionalitat, així com la personalitat jurídica dels camins - la propietat - té una gran permanència en el temps.

Els inventaris de camins són un manament legal, així ho estableixen el Text refós de la Llei municipal i de règim local[1] i la Llei de regulació de l'accés motoritzat al medi natural[2]. D'acord

[1] Art. 222.1.: *"Els ens locals han de portar un inventari de llurs béns, el qual ha de comprendre els béns de domini públic."* El Reglament del patrimoni dels ens locals (Art. 106) especifica els *"vials no urbans"* dintre dels béns subjectes a inventari.
[2] Art. 11: *"Els consells comarcals, d'acord amb els municipis afectats, han d'elaborar un inventari dels camins i de les pistes que hi*

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

amb la Llei municipal cal que l'ens local inventariï tots els camins de titularitat pública municipal. Això no obstant, els inventaris municipals són una raresa i quan aquests inventaris existeixen sovint són poc exhaustius i només recullen camins aptes per a la circulació motoritzada, camins que interessen al municipi amb caràcter conjuntural, o es fan seguint criteris tècnics d'inventari força deficients (p.e. mitjançant una simple transposició del cadastre).

L'inventari municipal de camins que es presenta seguidament, és un treball que parteix d'una visió global i integrada de la xarxa viària i del territori al qual serveix, i que es fonamenta en la realitat històrica funcional i jurídica dels camins del municipi de Malgrat de Mar.

1.2. El marc legal

A Catalunya, com a la resta d'Espanya, els camins es defineixen i regulen en base a quatre normes legals de caràcter bàsic:

- Codi Civil
- Llei 7/1993, de 30 de setembre, de carreteres
- Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (Decret legislatiu 2/2003)
- Ley 3/1995, de 23 de marzo, de vías pecuarias

Les servituds de pas públiques emanen de diverses lleis sectorials:

- Ley 29/1985, de aguas
- Ley 22/1988, de costas

I les servituds privades les regulen els codis civils català i espanyol:

- Codi Civil de Catalunya
- Código Civil

I, pel que fa al dret de circular i gaudir de la natura, a la naturalesa jurídica dels camins i a la regulació del seu ús:

- Constitució Espanyola
- Código Civil

ha en els termes municipals de llurs comarques, en el qual ha de constar la titularitat, pública o privada, les servituds que tenen i la possibilitat d'utilització de cadascun d'ells."

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

- Llei 8/1987, de 15 d'abril, municipal i de règim local de Catalunya
- Decret 166/1998, de 8 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural
- Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural
- Decret 148/1992, de 9 de juny, pel qual es regulen les activitats fotogràfiques, científiques i esportives que poden afectar les espècies de la fauna salvatge
- Ley 10/2006, de 28 de abril, por la que se modifica la Ley 43/2003, de 21 de noviembre, de Montes

A l'últim, pel que fa a la tradició consuetudinària, cal esmentar el recull realitzat per l'Oficina d'Estudis Jurídics de la Mancomunitat de Catalunya:

- Costumari Català, vol. II. Costums sobre termenals, camins i aigües, en terres de pagès, 1921

1.3. Definició del concepte "camí"

La Llei de carreteres defineix aquests vials com *"les vies de domini i ús públics projectades i construïdes fonamentalment per a la circulació de vehicles automòbils"*. A partir d'aquesta definició tan elemental la Llei exclou diverses categories de vials que per exclusió esdevenen la xarxa de camins. De manera que legalment al nostre país són camins tots els vials que no són carreteres.

D'acord amb la Llei <u>no són carreteres:</u>

1. Els vials de titularitat municipal
2. Els camins rurals
3. Les pistes forestals
4. Els vials públics tancats a la circulació (vies de servei)
5. Els vials privats

Aquesta categoria inclou, doncs, tant camins per a vehicles, com camins rurals tradicionals (carreters, de bast, ramaders, i senders). De manera que les característiques morfològiques i el tipus de ferm no intervenen en la classificació legal o administrativa dels vials. Atès que els municipis no poden ser titulars de carreteres, la titularitat dels camins públics recaurà, amb l'excepció principal de les vies pecuàries (de titularitat autonòmica), en els municipis.

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Els camins ramaders són els únics camins que no s'obtenen per exclusió. D'acord amb la Ley de vías pecuarias: "*Se entiende por vías pecuarias las rutas o itinerarios por donde discurre o ha venido discurriendo tradicionalmente el tránsito ganadero.*"

1.4. Titularitat

Municipal

Els camins poden ser públics o privats en funció del seu titular. Pel que fa als camins públics, i especialment als demanials, la titularitat recaurà per defecte en els municipis. Per consegüent, la majoria de camins públics són de titularitat municipal. La gestió dels camins municipals correspon, quan n'hi ha, a les entitats municipals descentralitzades.

Segons el Costumari Català de la Mancomunitat són camins públics: "*Els camins rals, els veïnals, els que segueixen el jaç d'un riu o riera, o canal públic, i els que van a una església, cementiri o a una font pública*". En efecte, són públics els camins que al temps present comuniquen els pobles entre si, els moderns camins veïnals, que l'administració tendeix ara a catalogar com a "camins rurals", i els que ho feien en altre temps, els anomenats "camins rals."

Els camins rals són simplement els antics camins veïnals, especialment els principals, que definien els grans itineraris comarcals i regionals. La distinció "reial" significava que el rei els emparava. En el llenguatge popular "camí ral" és sinònim de camí principal de titularitat pública.

El costum reivindica també el caràcter públic del camí que segueix la riba d'un riu. "*El camí que segueix un riu, riera o canal públic ha de passar dintre dels quinze primers pams (2,910 metres) tocant al jaç o caire del canal, i és just de l'ample necessari perquè hi pugui passar una persona.*" Aquesta afirmació que trobem al Costumari Català és coincident amb la servitud pública de pas de cinc metres d'amplada que fixa la Ley de Aguas espanyola.

Quant als camins que accedeixen a indrets públics, com ara santuaris, cementiris, fonts públiques, etc., la jurisprudència considera que l'ús públic és inherent a la seva naturalesa. Tradicionalment també es consideren públics els camins que partionen finques sense pertànyer a cap de les finques confrontants.

Sovint s'afirma que el pas d'un mort crea camí públic. Aquesta creença, encara viva, si bé deformada, es refereix a una tradició catalana singular, l'anomenat camí de sagraments o camí de vius i de morts, també camí sagramenter, camí de creu o camí de combregar. Com escrivia Pella el 1901, "*Darán la condición de camino público algunos actos, como el paso del Viático o entierro, lo que en*

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

catalán se llama convertirse en camí de sagraments*; porque con servir para un servicio religioso toma el camino la condición de cosa fuera del comercio o pública que va anexa a las cosas religiosas. Con igual fundamento será camino público el que conduzca y termine en cementerio, iglesia, capilla u otro lugar sagrado. En algunas comarcas se nombra el* camí de vius y de morts*, que equivale al camino de sacramentos.*" Això no obstant, segons es desprèn del Costumari Català el camí de sagraments no és un veritable camí públic ans una servitud de pas privada, atès que desapareix quan la casa on condueix és inhabitable i que el camí "*és públic per a tots aquells que tenen motiu per anar a la casa on mena, i per a ningú més.*"

Autonòmica

La Ley de vías pecuarias estableix la titularitat autonòmica dels camins ramaders. De manera que aquests camins, a Catalunya, són propietat de la Generalitat. Llur defensa i gestió correspon al Departament de Medi Ambient. Això no obstant, sovint els camins ramaders coincideixen totalment o parcial amb camins veïnals o rurals, de titularitat municipal, o àdhuc amb carreteres, de manera que es produeix un solapament de funcions i de titularitat.

Privada

Els camins que no són públics pertanyen als particulars, és a dir al propietari del terreny que conté el camí en qüestió. Els camins privats són essencialment vials construïts pels particulars a l'interior de les finques de la seva propietat com a elements auxiliars o complementaris de llurs activitats específiques (accés a l'habitatge familiar, peces de conreu, zones d'explotació forestal, etc.), en el sentit de les "vies de servei" definides per l'article 3.1. de la Ley 25/1988, de carreteras.[3]

1.5. Naturalesa jurídica dels camins

Camins públics

Si bé un camí públic pot tenir la consideració de bé patrimonial, en la immensa majoria dels casos els camins públics són bens de domini públic[4]. Per tant són inalienables, inembargables, imprescriptibles[5], exempts de registre[6] i no tributen[7]. D'altra banda, els camins públics no són

[3] "*a. Los caminos de servicio, entendiendo por tales los construidos como elementos auxiliares o complementarios de las actividades específicas de sus titulares; b. Los caminos construidos por las personas privadas con finalidad análoga a los caminos de servicio.*"
[4] Art. 339 del Codi Civil: "*Son bienes de dominio público los destinados al uso público, como los caminos...*" Art. 344 del Codi Civil: "*Son bienes de uso público, en las provincias y los pueblos, los caminos provinciales y los vecinales, las plazas, calles, fuentes y aguas públicas, los paseos y las obras públicas de servicio general, costeados por los mismos pueblos o provincias.*" Art. 201 del Text refós de la Llei municipal i de règim local: "*Són bens de domini públic els afectes a l'ús públic...*"
[5] Art. 2081. del Text refós de la Llei municipal i de règim local: "*Els béns de domini públic i els comunals, mentre conserven*

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

servituds de pas, car el seu sòl és públic. Ja ho diu el refrany "*qui sembra en camí ral perd lo gra i lo jornal*." En aquest sentit són equiparables a places, carrers i carreteres. Un camí públic té, doncs, una personalitat jurídica ben definida amb independència de llur titularitat (municipal o autonòmica), ús específic (veïnal, rural, etc.), o característiques morfològiques (camí asfaltat, pista, camí de bast, corriol, etc.).

La imprescriptibilitat dels camins públics els atorga una extraordinària persistència jurídica. Encara que el camí quedi en desús, s'embosqui, o es destrueixi físicament, ni que passin vint-i-cinc, trenta, o més anys, jurídicament segueix existint.

D'acord amb els articles 204 i 205 del Text refós de la Llei municipal i de règim local un camí públic només pot deixar de ser-ho després de la incoació d'un expedient de desafectació, que el ple de l'ajuntament ha d'haver resolt favorablement per majoria absoluta, si el camí fa menys de vint-i-cinc anys, que ha deixat d'usar-se, o bé per un acord del ple per majoria simple, si el camí fa més de vint-i-cinc anys que ha caigut en desús. La desafectació dels camins ramaders correspon a la Generalitat d'acord amb el procediment establert per la Ley de vías pecuarias.

La doctrina jurídica espanyola atorga una protecció de principi a tots els camins afectes a l'ús públic. Alhora, els camins d'ús públic des de temps immemorial són efectivament de titularitat pública. Jurídicament l'ús públic és una realitat de fet i resulta de l'existència d'un convenciment jurídic: l'ús públic és l'ús del camí pel públic en general amb el convenciment que s'està exercint un dret col·lectiu de pas, que podem comparar amb l'ús que els veïns fan de carreteres, places i carrers.

En cas de litigi la determinació de la titularitat dominical d'un camí és competència de la Jurisdicció Civil. Això no obstant, en base a l'article 227 del Text refós de la Llei municipal i de règim local,[8] els camins que hom presumeix públics gaudeixen d'un règim jurídic privilegiat que autoritza a l'administració a recuperar-ne la possessió per ella mateixa, d'immediat, i sense necessitat de recórrer als Tribunals. En el cas dels camins la possessió administrativa equival a l'ús públic i la recuperació de la possessió a restablir-ne o garantir-ne l'ús públic. En cas de litigi amb un particular l'exercici d'aquesta prerrogativa no resol la qüestió de la propietat efectiva (titularitat dominical) del camí en qüestió, que com hem dit ha de resoldre la Jurisdicció Civil.

---

llur caràcter, són inalienables, inembargables i imprescriptibles."

[6] Art. 223.2. del Text refós de la Llei municipal i de règim local: *"Són exempts d'inscripció els béns de domini públic d'ús general."*

[7] Art. 232 del Text refós de la Llei municipal i de règim local: *"Els béns comunals i els altres béns de domini públic no són subjectes a cap tribut."*

[8] Art. 227.1: *"Els ens locals tenen plena capacitat per exercir tota mena d'accions i recursos en defensa de llurs drets i patrimoni."* Art. 227.2: *"Els ens locals poden recuperar ells mateixos, en qualsevol moment, la possessió de llurs béns de domini públic."*

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

L'ús públic del camí des de temps immemorial (que poden testimoniar els veïns i altres fonts documentals), l'afectació a un servei públic, i la inclusió en un inventari, són admeses per la Jurisdicció Civil com a prova de possessió pública.[9]

Molt sovint, els camins públics ho són en virtut de l'ús públic des de temps immemorial. Quan aquest no és el cas el mecanisme d'adscripció al domini públic municipal pot ser divers: compra o procediment d'expropiació, cessió, aprovació definitiva de projectes d'obres i serveis o de planejament urbanístic, i usucapió.

Cal subratllar que el Cadastre de rústica, tot i recollir un bon nombre de camins, no constitueix un inventari exhaustiu. A més, el seu objectiu no és determinar la titularitat pública dels camins que hi figuren. Si els camins figuren al Cadastre és simplement perquè són terrenys de descompte, és a dir superfície improductiva que no tributa, igual que el domini públic hidràulic. El cadastre pot demostrar l'existència d'un camí però no és prova de titularitat pública, com recullen diverses sentències judicials.[10]

D'altra banda, ja hem vist que els béns de domini públic són exempts de registre. Fins fa poc la legislació espanyola ni tan sols permetia la inscripció al Registre dels béns de domini públic. Tanmateix, de vegades, a les escriptures de propietat es fa menció de camins públics que travessen una finca o que serveixen de termenal. En aquest sentit les escriptures poden provar l'existència de camí públic. En canvi, l'absència de menció de camí públic a les escriptures de propietat d'una finca no és prova jurídicament vàlida de la inexistència o de la titularitat privada del camí en qüestió. Això és així perquè la fe registral no empara la realitat extraregistral de les finques, com les qüestions de fet (com p.e. la superfície de les finques, sovint inexacta o errònia).

<u>Camins privats</u>

El sòl dels camins privats és privat. D'acord amb el Codi Civil els propietaris tenen dret a tancar llurs finques[11], i això implica també que poden tancar els camins de la seva propietat i barrar el pas als vianants (però en cap cas tancar els camins públics que travessen llurs finques). Un camí privat pot esdevenir públic si està sotmès a un ús públic, pacífic i interromput durant un

[9] Sentència 5599\1989 *"esta Sala se ha pronunciado en el sentido de entender que la determinación de si un lugar litigioso es vía de uso público o privado, es una cuestión de hecho, determinable por el uso inmemorial del mismo, por la afectación a un servicio público, o por su inclusión en un inventario"*

[10] *"y no bastará para colegir la naturaleza pública que... el Catastro, con reconocida importancia en lo topográfico, señale que un camino conduce desde una vía pública a una parcela privada, porque el dato que constat(a)... este Servicio es, meramente, de la existencia del camino, mas en modo alguno de su naturaleza."* RJ 4574\1975.

[11] Article 544-8 del Codi Civil català: **"***Els propietaris poden tancar llurs finques salvant les servituds que hi estiguin constituïdes*." Ídem art. 388 del Código Civil: *"Todo propietario podrá cerrar o cercar sus heredades por medio de paredes, zanjas, setos vivos o muertos, o de cualquier otro modo, sin perjuicio de las servidumbres constituidas sobre las mismas."*

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

període de 20 anys[12]. Aquest procediment d'adquisició a través de l'ús, que contempla tant el Dret Civil català[13] com el Codi Civil espanyol[14] i la Llei municipal i de règim local[15], s'anomena usucapió o prescripció adquisitiva.

L'ús que hom fa d'un camí particular simplement per tolerància del propietari no el converteix en públic.[16] A més, el simple trànsit dels veïns no comporta usucapió. Només pot usucapir el titular del dret, i en el cas dels camins públics aquest és l'administració, no els veïns. Per tal que un camí privat sigui usucapit i esdevingui públic han de concórrer necessàriament l'ús públic en el sentit exigit per la normativa civil[17] i la participació activa de l'administració en el procés, a través de l'exercici de llurs funcions de conservació i policia dels camins.[18] El camí usucapit -abans privat, ara públic- esdevé inalienable, inembargable i imprescriptible com qualsevol camí de domini públic.

Servituds de pas

Una servitud de pas no és pròpiament un camí, ans un dret de pas que grava una propietat privada. De manera que el sòl que grava la servitud no és públic sinó privat. Els particulars han d'ésser indemnitzats pels perjudicis que pugui causar-los la servitud. Hi ha dues classes de servituds: públiques i privades.

Les servituds de pas públiques són les que estableixen les lleis en benefici del comú dels ciutadans. Al nostre país diverses lleis sectorials imposen servituds de pas públic: Llei de carreteres[19], Ley de caza[20], Ley de aguas[21]. També és possible establir una servitud de pas

[12] 20 anys segons el Codi Civil Català aprovat en data 10 de maig de 2006 i 30 anys segons el Codi Civil espanyol.
[13] Arts. 531-23 a 531-29.
[14] Art. 1959 del Codi Civil: *"Se prescriben también el dominio y demás derechos reales sobre los bines inmuebles por su posesión no interrumpida durante treinta años, sin necesidad de título ni de buena fe..."*
[15] Art. 21 del Reglament del patrimoni dels béns locals: *"S'entén produïda l'afectació de béns a un ús o servei públic o comunal quan l'ens local adquireix per usucapió, d'acord amb el Dret Civil català, el domini d'un bé que havia estat destinat a un ús o servei públic o comunal."*
[16] Article 531-24 CCC: 2. *La mera detenció no permet la usucapió.*", art. 1942 del Codi Civil: "*No aprovechan para la posesión los actos de carácter posesorio, ejecutados en virtud de licencia o por mera tolerancia del dueño.*"
[17] Art. 531-24 CCC: **"***Per a usucapir, la possessió ha d'ésser en concepte de titular del dret, pública, pacífica i ininterrompuda i no necessita títol ni bona fe"*; Art. 1941 CC: "*La posesión ha de ser en concepto de dueño, pública, pacífica y no interrumpida.*"
[18] *"requiere la conjunción de dos elementos: la utilización continuada y como pública por la colectividad de una determinada vía durante el periodo de tiempo fijado por la normativa civil para la prescripción adquisitiva... lo relevante es que se utilice como vía de comunicación con el convencimiento de que se trata de un derecho inherente a la colectividad, y que la administración intervenga de manera activa en el proceso de usucapión mediante el desempeño de las funciones municipales de conservación y policía de las vías públicas..."* La Llei (T. 1993-2)
[19] Aquesta estableix una zona de domini públic, de vuit metres d'amplada en les autopistes i les vies preferents i de tres metres en les carreteres convencionals (art. 24.1.). L'article 24.4. preveu que aquesta zona pugui ampliar-se a cada costat de la carretera "*per tal d'incloure una o dues vies de servei per a vianants, bicicletes, ciclomotors o maquinària agrícola.*" En canvi, la zona pròpiament de servitud de les carreteres, sengles franges amb una amplada de 25 m (autopistes i vies preferents) i 8 m (resta de carreteres), a continuació de la zona de domini públic, no està destinada a l'exercici de cap dret de pas.
[20] La Ley 1/1970, de caza, disposa que els caçadors poden entrar i caçar lliurement i arreu als terrenys que no estan sotmesos

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

pública mitjançant acord (títol) entre la propietat privada i l'administració pública. És important subratllar que no existeixen camins privats d'ús públic més enllà d'aquests supòsits.

Les servituds de pas privades només afecten les relacions entre particulars. Només pot fer ús de la servitud de pas el titular del dret, però no el públic en general. La modificació introduïda a l'article 342 del Dret Civil català per la Llei 22/2001, de 31 de desembre, de regulació dels drets de superfície, de servitud i d'adquisició voluntària o preferent, exclou expressament la possibilitat d'usucapir servituds de pas. El Codi Civil espanyol ja no ho admetia. Actualment les servituds de pas només es poden adquirir mitjançant títol[22]. Antigament, les servituds adquirides per usucapió d'acord amb el dret civil català s'extingien al cap de trenta anys per no-ús.[23]

a règim especial (parcs nacionals, refugis de caça, reserves nacionals de caça, zones seguretat, acotats de caça, terrenys tancats i adscrits al règim de caça controlada) i que tenen, per tant, la consideració de terrenys d'aprofitament cinegètic comú (tit. II, art. 8). A la resta de terrenys no poden caçar o només poden fer-ho d'acord amb determinades reglamentacions. La caça és prohibida als terrenys tancats no acollits a cap règim cinegètic especial. Ara bé, els terrenys tancats als quals hom pugui accedir per un accés practicable es consideraran terrenys oberts, llevat que el propietari manifesti per mitjà de rètols o senyals la prohibició d'entrar-hi. En definitiva, els caçadors poden exercir lliurement el dret de pas als terrenys als quals estan autoritzats a caçar, però alhora estan obligats a indemnitzar els perjudicis que poguessin causar.

[21] L'article 6 estableix una zona de servitud en una franja de 5 metres d'amplada a les ribes fluvials, que el Reglament de la Llei considera de pas lliure per al servei de vigilància de la llera, pesca fluvial i salvament. L'article 46.2. disposa que: "*los organismos de cuenca pueden imponer las servidumbres... de paso cuando se trate de garantizar el acceso o facilitar el mismo a zonas de dominio público de los cauces, para usos determinados, incluyendo los deportivos y recreativos, y en general cuantas servidumbres estén previstas en el Código Civil.*"

[22] Llei 22/2001, Art. 7: " *Les servituds només es constitueixen per títol, atorgat voluntàriament o forçosa i per disposició de la llei. La constitució per títol forçós té lloc quan la persona titular de la finca dominant pot exigir-la, en els supòsits i en les condicions establertes per aquesta Llei.*"

[23] Art. 13: "*Les servituds s'extingeixen pel no-ús durant trenta anys.*"

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

PART II

INVENTARI DE CAMINS DE MALGRAT DE MAR

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

2.1. Metodologia

La determinació de la titularitat, privada o pública, dels camins s'ha de fonamentar necessàriament en la interpretació de la legislació aplicable establerta per la jurisdicció civil. Això no obstant, la doctrina jurídica s'aplica a fets de naturalesa geogràfica com ara la mateixa existència del camí, el seu traçat i característiques tècniques i la seva funcionalitat social i/o econòmica actual o passada. Són aquests fets els que s'han documentat i analitzat en el decurs d'aquesta investigació.

La normativa civil estableix que els camins públics són béns de domini públic[24] destinats a l'ús públic.[25] Això no obstant, l'existència d'ús públic en una via - en realitat una mera qüestió de fet - no comporta necessàriament la titularitat pública d'aquesta, ja que una cosa és la possessió i una altra la propietat de la via. L'administració presumptament titular n'ha d'haver adquirit la propietat a través d'alguna forma admesa en dret. Si bé l'aprovació del planejament, en el cas de vies urbanes, i l'expropiació per causa d'utilitat pública, en les carreteres, és el mecanisme usual que converteix les administracions públiques en titulars de vies públiques, no és aquest el procediment habitual en l'àmbit dels camins rurals d'origen remot. La propietat dels camins rurals és pública i la seva titularitat correspon al municipi quan aquests han estat destinats a l'ús públic des de temps immemorial, o, més rarament, quan el municipi n'ha adquirit la propietat per usucapió, un cop consumada la possessió pública per un període de trenta anys – actualment vint anys - d'acord amb la normativa civil. El camins que integren el domini públic no són servituds públiques de pas ni camins privats d'ús públic. El sòl dels camins públics és propietat de l'administració titular.

Per conseqüent, cal determinar la titularitat dominical efectiva dels camins inventariats fonamentalment en base a l'ús (públic o privatiu), és a dir a la seva funcionalitat actual o històrica, i a l'antiguitat d'aquest (immemorial o més o menys recent). Aquests fets són de naturalesa geogràfica i es poden determinar a partir de fonts documentals (cartogràfiques, literàries o orals) de naturalesa històrica i/o geogràfica, interpretables mitjançant tècniques d'anàlisi territorial.

Per conseqüent, cal subratllar que difícilment es pot fonamentar l'existència d'ús públic si no hi ha una funció pública associada, és a dir una necessitat col·lectiva de trànsit, vinculada al

[24] Art. 339 Codi Civil: "Son bienes de dominio público:1. Los destinados al uso público, como los caminos..."
[25] Art. 344 Codi Civil: "Son bienes de uso público, en las provincias y los pueblos, los caminos provinciales y los vecinales, las plazas, calles, fuentes y aguas públicas, los paseos y las obras públicas de servicio general, costeadas por los mismos pueblos o provincias."

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

camí.[26] Aquesta és una tesi de naturalesa geogràfica, però, en la nostra opinió, està avalada per la doctrina jurídica, la qual considera que l'ús públic d'una via és inherent a la satisfacció de determinades funcions socials, com per exemple l'accés a un indret de culte[27].

Per consegüent, la titularitat dels camins de Malgrat de Mar s'ha inferit de la destinació històrica o actual dels camins a l'ús públic determinada a partir del treball de camp i de les dades i indicis que aporten les fonts documentals existents, i també la interpretació de la xarxa històrica de camins entesa com un sistema territorial de naturalesa funcional al servei de la mobilitat d'una col·lectivitat. També s'ha tingut en compte la funcionalitat actual dels camins i la qualificació urbanística del sòl (ja que molts antics camins han esdevingut vies urbanes).

2.1.1. Característiques bàsiques de l'inventari

L'Inventari de camins del municipi de Malgrat de Mar l'hem concebut com un instrument útil i dinàmic al servei de l'exercici de les competències municipals en matèria de camins - ordenació, policia, conservació i defensa jurídica dels viari públic municipal - en compliment del que disposen la Llei 8/1987, municipal i de règim local i el Reglament del patrimoni de les entitats locals.

La realització i el disseny de l'inventari s'han regit pels següents criteris:

Exhaustivitat. L'inventari recull tots els camins de titularitat pública que s'han pogut documentar:

- Camins aptes per al trànsit de vehicles (xarxa veïnal, rural i forestal)
- Camins de bast i corriols (camins antics no aptes per a la circulació de vehicles de motor).

Fiabilitat. L'inventari s'ha realitzat mitjançant l'aplicació de tècniques d'anàlisi territorial. i en base a la interpretació de les fonts documentals existents (cartogràfiques, fotogramètriques, administratives, registrals, orals, etc.) les quals interaccionen de forma complementària i solidària. Aquest mètode permet contrastar i avalar la fiabilitat de la informació recollida que finalment s'incorpora a l'inventari.

[26] Inversament, un camí privat és un camí d'ús privatiu també perquè el públic, la col·lectivitat, no té una necessitat objectiva de passar-hi, ja que aquest no satisfà necessitats o funcions d'interès col·lectiu (com ara comunicar nuclis de població, indrets públics de culte, fonts públiques, etc.), i si el públic hi passa és només per tolerància del propietari.
[27] STS de 7 de maig de 1987 (Arz. 5235): "*..., que al servir de acceso a un lugar como es el mencionario Santuario, tiene una finalidad pública indiscutible, que sirve de impronta a la propia naturaleza jurídica del camino de que se trata.*"

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Precisió. L'inventari s'ha realitzat sobre ortoimatges en color i mapa topogràfic a escala 1:5000.

Compliment legal. L'inventari compleix amb les prescripcions legals que estableix el Reglament del patrimoni dels ens locals (Decret 336/1988).

Defensa jurídica. La categorització de la titularitat dels vials es basa en dades objectivables i en l'aplicació de la doctrina jurídica vigent, a partir de la realitat genètica i funcional dels camins que integren la xarxa. Això, en cas de litigi, permet argumentar la titularitat pública dels camins inventariats davant dels tribunals civils.

Utilitat per a la gestió. Els criteris adés exposats i el tractament digital de l'inventari garanteixen la seva utilitat per a la gestió territorial de la xarxa de camins, principalment en els següents àmbits:

- trànsit veïnal
- activitat agrícola i forestal
- gestió del medi natural
- riscos naturals i protecció civil
- turisme i lleure (senderisme)
- regulació de la circulació motoritzada
- manteniment i senyalització

Sistema d'Informació Geogràfica. L'inventari es presenta en forma de Sistema d'Informació geogràfica (SIG) en format Miramón®. La informació recollida es troba associada a una base de dades georeferenciada. Aquest format de presentació satisfà els requisits següents:

- Possibilitat de manteniment i actualització.
- Facilitat de representació per atributs diferents.
- Possibilitat de combinació amb altres nivells d'informació geogràfica.
- Capacitat d'enregistrament i d'anàlisi de dades.
- Facilitat de reproducció en paper.

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

2.1.2. Classificació i fitxa

Classificació dels vials

Els camins inventariats s'han classificat en base a criteris funcionals. Així hom distingeix tres nivells jeràrquics al si de la xarxa de camins:

a) Xarxa viària primària: comprèn els camins veïnals que estructuren el territori municipal, els quals estan destinats a l'ús comú general (sense restriccions de circulació).

b) Xarxa viària secundària: comprèn els camins rodats no principals en sòl no urbanitzable. Tots els camins rodats que no estiguin expressament declarats com a integrants de la xarxa viària primària, s'entendran inclosos en la xarxa viària secundària. La circulació de vehicles per aquests camins es podrà limitar al trànsit de vehicles autoritzats (propietaris, ús agrícola i forestal, protecció civil, etc.).

c) Xarxa viària terciària: comprèn tots els camins de la xarxa històrica o camins rurals tradicionals – camins carreters, camins de bast, corriols o senders – d'origen generalment remot, construïts originalment per al trànsit de persones, cavalleries i bestiar, que no han estat modificats per a la circulació rodada de vehicles de motor. El trànsit per aquests camins està limitat a vianants, ciclistes i cavallistes.

Les variables bàsiques recollides, així com les dades bàsiques per a la identificació i la localització dels vials inventariats es recullen a la fitxa de cada camí.

Un altre aspecte destacable de la fitxa és identificació del sistema de fonts del camí. De manera que a través de la fitxa es pot identificar ràpidament quines són les fonts documentals existents on el camí apareix documentat i que s'ha usat a l'hora d'analitzar-ne la titularitat i per fonamentar la seva inclusió a l'inventari.

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Model de fitxa:

Inventari de camins municipals de Malgrat de Mar		
Nom: [nom del camí] (noms addicionals recollits en la documentació existent)		
Codi: [número d'ordre assignat	**Data:** [d'elaboració de l'inventari]	
Naturalesa del camí: ☐ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas [Per defecte tots els camins inventariats tenen caràcter demanial]		
☐ **Camí ral** **[camí veïnal de naturalesa històrica]**		
Fonts documentals: ☐ Itinerario general (1863) ☐ Minuta municipal (1920) ☐ Cadastre antic (1941) ☐ Altres: [documents amb informació relativa al camí o a parts d'aquest]		
Referències registrals: [si n'hi ha] Tom: Finca: Llibre: Referència cadastral: Foli: Titular:		
Inici: [topònim d'inici del cami]	**Final:** [topònim d'acabament del camí]	
Recorregut: [Descripció del traçat]		
Longitud: [longitud en quilòmetres]	**Amplada:** [amplada mitjana en metres]	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☐ De bast ☐ Absent		
Descripció: [De la funcionalitat actual o històrica, dels elements que en permeten la caracterització]		
Títol: [Possessió immemorial per defecte si no es coneixen altres formes d'adquisició del bé] ☐ Possessió immemorial		
Notes: [Aspectes aclaratoris]		

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

2.2. Fonts documentals

El municipi de Malgrat de Mar disposa d'un nombre molt considerable de fonts documentals, bona de part de les quals conservades a l'Arxiu Municipal, que permeten documentar els camins existents al seu terme, llur origen i naturalesa funcional i jurídica.

En l'àmbit cartogràfic cal destacar la minuta municipal de l'any 1920, el mapa adjunt al projecte de millora del camí veïnal de Malgrat a Blanes, de l'any 1907, i el cadastre de l'any 1941. També el vol aeri de 1966 ha estat de gran utilitat per a l'anàlisi dels camins del delta de la Tordera.

En l'àmbit l'administratiu sobresurt el *Itinerario general de los caminos...*, amb dues versions, l'una de l'any 1848 i l'altra de l'any 1864, així com l'amillarament de 1879. Els "itinerarios" corresponen als formularis que el municipi de Malgrat de Mar va omplir i enviar als serveis de la Diputació en compliment de l'article 2 del reglament de 1848 de camins veïnals.

Fonts cartogràfiques

1. *Rafael Prado de Figueroa. Plano de los surgidores de Blanes y Lloret.* 1888 (Levantado en 1885). Dirección de Hidrografía.
2. *Plano de Cataluña*. Escala 1:300.000. 1894. Institut Cartogràfic de Catalunya.
3. Manuel Gispert. *Proyecto de ratificacion y mejora del camino vecinal de Malgrat a Blanes con Ramal a Palafolls*. Plano General. Escala 1:5.000. 1907.
4. Carretera de 1er ordre de Madrid a França per Malgrat. Carretera BV-6001. Projecte d'acabaments, 1912. OPP-548. Escala 1:2.000. Obres Públiques. Arxiu Històric de la Diputació de Barcelona.
5. *Provincia de Barcelona. Termino municipal de Malgrat de Mar. Planimetría*. Escala 1:25.000. 1920 [Minuta municipal, Institut Cartogràfic de Catalunya].
6. *Provincia de Barcelona. Termino municipal de Blanes. Planimetría*. Escala 1:50.000. Sense data [Minuta municipal, Institut Cartogràfic de Catalunya].
7. *Provincia de Barcelona. Termino municipal de Blanes. Planimetría*. Escala 1:25.000. 1920 [Minuta municipal, Institut Cartogràfic de Catalunya].
8. *Provincia de Barcelona. Termino municipal de Santa Susanna . Planimetría*. Escala 1:25.000. Sense data [Minuta municipal, Institut Cartogràfic de Catalunya].
9. *Provincia de Barcelona. Termino municipal de Palafolls. Planimetría*. Escala 1:25.000. 1920 [Minuta municipal, Institut Cartogràfic de Catalunya].
10. Plànol del cadastre antic de la rústica de Malgrat de Mar, 1941.

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

11. *Mapa topográfico nacional de España*. Escala 1:50.000. Calella (394). Istituto Geográfico y Catastral. Servicio Geogràfico del Ejército. 2ª edició 1950.

12. Plànol topogràfic cadastral (rústica) de Malgrat de Mar. Oficina virtual del cadastre. 2007.

Fonts fotogramètriques

13. Fotografia aèria (1956). Foto 25280. Vol Americà. Cartoteca de la Facultat de Lletres de la UAB.

14. Fotografies aèries (1966). Vol 20001. PAS 27. Fotograma 79794. Escala 1:3810 (aprox) Institut Cartogràfic de Catalunya.

15. Fotografia aèria (1972). VOL 64. FTN 393. PAS 10. FOT 8312. Cartoteca de la Facultat de Lletres de la UAB.

16. Visor d'ortofotomapes de Catalunya, V1.1. Maresme. Institut Cartogràfic de Catalunya.

17. Ortofotografies 1:5000 del Maresme, Institut Cartogràfic de Catalunya.

Fonts registrals i administratives

18. *Itinerario general de los caminos existentes ... Malgrat de Mar*, 1863. Arxiu Històric de la Diputació de Barcelona, Arxiu municipal de Malgrat de Mar (IdDocument 24164) [al mateix arxiu es conserva una versió anterior, de l'any 1848].

19. *Itinerario general de los caminos existentes ... Palafolls*, 1862-1864. Arxiu Històric de la Diputació de Barcelona.

20. *Libro-Registro de fincas rústicas de este término*. 1879. Arxiu Municipal de Malgrat de Mar (IdDocument 27973).

21. *Contracte amb Narciso Rabassa per a l'arranjament del camí de Malgrat a Blanes*. 1903. Arxiu Municipal de Malgrat de Mar (IdDocument 24151).

22. *Acta de la operación practicada para reconocer la línea del término y señalar los mojones comunes a los términos municipales de Malgrat y de Palafolls perteneceientes ambos a la provincia de Barcelona*, 1919. Arxiu Municipal de Malgrat de Mar.

23. *Amillarament*. 1945. Arxiu Municipal de Malgrat de Mar (IdDocument 25765).

24. *Al·legació dels veïns a la modificació del traçat del camí de la Pomereda*. 1951. Arxiu Municipal de Malgrat de Mar (IdDocument 27859).

25. *Informe sobre el tancament del camí de la Tordera*. 1972. Arxiu Municipal de Malgrat de Mar (IdDocument 25298).

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Fonts literàries

26. Artur Osona (1892) *Guia itineraria de las Serras de la Costa de Llevant ó sia del Besós al Tordera*, Barcelona. Estampa de F. Altés. Segona Edició.

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

2.3. Estructura de la base de dades

ATRIBUT PRINCIPAL	ATRIBUT SECUNDARI RELACIONAT	TIPUS DE VARIABLE
Atributs de vial		
Codi de vial		Excloent
Nom de vial		
Inici		
Final		
Longitud		
Observacions		
Tipologia morfològica de tram		
Amplada mitjana de plataforma (m)		Excloent
Tipus de ferm	- Aglomerat Asfàltic - Ciment - Terra - De bast - Absent - Sense determinar	
Els atributs físics o tècnics es poden completar a voluntat partint de les especificacions tècniques que inclou la darrera versió (3.1.) de l'Inventari de camins de Catalunya (Institut Cartogràfic de Catalunya, DPTOP)		
Camí ramader		
Ramader	- No ramader - Indicis de camí ramader - Constància de camí ramader - Classificat	Incloent
Titularitat de tram		
Pública		Excloent
Privada		
Presumiblement públic		
Presumiblement privat		
Sense determinar		
Regulació de circulació segons Llei municipal i de règim local i Llei 9/1995, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural		

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Ús comú general	- Ús especial regulat	
Ús restringit	- Observacions	
Circuit o itinerari específic per a la circulació motoritzada		
Elements puntuals	- Senyals - Cadenes o barreres - Observacions sobre elements puntuals	
Itinerari senyalitzat		
Itinerari FEEC	- GR - PR - SL - Rutes del Maresme - Altres	Incloent

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

2.4. Resultats de l'inventari

L'inventari de camins ha donat com a resultat la classificació de 22 vials o camins diferenciats, amb característiques comunes per a cadascun d'ells. Tots els camins inventariats són de titularitat pública. La longitud total de la xarxa inventariada suma 28,12 km.

CAMINS INVENTARIATS					
Nom	**Codi**	**Tipus de ferm**	**Categoria**	**Amplada original en metres[28]**	**Amplada orientativa assignada**
del Pla o de Baix	MA01	Asfalt	1ª	4,8-3,2	> 4 metres
de la Pomereda	MA02	Asfalt/terra	1ª/2ª	2,5-2,1	> 4 metres, 2-4 metres
antic de Blanes o de les Ferreries	MA03	Terra	2ª	-	2-4 metres, < 2 metres
de Sant Genís	MA04	Terra	1ª	-	2-4 metres
de la Via	MA05	Absent	3ª	0,7	< 2 metres
de Santa Rita o de Tordera	MA06	Terra	3ª	-	2-4 metres
de Pineda (camí ral)	MA07	Asfalt	1ª	5,6	> 4 metres
de Palafolls al Pla del Grau	MA08	Absent	3ª	-	< 2 metres
del Pla de Pineda	MA09	Terra	2ª	0,9	2-4 metres
de Palomeres	MA10	Terra/asfalt	2ª	0,55-2,3	2-4 metres
de Montagut o de Mas Joer	MA11	Terra/bast	2ª/3ª	1,3-2,1	> 4 metres, < 2 metres
de Sant Genís	MA12	Terra	2ª	1,10-2,2	2-4 metres
del Mig	MA13	Terra/absent	3ª	0,8-1,9	< 2 metres
de la Tordera	MA14	Asfalt/terra	1ª/3ª	1,8-2,2	2-4 metres
de Blanes per la costa	MA15	Absent	3ª	1,8	2-4 metres
de Mas Bages	MA16	Asfalt	1ª	2,2	> 4 metres
de la Conca	MA17	Terra	2ª	1,8-2,1	2-4 metres
de Mas Aragall	MA18	Ciment/terra	2ª	1,9-2,5	2-4 metres, > 4 metres
carrer de l'Avi Xaxu	MA19	Asfalt	1ª	1,7	> 4 metres
d'en Moles	MA20	Terra	2ª	1,9	2-4metres
d'en Segarra	MA21	Terra	2ª	-	2-4 metres
del Turó d'en Dent	MA23	Asfalt	1ª	-	> 4 metres

Xarxa històrica

La xarxa inventariada resulta de la modernització de la xarxa històrica de camins, la qual apareix profusament documentada a la cartografia històrica i també en documents cadastrals i administratius (com ara els amillaraments del segle XIX). Antigament Malgrat de Mar disposava d'un seguit de camins rals o veïnals que comunicaven amb les poblacions veïnes: el camí ral de Pineda (substituït parcialment per la carretera BV-6001), el camí de Montagut (camí de Sant Miquel de Vallmanya), el camí ral de Sant Genís, el camí ral de Tordera (camí de Santa

[28] Es tracta de l'amplada assignada a la minuta municipal de l'any 1920.

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Rita), el camí Fondo o camí ral de Palafolls (ja urbanitzat), el camí ral de Blanes o de les Ferrerries (bàsicament reemplaçat per la carretera B-682) i el camí del Pla o de Baix (camí de Blanes) . Un altre camí ral o veïnal era el camí de la Pomereda, que era alhora el camí de Blanes per la costa.
Altres camins veïnals secundaris eren el camí de Palomeres (alternatiu al camí de Montagut), el camí avui destruït de la Via (que es converteix en camí de les Ferreries perquè la via feia drecera), i el camí de la via de Pla de Pineda (avui urbanitzat).
Menció a part mereixen els camins del Pla del Grau. Aquests camins defineixen una xarxa bàsica d'accés als horts i superfícies de conreu entre el camí del Pla i el camí de la Pomereda: camí del Mig (actualment bàsicament usurpat i intransitable), el camí de la Conca, el camí de Mas Bages i el camí de la Pomereda (la secció paral·lela a la Tordera) i el camí de la Tordera. A l'últim, cal esmentar el camí de Palafolls al Pla del Grau, avui obstruït per la via del tren, que seguien els propietaris i treballadors de Palafolls per anar als horts.
Les mateixes funcions satisfeien al Pla de Pineda el camí del Pla de Pineda, el camí de Can Bot, el camí d'en Moles, el camí de Palomeres. D'aquests camins només el del Pla de Pineda i el d'en Moles romanen sense urbanitzar.

Xarxa moderna
S'han inventariat dos vials de construcció recent: el camí de la urbanització del Turó d'en Dent i el nou vial de connexió entre el camí del Pla i el camí de la Pomereda al sector de les Fàbriques.
També es pot considerar moderna la secció superior del camí d'en Segarra, ja que si bé aquest camí està documentat cartogràficament des de l'any 1920 (i també als amillaraments des segle XIX), el traçat actual no coincideix necessàriament amb els traçats preexistents. El mateix pot afirmar-se de la connexió superior entre el camí de Mas Aragall i el camí de Palomeres. Els traçats inventariats corresponen als recorreguts inclosos al Pla de Prevenció d'Incendis de la Diputació de Barcelona.

Categorització funcional

Els camins s'han classificat en base a categories funcionals (1ª, 2ª i 3ª), que remeten alhora a la proposta d'ordenança de camins i tancaments (Fig. 1).

Els camins de la xarxa primària corresponen a camins veïnals, pavimentats o no, complementaris de la xarxa de carreteres, que satisfan necessitats de mobilitat obligada i estan destinats a l'ús comú general.

Els camins de la xarxa secundària són camins que satisfan en primera instància funcions agrícoles i forestals i en els quals la circulació motoritzada es pot restringir i limitar als usos autoritzats.

Els camins de la xarxa terciària són camins no aptes a la circulació motoritzada (camins de bast o senders). Pe defecte, tots els camins impracticables, per abandó o destrucció, s'han classificat dins la xarxa terciària.

CATEGORIA FUNCIONAL	Longitud (Km)
Xarxa primària	6,67 Km
Xarxa secundària	14,79 Km
Xarxa terciària	6,65 Km

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Tipus de ferm

Quant al tipus de ferm (Fig. 2), els camins amb ferm de terra sumen 9,83 km, els camins amb ferm d'aglomerat asfàltic sumen 11,77 km. Els corriols o camins de bast sumen 4,55 km. A l'últim hi ha 1,35 km de camins absents, és a dir llaurats o abandonats, usurpats o impracticables.

TIPUS FERM	Longitud (Km)
Aglomerat asfàltic	11,77 Km
Terra	9,83 Km
Ciment	0,61 Km
De bast	4,55 Km
Absent	1,35 Km

Itineraris senyalitzats

Els itineraris senyalitzats sumen 1,08 km, corresponent únicament al Sender de Sant Genís, que forma part de les Rutes del Maresme..

TIPUS ITINERARI SENYALITZAT	Longitud (Km)
Rutes del Maresme	1,08 Km

Camins tancats i/o usurpats

Els camins que inclouen tanques que impedeixen la circulació de vehicles són:

- El camí de Palomeres. Una tanca privada impedeix la sortida a la urbanització de Montagut.
- El camí de Montagut. Una tanca impedeix l'accés a l'entrada del camí, que condueix als dipòsits d'aigua de Malgrat.
- El camí de la Conca. Hi ha una tanca que impedeix l'accés des de la platja.

Camí de la Tordera

El camí de la Tordera, quan arriba a l'entrada del càmping Tordera, es manté com a vial per a vianants, exclusivament.[29]

[29] Tot i que l'any 1972 el camí de la Tordera va ser objecte d'un litigi entre l'Ajuntament i la propietat del càmping, que

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Camí de la Pomereda

El camí de la Pomereda està tancat a l'altura dels càmpings Pins, Malgrat i La Tordera, de manera que el camí no es pot recórrer íntegrament. Aquest fet impedeix connectar la secció costanera del camí amb la secció del Pla del Grau, que travessa el Rec de Viver. Igualment, aquesta usurpació impedeix enllaçar la secció litoral del camí de la Pomereda amb l'antic camí de Blanes per la costa.

Camí del Mig

El camí del Mig està obstruït primerament per la via del tren, ja que antigament hi havia una pas a nivell sense barrera i aquest es va suprimir. Més endavant presenta trams llaurats, de manera que actualment la major part del recorregut resulta impracticable.

Camí de Blanes

El camí antic de Blanes es conserva encara al sector dels Pins i fins a l'encreuament amb la carretera B-682, la qual carretera ha absorbit la major part de l'antic camí. A l'altura de la Figuerassa subsisteix una segona secció del mateix camí paral·lela a la carretera. El camí està tancat, ja que en arribar a l'entrada d'una finca hi ha una porta que impedeix que el camí torni a sortir a la carretera.

Camí de la via

L'arrencada del camí de la Via està llaurada. Un cop a la via del camí només se'n conserven seccions inconnexes associades als camps horts contigua, de manera que el camí ha perdut la linealitat i la continuïtat originals.

Camí de Palafolls al Pla del Grau

Aquest camí ha estat llaurat a partir de la supressió del pas a nivell que permetia el pas de la via, de manera que actualment és totalment intransitable.

havia tancat el camí, actualment aquests és obert si bé només per a vianants.

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

INVENTARI DE CAMINS MUNICIPALS DE MALGRAT DE MAR

N

CAT. FUNCIONAL

- Xarxa Primària
- Xarxa Secundària
- Xarxa Terciària

Març de 2008

Escala 1:16.000

PERICIA CAMINERA

Fig.1.

INVENTARI DE CAMINS MUNICIPALS DE MALGRAT DE MAR

Fig. 2

PART III

FITXES DESCRIPTIVES DELS CAMINS INVENTARIATS

Inventari de camins municipals de Malgrat de Mar		
Nom: Camí del Pla o Camí de Baix (Camino o carretera del Pla, Camino dels Plans, Camí de Malgrat a Blanes, Camino de Baig)		
Codi: MA01	**Data:** Agost 2007	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ **Camí ral**		
Fonts documentals: ☒ Itinerario general (1863) ☐ Projecte de la carretera (1912) ☒ Minuta municipal (1920) ☒ Cadastre antic (1941) ☒ Altres: Proyecto del camino vecinal de Malgrat a Blanes (1907), Libro-registro de fincas rústicas (1879)		
Referències registrals: Tom: 1697 Llibre: 217 Foli: 145 Finca: 1343 Referència cadastral: Titular: Ignacio Viladevall Pedrosa "lindante por Oriente …. Con la carretera llamada de Baix"		
Tom: 46 Llibre: 3 Foli: 22 Finca: 177 Referència cadastral: Titular: Asunción Serra Bonet, Francisco Serra Mercader "por norte, con el camino carretero del Pla"		
Tom: 205 Llibre: 19 Foli: 1 Finca: 2004 Referència cadastral: Titular: Simón Riera Torrent, Engràcia Torrent Butiña		
Inici: Malgrat de Mar	**Final:** Límit de terme (Blanes)	
Recorregut: Carrer del Carme, Carrer del camí del Pla, travessa la via del tren, creua el camí de Mas Bagès, i el rec de Viver. Es troba amb el Camí de la Pomareda que surt a mà dreta. Travessa el camí de la Tordera i el riu i continua cap a Blanes.		
Longitud: 2,73 Km	**Amplada:** > 4 metres	
Tipus de ferm: ☒ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☐ De bast ☐ Absent		
Descripció: Es tracta de la "carretera de Baix que de esta villa dirige a la de Blanes" (finca 105 amillarament 1879). És el camí de Baix respecte de l'antic camí de Blanes (MA03) situat a sobre. Quant el camí de sobre esdevé la carretera provincial del Tordera (actualment carretera B-682), s'abandona el terme "camí de baix" en favor del terme "camí del Pla". El camí del Pla i el camí de Baix són el mateix camí: (finca 310 Amillarament de 1879 "Norte con la carretera de Blanes, vulgo camí de baix"; finca 250 "Mediodía carretera de baix ó sea del Plá").		

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Títol: ☐ Possessió immemorial
Notes: A l'amillarament de 1879 es descriu així: "Camino de Baig (sic) empieza al extremo de la calle del Cármen al Este de esta villa, atraviesa el sitio llamado Rech Vivé y la Vía Férrea y termina en la misma dirección del Este al Río Tordera." Ídem Itinerario General de 1863: "otro de Baix ... empieza en la calle del Cármen de esta propia Villa de la parte de oriente ... cruza el referido arroyo llamado Rech Vivé ... [termina] en el citado Río [Tordera] y conduce a la Villa de Blanes." A l'amillarament de 1942 (finca 461) s'esmenta un "camino llamado de Munt", que podria correspondre al camí antic de Blanes i que explicaria perquè el camí del Pla rebia el nom de "Camí de Baix".

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Inventari de camins municipals de Malgrat de Mar		
Nom: Camí de la Pomereda (Camino de la Pomareda, camino a Malgrat)		
Codi: MA02	**Data:** Agost 2007	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ **Camí ral**		
Fonts documentals: ☐ Itinerario general (1863) ☐ Projecte de la carretera (1912) ☒ Minuta municipal (1920) ☒ Cadastre antic (1941) ☒ Altres: Minuta municipal de Blanes (1920)		
Referències registrals: Tom: 451 Llibre: 46 Foli: 175	Finca: 4037 Referència cadastral: Titular: Fco Javier Ruscalleda, Maria Cármen Morell	
Tom: 222 Llibre: 21 Foli: 30	Finca: 1574 Referència cadastral: Titular: Manuel González, Josefa Sánchez	
Tom: 117 Llibre: 11 Foli: 61	Finca: 1575 Referència cadastral: Titular: Antonia Forest Burguet	
Tom: 514 Llibre: 52 Foli: 33	Finca: 4457 Referència cadastral: Titular: Inmobiliaria y Fiducidaria Llomar, S.A.	
"Una pieza de tierra ... atravesada en su parte Sur por la carretera vecinal de "La Pomareda"... "		
Inici: Malgrat de Mar	**Final:** Camí del Pla o Camí del Mig	
Recorregut: Des del Passeig de Llevant, el camí limita la platja per la part interior. El camí, aparentment, mor actualment entre els càmpings Tordera i la Pineda, que han ocupat una secció del camí. El camí, en realitat, travessa els càmpings, agafa una direcció paral·lela al curs de la Tordera, i continua pel marge dret del rec de Viver, el travessa per un pont de formigó, avui abandonat, segueix pel marge esquerre del rec i surt a una secció oberta i pavimentada amb asfalt que condueix al camí del Pla.		
Longitud: 3,73 Km	**Amplada:** > 4 metres, 2-4 metres	
Tipus de ferm: ☒ Aglomerat asfàltic (majoritàriament) ☐ Ciment ☒ Terra ☐ De bast ☒ Absent		
Descripció: Es tracta del camí estructurant de la costa i també un eix transversal del Pla del		

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Grau. La secció litoral, que enllaçava originalment amb el camí de la Tordera travessant el Rec de Viver, és doncs també un antic camí ral d'anar a Blanes, tal i com ho demostra la minuta municipal de Blanes, de l'any 1920, on la continuació del camí a l'altra banda de la Tordera figura com a "Camino a Malgrat".
Títol: ☐ Possessió immemorial
Notes: És interessant un expedient de l'any 1951 conservat a l'Arxiu Municipal (IdDocument 27859) que inclou una instància presentada per diversos veïns contraris a la modificació del traçat del camí on s'afirma "[camino] que venían ya utilizando sus antepasados des de tiempo inmemorial". En un document notarial relatiu a una transacció entre els propietaris de les finques 4037 i 1574 ressenyades més amunt consta "(4037) Es fa expressa advertencia de que aquesta peça de terra es troba atravesada en la seva part de Mitjorn pel camí de la Pomareda" i "(1574) atravessada en la part de Mitjorn per la Carretera pública veïnal de la Pomareda". En un segon document notarial en relació a la finca 1575 "Con el fin de que ... tenga salida al Camino público de la Pomareda."

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Inventari de camins municipals de Malgrat de Mar		
Nom: Camí antic de Blanes (Camino de las Ferrerías, Camino de carros, Camino al Rio Tordera, Camino de Pineda a Blanes, Camino de Munt)		
Codi: MA03	**Data:** Agost 2007	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ **Camí ral**		
Fonts documentals: ☒ Itinerario general (1863) ☒ Projecte de la carretera (1912) ☒ Minuta municipal (1920) ☒ Cadastre antic (1941) ☒ Altres: Proyecto del camino vecinal de Malgrat a Blanes (1907) , Artur Osona (1892), Libro-registro de fincas rústicas (1879)		
Referències registrals: Tom: Finca: Llibre: Referència cadastral: Foli: Titular:		
Inici: Malgrat de Mar	**Final:** Límit de terme (Palafolls)	
Recorregut: Des del terme de Malgrat es dirigeix cap al Camp d'en Campeny. Passa entre la Creu d'en Sarrà i els Pins del Vidal o Bosc d'en Girons. Segueix la carretera de Malgrat de Mar fins a les Ferreries, i la Carretera de Blanes fins al Molí de la Pedrera i surt del terme.		
Longitud: 0,79 Km	**Amplada:** 2-4 metres, < 2 metres	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☒ Terra ☒ De bast ☐ Absent		
Descripció: Es tracta de l'antic camí ral de Blanes, situat al nord del camí del Pla (anomenat per això "camí de Baix"). La segona secció d'aquest camí fou absorbida gairebé íntegrament per la carretera B-682, la primera secció ha estat urbanitzada recentment, de manera que avui només subsisteixen dues seccions isolades del camí original, la primera al sector dels Pins del Vidal, la segona al sector de la Figuerassa.		
Títol: ☒ Possessió immemorial		
Notes: Existeix a l'arxiu municipal un contracte de manteniment del camí de l'any 1903 on es decriu com a "carretera o camino vecinal que de esta villa se dirige a Blanes ... desde la fábrica denominada del agua al sitio conocido por "Cal la Coixa"... hasta el sitio denominado Molino [Palafolls]". Resulta sorprenent que a l'amillarament de 1879 el camí sigui anomenat "camí del Pla" [mentre al mateix document el camí del Pla rep el nom de Camí de Baix] on se'l descriu		

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

com a camí de Pineda a Blanes: "Empieza por Poniente en el sitio denominado la Olivera de Palomeras en la carretera General de Barcelona a Francia, atraviesa esta villa y termina en el Río Tordera dirigiéndose a Blanes en dirección Este." Ídem Itinerario General de 1863 "Uno se llama camino de Pineda a Blanes ... atraviesa el arroyo llamado vulgarmente Rech Vivé y la Riera dicha de Palafolls cruzando con la expresada carretera general que conduce de Barcelona a Gerona ... termina al Río Tordera y dirige por la parte de oriente a la Villa de Blanes y por la de poniente a la de Pineda."

A l'amillarament de 1942 (finca 473.2.) se cita un "camino llamado de Munt", que en el cas de correspondre al camí antic de Blanes explicaria perquè el camí del Pla rebia el nom de "Camí de Baix".

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Inventari de camins municipals de Malgrat de Mar		
Nom: Camí de Sant Genís (Vereda a Palafolls)		
Codi: MA04	**Data:** Agost 2007	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ **Camí ral**		
Fonts documentals: ☐ Itinerario general (1863) ☒ Projecte de la carretera (1912) ☒ Minuta municipal (1920) ☒ Cadastre antic (1941) ☒ Altres: Proyecto del camino vecinal de Malgrat a Blanes (1907) , Acta de la operación practicada para reconocer la línea del término... (1919)		
Referències registrals: Tom: Finca: Llibre: Referència cadastral: Foli: Titular:		
Inici: Límit de terme (Palafolls)	**Final:** Límit de terme (Palafolls)	
Recorregut: Surt de la carretera B-682 a l'alçada de les Ferreries. L'eix del camí constitueix el termenal que separa els municipis de Malgrat i Palafolls.		
Longitud: 0,38 Km	**Amplada:** 2-4 metres	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☒ Terra ☐ De bast ☐ Absent		
Descripció:		
Títol: ☒ Possessió immemorial		
Notes: L'acta de reconeixement de la línia del terme de Malgrat (1919) recull "Noveno mojón: Se reconoció como tal la intersección del eje del camino carretero que va de Malgrat a Sant Genís con el eje de la carretera provincial que va de Malgrat al río Tordera. Se encuentra este mojón en el sitio denominado "Ca la Coixa" ... La línea del término reconocida entre los mojones octavo y noveno es el eje del denominado "Camino a Sant Genís" que va de Malgrat a Sant Genís." Ídem "Octavo mojón: Se reconoce como tal la intersección del camino carretero que va de Malgrat a Las Ferrerías con el eje del camino carretero que va de Malgrat a Sant Genís. Se encuentra este punto en el sitio conocido por los "Cuatro Caminos".		

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Inventari de camins municipals de Malgrat de Mar		
Nom: Camí de la via		
Codi: MA05	**Data:** Agost 2007	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☐ **Camí ral**		
Fonts documentals: ☐ Itinerario general (1863) ☐ Projecte de la carretera (1912) ☒ Minuta municipal (1920) ☒ Cadastre antic (1941) ☒ Altres: Proyecto del camino vecinal de Malgrat a Blanes (1907)		
Referències registrals: Tom: Finca: Llibre: Referència cadastral: Foli: Titular:		
Inici: Malgrat de Mar	**Final:** Camí de Mas Bages	
Recorregut: Arrenca de la carretera B-682. Segueix pel marge esquerre (oest) de la via fins al Molí de la Pedrera, on enllaça novament amb la carretera B-682.		
Longitud: 0,90 Km	**Amplada:** < 2 metres	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☐ De bast ☒ Absent		
Descripció: Es tractava d'una drecera molt concorreguda per anar a Blanes i Palafolls (la Ferreria) que aprofitava el traçat rectilini de la via del tren. L'any 1920 el camí tenia una amplada de 0,70 m. El camí transcorria per l'interior de la franja de terreny propietat de la companyia fèrria. El camí es va abandonar no fa gaires anys, però actualment està llaurat i resulta intransitable.		
Títol: ☒ Possessió immemorial		
Notes:		

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Inventari de camins municipals de Malgrat de Mar	
Nom: Camí de Santa Rita (Camino de Tordera, Camino del Molí)	
Codi: MA06	**Data:** Agost 2007

Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas

☒ **Camí ral**

Fonts documentals:

☒ Itinerario general (1863) ☐ Projecte de la carretera (1912) ☒ Minuta municipal (1920)

☒ Cadastre antic (1941) (parcialment) ☒ Altres: Artur Osona (1892), Libro-registro de fincas rústicas (1879)

Referències registrals:

Tom:	Finca:
Llibre:	Referència cadastral:
Foli:	Titular:

Inici: Malgrat de Mar	**Final:** Carretera N-II

Recorregut: Des del nucli urbà de Malgrat, prop de la Torreta del castell surt el camí travessant la Riera de Palafolls i dirigint-se cap a l'Avinguda de la Costa Brava (també es pot agafar des de nucli urbà però des de l'altre cantó de riu, i es troben abans de l'Avinguda) . La creua i agafa direcció al Molí de la Sal. Passa per entre unes cases i va cap al turó de Santa Rita, al que voreja, i continua pels Camps del Notari. Creua la carretera N-II, on queda mort pel traçat de la N-II

Longitud: 1,26 Km	**Amplada:** 2-4 metres

Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☒ Terra ☐ De bast ☐ Absent

Descripció: Es tracta de l'antic camí ral de Tordera i Sta Coloma de Farners passant per Sta Rita.

Títol:

☒ Possessió immemorial

Notes: A l'amillarament de 1879 figura com a "Camino vecinal llamado de Tordera, empieza al extremo de esta villa por la parte del Norte y sigue esta misma dirección hasta cruzar la carretera Real de Barcelona a Francia", ídem Itinerario General de 1863 "otro de Tordera ... empieza al extremo de esta Villa de la parte de poniente y en la Riera llamada de Palafolls ... atraviesa también la propia Riera llamada de Palafolls y cruza con la citada carretera general ... que conduce de Barcelona a Gerona y muy cerca del parage llamado Molí de D. Valeri dirige a la Villa de Tordera." A l'itinerari de l'any 1848 que es conserva a l'arxiu municipal figura com a camí de Santa Coloma de Farners "que atraviesa por la misma riera [de Palafolls] y se dirige a la montaña".

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Inventari de camins municipals de Malgrat de Mar	
Nom: Camí de Pineda a Malgrat (Camino a Pineda, Camino viejo de Pineda al río Tordera, Camino de Pineda a Blanes, Carretera antigua de Pineda, carretera real)	
Codi: MA07	**Data:** Agost 2007

Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas

☒ **Camí ral**

Fonts documentals:

☒ Itinerario general (1863) ☐ Projecte de la carretera (1912) ☒ Minuta municipal (1920)

☒ Cadastre antic (1941) ☒ Altres: Proyecto del camino vecinal de Malgrat a Blanes (1907) , Libro-registro de fincas rústicas (1879)

Referències registrals:

Tom:	Finca:
Llibre:	Referència cadastral:
Foli:	Titular:

Inici: Límit de terme (santa Susanna)	**Final:** Malgrat de Mar

Recorregut: Des de Santa Susanna el camí entra totalment recte. Passa pel Pla de Pineda fins que entronca amb la carretera de Malgrat (BV-6001).

Longitud: 0,83 Km	**Amplada:** > 4 metres

Tipus de ferm: ☒ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☐ De bast ☐ Absent

Descripció: Es tracta de l'antic "Camí ral" tal i com revela la inscripció de la finca núm. 257 (Guàrdies, Teresa Rabassa) de l'amillarament de 1879, que limita "Mediodía con la antigua carretera real ... cierzo con la carretera de Francia".

Títol:

☒ Possessió immemorial

Notes: El camí és anomenat "camí del Pla" a l'amillarament de 1879 on es descriu com a camí de Pineda a Blanes: "Camino del Pla. Empieza por Poniente en el sitio denominado la Olivera de Palomeras en la carretera General de Barcelona a Francia, atraviesa esta villa y termina en el Río Tordera dirigiéndose a Blanes en dirección Este." Ídem Itinerario General de 1863 "Uno se llama camino de Pineda a Blanes ... atraviesa el arroyo llamado vulgarmente Rech Vivé y la Riera dicha de Palafolls cruzando con la expresada carretera general que conduce de Barcelona a Gerona ... termina al Río Tordera y dirige por la parte de oriente a la Villa de Blanes y por la de poniente a la de Pineda."

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Inventari de camins municipals de Malgrat de Mar		
Nom: Camí de Palafolls al Pla del Grau		
Codi: MA08	**Data:** Agost 2007	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☐ **Camí ral**		
Fonts documentals: ☐ Itinerario general (1863) ☐ Projecte de la carretera (1912) ☐ Minuta municipal (1920) ☒ Cadastre antic (1941) ☒ Altres: Proyecto del camino vecinal de Malgrat a Blanes (1907)		
Referències registrals: Tom: Finca: Llibre: Referència cadastral: Foli: Titular:		
Inici: Camí del Pla o Camí del Mig	**Final:** Límit de terme (Palafolls)	
Recorregut: Des del Camí del Pla o Camí del Mig surt en direcció Palafolls fins que es troba amb el Camí de la Via. El segueix durant un moment fins aproximadament el Pla del grau. Creua la viai segueix fins a la carretera de Malgrat de Mar (BV-6001, Km 3)		
Longitud: 0,76 Km	**Amplada:** < 2 metres	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☒ De bast ☐ Absent		
Descripció: Es tracta del camí que utilitzava la gent de Palafolls (propietaris o treballadors) per anar a treballar als camps de Malgrat.		
Títol: ☒ Possessió immemorial		
Notes:		

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Inventari de camins municipals de Malgrat de Mar		
Nom: Camí del Pla de Pineda (Camino dels Plans, Camí del Mig)		
Codi: MA09	**Data:** Agost 2007	
Naturalesa del camí: ☐ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☐ **Camí ral**		
Fonts documentals: ☐ Itinerario general (1863) ☐ Projecte de la carretera (1912) ☐ Minuta municipal (1920) ☐ Cadastre antic (1941) ☐ Altres: Proyecto del camino vecinal de Malgrat a Blanes (1907) , amillarament (1942, 1945)		
Referències registrals: Tom: Finca: Llibre: Referència cadastral: Foli: Titular:		
Inici: Límit de terme (Santa Susanna)	**Final:** Malgrat de Mar	
Recorregut: Des del terme de Santa Susanna passa pel Pla de Pineda fins que arriba a l'Avinguda dels Països Catalans, ja dins el terme de Malgrat de Mar.		
Longitud: 0,80 Km	**Amplada:** 2-4 metres	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☐ De bast ☐ Absent		
Descripció: Es tracta d'un camí estructurant d'accés als camps del Pla de Pineda que satisfeia originalment una funció equivalent a la del camí del Mig al sector de les Sorres.		
Títol: ☐ Possessió immemorial		
Notes: Als amillaraments de 1942 (finques 310 i 323.2.) i 1945 (finca 461) figura com a termenals entre finques amb el nom de "Camí del Mig".		

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Inventari de camins municipals de Malgrat de Mar		
Nom: Camí de Palomeres (Camí d'en Plumeras)		
Codi: MA10	**Data:** Agost 2007	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ **Camí ral**		
Fonts documentals: ☐ Itinerario general (1863) ☐ Projecte de la carretera (1912) ☒ Minuta municipal (1920) ☒ Cadastre antic (1941) ☐ Altres:		
Referències registrals: Tom: Finca: Llibre: Referència cadastral: Foli: Titular:		
Inici: Carretera N-II	**Final:** Camí de Montagut	
Recorregut: Travessa la carretera i s'enfila pel Torrent de Palomeres. El camí condueix a la collada de Montagut.		
Longitud: 2,46 Km	**Amplada:** 2-4 metres	
Tipus de ferm: ☒ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☒ Terra ☐ De bast ☐ Absent		
Descripció: Constitueix un dels dos accessos històrics a la collada de Montagut, on s'enllaça amb el camí ral de Sant Miquel de Vallmanya i amb el camí ral de Palafolls a Sant Pere de Riu. Era el camí més important i concorregut de la serra.		
Títol: ☒ Possessió immemorial		
Notes: Aquest camí està actualment tancat en la seva part superior.		

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Inventari de camins municipals de Malgrat de Mar		
Nom: Camí de Montagut o de Mas Joer (Camino de Masgue, Camino de Massue, Camino de Mas Juer, Camí de Mas Joer)		
Codi: MA11	**Data:** Agost 2007	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ **Camí ral**		
Fonts documentals: ☐ Itinerario general (1863) ☐ Projecte de la carretera (1912) ☒ Minuta municipal (1920) ☒ Cadastre antic (1941) ☐ Altres:		
Referències registrals: Tom: Finca: Llibre: Referència cadastral: Foli: Titular:		
Inici: Carretera N-II	**Final:** Límit de terme (Palafolls)	
Recorregut: Arrenca de la carretera N-II. S'enfila per la vall de la riera de Mas Joer fins als dipòsits de l'aigua. Des d'aquí s'enfila vorejant la Muntanya de Can Palomeres, i transcorre per la banda de tramuntana de la urbanització de la Balconada (constituint l'accés principal a aquesta urbanització). Segueix fins a la collada de Montagut.		
Longitud: 2,13 Km	**Amplada:** > 4 metres, < 2 metres	
Tipus de ferm: ☒ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☒ De bast (majoritàriament) ☐ Absent		
Descripció: Constitueix un dels dos accessos històrics des de Malgrat a la collada de Montagut, on s'enllaça amb el camí ral de Sant Miquel de Vallmanya i amb el camí ral de Palafolls a Sant Pere de Riu. Actualment la primera secció del camí s'usa per accedir als dipòsits d'aigua. A partir d'aquest punt el camí està tancat a la circulació de vehicles. La secció final o superior del camí constitueix l'accés dels veïns a la urbanització de la Balconada.		
Títol: ☒ Possessió immemorial		
Notes: L'any 1920, segons la minuta municipal, tenia una amplada de 2,10 metres a la secció inferior, 1,5 m a la secció intermèdia, i 2,0 m a la secció superior. Actualment el camí s'usa per accedir als dipòsits d'aigua i esta tancat a la circulació de vehicles. Podria tractar-se del camí de		

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Montagut que figura com a termenal de finca a l'amillarament de 1879.

Inventari de camins municipals de Malgrat de Mar		
Nom: Camí de Sant Genís (Camino d'en Segarra, Camino de Segarra, Camino de Genis, Camí de Tordera)		
Codi: MA12	**Data:** Agost 2007	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ **Camí ral**		
Fonts documentals: ☐ Itinerario general (1863) ☐ Projecte de la carretera (1912) ☒ Minuta municipal (1920) ☒ Cadastre antic (1941) ☒ Altres: Acta de la operación practicada para reconocer la línea del término... (1919)		
Referències registrals: Tom: Finca: Llibre: Referència cadastral: Foli: Titular:		
Inici: Can Viader	**Final:** Límit de terme (Palafolls)	
Recorregut: Des de la rotonda del final de la urbanització de Can Viader s'enfila per la carena en direcció a Can Valldejuli.		
Longitud: 0,55 Km	**Amplada:** 2-4 metres	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☒ Terra ☐ De bast ☐ Absent		
Descripció: Es tracta de l'antic camí ral de Malgrat a Sant Genís de Palafolls. Es tracta també d'un camí amb molta tradició per accedir a les fonts de Can Gibert i de la Roca.		
Títol: ☒ Possessió immemorial		
Notes: L'Acta de 1919 situa la fita número 5 del termenal del municipi "a ochenta centímetros del camino carretero que va de Malgrat a Sant Genís".		

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Inventari de camins municipals de Malgrat de Mar		
Nom: Camí del Mig (Camino del Mich, Camino del Mitj, caminet del Mitx)		
Codi: MA13	**Data:** Agost 2007	
Naturalesa del camí: ☐ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☐ **Camí ral**		
Fonts documentals: ☐ Itinerario general (1863) ☐ Projecte de la carretera (1912) ☐ Minuta municipal (1920) ☐ Cadastre antic (1941) ☐ Altres: Proyecto del camino vecinal de Malgrat a Blanes (1907) , Libro-registro de fincas rústicas (1879)		
Referències registrals: Tom: 514 Finca: 4457 Llibre: 52 Referència cadastral: Foli: 33 Titular: Inmobiliaria y Fiducidaria Llomar, S.A. Lindante: ... Norte, con el camino del medio, que separa de los sucesores de Juan Puig ...		
Inici: Malgrat de Mar	**Final:** Camí de Mas Bages	
Recorregut: Arrenca del Cementiri de Malgrat, creua la via del tren, voreja el Polígon Industrial i creua el Camí d'en Comes fins que es troba amb el Camí de Mas Bages.		
Longitud: 1,53 Km	**Amplada:** < 2 metres	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☐ De bast ☐ Absent		
Descripció: Es tracta d'un camí estructurant de la partida de les Sorres. La seva funció és la de facilitar l'accés a les finques, ja que en aquest sector la distància del camí del Pla a l camí de la Pomereda és molt gran. Ha estat de sempre un camí modest (se l'anomena "caminet" a l'amillarament de l'any 1879). La minuta de l'any 1920 li assigna successivament, de ponent a llevant, les següents amplades en metres: 1,60-0,80-1,90-0,80. Alguns testimonis afirmen que el camí seguia fins al rec de Viver, on hi havia una palanca.		
Títol: ☐ Possessió immemorial		
Notes: El camí queda tallat actualment per la via del tren. Aquest camí està parcialment usurpat i actualment no resulta íntegrament transitable. El camí figura com a termenal de finques en l'amillarament de 1879: (192) "Norte ... con el caminet del Mitx"; (58) "Sur ... con el camino del Mitg [tatxat: camino del Pla del Medio]."		

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Inventari de camins municipals de Malgrat de Mar		
Nom: Camí de la Tordera (Camí de la Selva)		
Codi: MA14	**Data:** Agost 2007	
Naturalesa del camí: ☐ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☐ **Camí ral**		
Fonts documentals: ☐ Itinerario general (1863) ☐ Projecte de la carretera (1912) ☐ Minuta municipal (1920) ☐ Cadastre antic (1941) ☐ Altres: Expedient municipal (1972)		
Referències registrals: Tom: Finca: Llibre: Referència cadastral: Foli: Titular:		
Inici: Límit de terme	**Final:** Camí de la Pomareda	
Recorregut: Arrenca de la carretera B-682, transcorre paral·lelament a la Tordera sobre la riba dreta fins a la desembocadura. En arribar al càmping la Tordera el camí transcorre entre el càmping i el riu.		
Longitud: 2,32 Km	**Amplada:** 2-4 metres	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic (majoritàriament) ☐ Ciment ☐ Terra ☐ De bast ☐ Absent		
Descripció: Es tracta d'un camí estructurant que segueix la riba dreta de la Tordera fins a la platja. A la platja, el camí originalment enllaçava amb el camí de Blanes a Malgrat per la costa, que connecta amb el camí de la Pomereda, travessant el rec de Viver. Aquest enllaç està avui obstruït pels càmpings La Tordera i La Pineda.		
Títol: ☐ Possessió immemorial		
Notes: A l'Arxiu Municipal es conserva un interessant expedient (IdDocument 25298) sobre el tancament del camí de la Tordera per part del propietari del càmping "La Tordera". En el document ambdues parts afirmen l'existència del camí i la seva naturalesa pública.		

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Inventari de camins municipals de Malgrat de Mar		
Nom: Camí de Blanes per la costa		
Codi: MA15	**Data:** Agost 2007	
Naturalesa del camí: ☐ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☐ **Camí ral**		
Fonts documentals: ☐ Itinerario general (1863) ☐ Projecte de la carretera (1912) ☐ Minuta municipal (1920) ☐ Cadastre antic (1941) ☐ Altres: Plano de los surgidos de Blanes y Lloret (1885), Minuta municipal de Blanes (1920)		
Referències registrals: Tom: Finca: Llibre: Referència cadastral: Foli: Titular:		
Inici: Camí del Tordera	**Final:** Límit de terme	
Recorregut: Des del Camí de la Pomereda, travessa el càmping La Tordera, que avui n'obstrueix el pas, creua el Rec de Viver, segueix per la platja i travessa la Tordera a gual a la desembocadura per continua ja en terme de Blanes.		
Longitud: 0,60 Km	**Amplada:** 2-4 metres	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☐ De bast ☐ Absent		
Descripció: Es tracta d'un antic camí veïnal, de caràcter secundari, que va a Blanes per la costa.		
Títol: ☐ Possessió immemorial		
Notes: El *Plano de los Surgidos de Blanes y Lloret* i la minuta municipal de Blanes (1920) demostren que aquest camí té continuïtat cap al terme de Blanes. Aquest camí està actualment parcialment usurpat pel càmping la Tordera.		

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Inventari de camins municipals de Malgrat de Mar		
Nom: Camí de Mas Bages (Camí de Mas Valls, Camino de Mas Bayes, Camino del Molino)		
Codi: MA16	**Data:** Agost 2007	
Naturalesa del camí: ☐ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☐ **Camí ral**		
Fonts documentals: ☐ Itinerario general (1863) ☐ Projecte de la carretera (1912) ☐ Minuta municipal (1920) ☐ Cadastre antic (1941) ☐ Altres: Libro-registro de fincas rústicas (1879)		
Referències registrals: Tom: Finca: Llibre: Referència cadastral: Foli: Titular:		
Inici: Límit de terme	**Final:** Camí de la Pomareda	
Recorregut: Des de la BV-6001 passa pel Molí de la Pedrera i va cap al Rec de Viver, al que segueix fins al Camí del Pla o el Camí del Mig i el creua. Passa pel Pla de Mas Bagès, entre el Càmping Blaumar i el Pla de mar, i arriba al Camí de la Pomareda.		
Longitud: 1,79 Km	**Amplada:** > 4 metres	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☐ De bast ☐ Absent		
Descripció: Es tracta d'un camí estructurant transversal del Pla del Grau, com els camins de la Tordera, Pomereda i de la Conca. Actualment constitueix l'accés veïnal principal a la platja i als càmpings.		
Títol: ☐ Possessió immemorial		
Notes: El camí figura com a límit de finca a l'amillarament de 1879: (295) "poniente, con el camino carretero llamado de Mas Bages"		

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Inventari de camins municipals de Malgrat de Mar		
Nom: Camí de la Conca (Camino d'en Comes)		
Codi: MA17	**Data:** Agost 2007	
Naturalesa del camí: ☐ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☐ **Camí ral**		
Fonts documentals: ☐ Itinerario general (1863) ☐ Projecte de la carretera (1912) ☐ Minuta municipal (1920) ☐ Cadastre antic (1941) ☐ Altres:		
Referències registrals: Tom: Finca: Llibre: Referència cadastral: Foli: Titular:		
Inici: Camí del Pla	**Final:** Camí de la Pomereda	
Recorregut: Arrenca del camí del Pla i travessa el Pla del Grau en direcció a mar. Acaba al Camí de la Pomereda.		
Longitud: 1,07 Km	**Amplada:** 2-4 metres	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☐ De bast ☐ Absent		
Descripció: Es tracta d'un camí estructurant transversal del Pla del Grau, com els camins de la Tordera, Pomereda i de Mas Bages.		
Títol: ☐ Possessió immemorial		
Notes: L'accés al camí des del camí de la Pomereda està tancat.		

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Inventari de camins municipals de Malgrat de Mar		
Nom: Camí de Mas Aragall (Camino de Massargay, Camino de Mas Argay)		
Codi: MA18	**Data:** Agost 2007	
Naturalesa del camí: ☐ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☐ **Camí ral**		
Fonts documentals: ☐ Itinerario general (1863) ☐ Projecte de la carretera (1912) ☐ Minuta municipal (1920) ☐ Cadastre antic (1941) ☐ Altres:		
Referències registrals: Tom: Finca: Llibre: Referència cadastral: Foli: Titular:		
Inici: Carretera N-II	**Final:** Camí de Palomeres	
Recorregut: Arrenca de la N-II, travessa el càmping Kufert, deixa a l'esquerra el trencant de Mas Aragall, i continua pel vessant de turó de Mas Argall el Camí de Palomeres.		
Longitud: 1,46 Km	**Amplada:** 2-4 metres, > 4 metres	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☐ De bast ☐ Absent		
Descripció: Es tracta d'un tercer camí a la collada de Montagut junt amb el camí de Palomeres i el camí de Montagut.		
Títol: ☐ Possessió immemorial		
Notes: La secció que enllaça el trencant de Mas Aragall amb el camí de Palomeres no està documentada històricament.		

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Inventari de camins municipals de Malgrat de Mar		
Nom: Carrer de l'Avi Xaxu (Camino d'en Bot)		
Codi: MA19	**Data:** Agost 2007	
Naturalesa del camí: ☐ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☐ **Camí ral**		
Fonts documentals: ☐ Itinerario general (1863) ☐ Projecte de la carretera (1912) ☐ Minuta municipal (1920) ☐ Cadastre antic (1941) ☐ Altres:		
Referències registrals: Tom: Finca: Llibre: Referència cadastral: Foli: Titular:		
Inici: Camí de Pineda a Malgrat	**Final:** Avinguda del Mar	
Recorregut: Des del Camí de Pineda a Malgrat creua el Camí del Pla de Pineda i passa per les Sorres, fins que es troba amb l'Avinguda del Mar o la via del tren.		
Longitud: 0,52 Km	**Amplada:** > 4 metres	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☐ De bast ☐ Absent		
Descripció:		
Títol: ☐ Possessió immemorial, afectació Via Planejament		
Notes:		

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Inventari de camins municipals de Malgrat de Mar		
Nom: Camí d'en Moles		
Codi: MA20	**Data:** Agost 2007	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☐ **Camí ral** ☐ **Camí ramader**		
Fonts documentals: ☐ Itinerario general (1863) ☐ Projecte de la carretera (1912) ☒ Minuta municipal (1920) ☒ Cadastre antic (1941) ☒ Altres: Proyecto del camino vecinal de Malgrat a Blanes (1907)		
Referències registrals: Tom: Finca: Llibre: Referència cadastral: Foli: Titular:		
Inici: Camí del Pla de Pineda	**Final:** Avinguda del Mar	
Recorregut: Enllaça el camí del Pla de Pineda amb l'Avinguda del Mar.		
Longitud: 0,41 Km	**Amplada:** 2-4 metres	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☒ Terra ☐ De bast ☐ Absent		
Descripció: Es tracta d'un camí transversal estructurant del Pla de Pineda junt amb el camí de Palomeres i l'antic camí d'en Bot. La minuta de 1920 ja li assigna una amplada de 1,90 mertres.		
Títol: ☒ Possessió immemorial		
Notes:		

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Inventari de camins municipals de Malgrat de Mar		
Nom: Camí d'en Segarra (Camino de Segarra)		
Codi: MA21	**Data:** Agost 2007	
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☒ **Camí ral**		
Fonts documentals: ☐ Itinerario general (1863) ☐ Projecte de la carretera (1912) ☒ Minuta municipal (1920) ☒ Cadastre antic (1941) ☐ Altres:		
Referències registrals: Tom: Finca: Llibre: Referència cadastral: Foli: Titular:		
Inici: Carretera N-II	**Final:** Camí de Sant Genís	
Recorregut: Arrenca de la carretera N-II a l'alçada del veïnat del turó d'en Dent, rodeja la urbanització i s'enfila per la carena. S'endinsa pel Sot d'en Segarra i enllaça amb el Camí de Sant Genís gairebé al límit de terme amb Palafolls.		
Longitud: 0,89 Km	**Amplada:** 2-4 metres	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☒ Terra ☒ De bast ☐ Absent		
Descripció: Es tracta d'una variant del camí de Sant Genís. La secció superior del camí presenta traçats divergents a la minuta de 1920 i als cadastres, de manera que s'ha inventariat el traçat usat actualment i inclòs al pla de prevenció d'incendis de la Diputació de Barcelona, que és també el traçat més directe i territorialment coherent. L'arrencada del camí entre la carretera N-II i la urbanització és la original, tot i que l'accés amb vehicle es fa avui a través del camí del veïnat del Turó d'en Dent.		
Títol: ☒ Possessió immemorial		
Notes: El camí d'en Segarra ja és esmentat com a límit de finca a l'amillarament de 1879.		

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Inventari de camins municipals de Malgrat de Mar		
Nom: Camí del Turó d'en Dent		
Codi: MA23	**Data:** Agost 2007	
Naturalesa del camí: ☐ Domini públic ☐ Patrimonial ☐ Servitud pública de pas		
☐ **Camí ral** ☐ **Camí ramader**		
Fonts documentals: ☐ Itinerario general (1863) ☐ Projecte de la carretera (1912) ☐ Minuta municipal (1920) ☐ Cadastre antic (1941) ☐ Altres:		
Referències registrals: Tom: Finca: Llibre: Referència cadastral: Foli: Titular:		
Inici: Can Viader	**Final:** Sender de Sant Genís	
Recorregut: Enllaç de Can Viader amb el veïnat del Turó d'en Dent.		
Longitud: 0,17 Km	**Amplada:** > 4 metres	
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Ciment ☐ Terra ☐ De bast ☐ Absent		
Descripció: Es tracta d'un vial nou d'accés a una urbanització.		
Títol: ☐ Afectació via aprovació del planejament		
Notes:		

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

PART IV

PROPOSTA D'ORDENANÇA DE CAMINS I TANCAMENTS

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

ORDENANÇA MUNICIPAL DELS CAMINS RURALS I DELS TANCAMENTS DE MALGRAT DE MAR

CAPÍTOL I

DISPOSICIONS GENERALS

Article 1

La present ordenança municipal té per objecte la regulació de l'ús i la defensa dels camins i les vies rurals dels quals n'és titular l'Ajuntament de Malgrat de Mar a fi i efecte de garantir-ne i promoure'n l'ús públic, la conservació i la millora, d'acord amb el que preveu l'art. 140 de la Constitució Espanyola, l'art. 237 en relació amb els articles 66.3, 175, 201 i 225 del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, i la legislació concordant.

Art. 140 Constitució espanyola.

Art. 66.3 Llei municipal i de règim local de Catalunya.

Art. 175 Llei municipal i de règim local de Catalunya.

Art. 201 Llei municipal i de règim local de Catalunya.

Art. 22 Llei municipal i de règim local de Catalunya.

Article 2

Integren la xarxa viària municipal els camins veïnals que comuniquen les zones de poblament disseminat i els nuclis de població del municipi, els camins rurals que serveixen fonamentalment als fins de l'agricultura i les pistes forestals de titularitat municipal, i les noves vies que siguin executades per l'ajuntament d'acord amb el planejament vigent.

S'inclouen també dins la xarxa viària municipal els vials inclosos a l'inventari municipal de camins, els camins afectes a un servei públic, els camins d'ús públic la conservació i el manteniment dels quals és a càrrec del municipi, i els camins d'ús públic des de temps immemorial, com els camins rals, i les servituds públiques de pas de les quals l'ajuntament sigui el titular.

Els camins municipals són béns d'ús i domini públic de la corporació local, i en la seva qualitat de béns demanials són inalienables, imprescriptibles i inembargables, i estan exempts de registre i de tributació.

Art. 339 i 344 Codi Civil

Art. 2.2. Llei 7/1993, de carreteres.

Art. 208. Llei municipal i de règim local de Catalunya.

Art. 223 Llei municipal i de règim local de Catalunya.

Art. 232 Llei municipal i de règim local de Catalunya.

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Article 3

Als efectes d'aquesta ordenança queden exclosos de la xarxa de camins rurals municipals:

1) Les vies urbanes del municipi.

2) Les carreteres, inclosos els trams urbans o travesseres.

3) Els camins construïts pels particulars a l'interior de les seves finques com a elements auxiliars o complementaris de les seves activitats específiques.

4) Les servituds de pas privades.

Art. 2.2. Llei 7/1993, de carreteres

Article 4

S'estableixen les següents categories de camins:

a) Xarxa viària primària: comprèn els camins veïnals, rurals o forestals que estructuren el territori municipal. Tenen aquesta condició els camins rodats que així figuren en el planejament, i tots aquells que de forma expressa acordi el Ple de l'Ajuntament, ja siguin preexistents o de nova obertura.

b) Xarxa viària secundària: comprèn els camins rodats no principals en sòl no urbanitzable. Tots els camins rodats que no estiguin expressament declarats com a integrants de la xarxa viària primària, s'entendran inclosos en la xarxa viària secundària.

c) Xarxa viària terciària: comprèn tots els camins de la xarxa històrica o camins rurals tradicionals – camins carreters, camins de bast o de bast, corriols o senders – d'origen generalment remot, construïts originalment per al trànsit de persones, cavalleries i bestiar, que no han estat modificats per a la circulació rodada de vehicles de motor.

CAPÍTOL II

DE LA ZONA DE DOMINI I LA ZONA DE PROTECCIÓ

Article 5

La zona de domini públic comprèn els terrenys ocupats pels camins municipals i els seus elements funcionals fins a l'aresta exterior de l'explanació. L'aresta exterior de l'explanació és la línia paral·lela situada a ambdós costats del camí i que separa el terreny contingut en la calçada i la cuneta dels talussos de desmunt, el terraplè o el murs de sosteniment del camí.

Els camins rodats tenen una amplada mínima de 3 metres. L'amplada màxima vindrà determinada per l'amplada de l'explanació.

L'amplada dels camins de nova construcció o dels camins objecte de millora serà la determinada pel corresponent projecte tècnic i ha de tenir una correspondència amb la funcionalitat assignada al camí i basar-se en criteris d'estalvi econòmic i d'integració ambiental i paisatgística.

Als camins rurals tradicionals la zona de domini públic comprèn la totalitat de la plataforma original destinada al trànsit, delimitada per la intersecció d'aquesta amb els marges inferior i superior del camí, o, si és el cas, per l'existència de murs o fites que la delimiten, i inclou el marge inferior del camí fins a la seva base. En absència d'elements que delimitin la plataforma,

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

aquesta tindrà una amplada de 2 metres en els camins de bast o De bast i de 3 metres en els camins de carro.

Art. 6

Es fixen les següents zones de servitud de protecció dels camins i vies rurals:

a) Pels camins integrants de la xarxa viària primària: 6 metres

b) Pels camins integrants de la xarxa viària secundària: 4 metres.

c) Pels camins integrants de la xarxa terciària: camins carreters 4 metres, corriols i camins de bast o De bast 2 metres.

d) Pels camins coincidents amb jaç de riera 5 metres.

La zona de servitud serà a cada banda del camí, i s'amidarà respecte de l'eix del mateix, excepte en els camins coincidents amb jaç de riera en què s'amidarà respecte del marge fluvial.

Article 7

En la zona de servitud no es permet la realització de cap tipus d'obra.

Excepcionalment, quan la prestació d'un servei d'interès general així ho exigeixi i quedi suficientment demostrada la inexistència de solucions alternatives que no impliquin l'ocupació de la zona de servitud, l'Ajuntament podrà autoritzar la realització d'obres o instal·lacions, l'execució de les quals haurà d'adequar-se a les prescripcions que en cada cas s'assenyalin en la llicència municipal corresponent.

Sempre que sigui possible, les instal·lacions, obres i serveis que s'instal·lin en la zona de servitud, aniran soterrats i es procurarà que no impedeixin el pas de maquinària agrícola, instal·lant-se en la part més allunyada possible de l'eix del camí.

Les obres que s'autoritzin en la zona de servitud cercaran la màxima integració en el paisatge.

En la zona de servitud no es poden plantar espècies arbòries o arbustives que impedeixin el pas, dificultar les tasques de manteniment o limitin la visibilitat dels usuaris.

Els propietaris de les finques confrontants han d'evitar que les branques d'arbres o arbustos ultrapassin la línia exterior de la zona de servitud.

És prohibida la instal·lació de publicitat a l'interior de la zona de servitud.

L'Ajuntament ha de vetllar per l'estabilitat i la seguretat dels talusos inclosos dins de la zona de servitud.

CAPÍTOL III

DELS TANCAMENTS

Art. 8

Es poden autoritzar tancaments vius o morts, de caràcter diàfan o arbustius, o, allà on sigui tradició, el tancament amb murs de paret seca, sempre que no comportin una afectació negativa dels camins d'ús públic i les servituds existents.

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Els tancaments requereixen necessàriament l'obtenció prèvia de la llicència municipal, excepte el tancament amb filats simples, d'un, dos o tres fils, amb electricitat o sense, dotats de suports de fusta o metall clavats a terra sense collar.

Les tanques i murs de contenció es construiran de manera que no afectin les condicions de visibilitat i seguretat del camí ni puguin menyscabar les facultats de l'Ajuntament en relació amb la protecció i l'explotació del domini públic viari del municipi.

Es prohibeixen les tanques fonamentades sobre sòcols continus de ciment o formigó, les parets d'obra, les malles metàl·liques i el filat espinós, així com els sistemes que siguin un perill per a la fauna salvatge o que puguin tenir un efecte barrera sobre el seu desplaçament.

No s'admet una alçada superior a 1,20 metres, a menys que hi hagi motius que justifiquin degudament una alçada major.

Es prohibit l'ús de material de rebuig, com ara portes, persianes, sunyers o pneumàtics per a la construcció de tanques.

Art. 9

Les tanques i murs de contenció de parcel·les agrícoles es construiran fora de la zona de servitud del camí.

A les riberes fluvials i als camins que transcorren pel jaç de rieres les tanques guardaran una distància mínima de 5 metres del marge fluvial.

Les tanques se situaran a 3 metres de l'aresta exterior de l'explanació en les carreteres convencionals i a 8 metres en les autopistes i les vies preferents.

Art.6. Ley 29/1985, de Aguas

Art. 24. Llei 7/1993, de carreteres

Art. 10

La instal·lació de tanques, portes o cadenes als camins requereix necessàriament l'obtenció prèvia de la llicència municipal. Aquesta obligació és extensible als camins de titularitat privada.

Als camins públics les tanques s'han de poder obrir i han de permetre l'ús públic del camí d'acord amb la seva naturalesa (camí rodat o camí de bast).

A fi i efecte de prevenir topades i accidents les tanques s'han de dotar dels elements o senyals necessaris per avisar de la seva existència, també durant la nit.

L'autorització municipal no eximeix l'actor del tancament de les responsabilitats que puguin derivar-se en cas d'accident a causa del tancament del camí.

Els passos canadencs han d'incorporar obligatòriament passos annexos alternatius que permetin el trànsit de cavalleries i bicicletes.

Estan prohibits tots els sistemes que impedeixin la circulació de cavalleries, bicicletes o el pas de la fauna salvatge.

Es prohibeix la instal·lació de rètols i símbols que neguin la titularitat pública del camí o indueixin a confusió o dubte sobre aquesta.

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

CAPÍTOL IV

RÈGIM D'US

Article 11

a) L'ús comú general o ordinari dels camins i vies rurals inclou la circulació de persones, cavalleries, ramats, ciclistes, carros, vehicles de turisme, i la de qualsevol vehicle de transport destinat a l'aprofitament normal de les finques rústiques que tenen l'accés pels camins i vies rurals.

b) Tots els altres usos s'entendran especials, i concretament la circulació de vehicles pesants o que transportin productes forestals, materials qualificats com a perillosos, molestos o insalubres, materials o maquinària de construcció, maquinària destinada a prospeccions i instal·lacions mineres, circulació motoritzada en grup o en grup i organitzada, curses i proves esportives.

c) Els camins rurals tradicionals estan destinats específicament al trànsit no motoritzat com la passejada, el senderisme i el turisme eqüestre.

d) El trànsit ramader té prioritat sobre les altres formes de trànsit no motoritzat.

e) L'ús especial dels camins està subjecte a llicència en els termes que estableix l'ordenança fiscal [referència de l'ordenança fiscal corresponent]

Art. 218. Llei municipal i de règim local de Catalunya.

Article 12

Els camins que integren la xarxa viària primària, pavimentats o no i amb independència de l'amplada, són d'ús comú general i es consideren destinats expressament a la circulació motoritzada en el sentit de l'article 6.2. de la Llei 5/1995, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural.

Art. 6.2. Llei 5/1995, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural.

Article 13

Es prohibeix la circulació motoritzada pels camins que integren la xarxa viària secundària. Aquesta prohibició no és d'aplicació a l'accés dels propietaris a llurs finques ni a la circulació motoritzada relacionada amb el desenvolupament de les activitats i els usos agrícoles, ramaders o forestals dels espais afectats o amb la prestació de serveis de naturalesa pública.

L'Ajuntament senyalitzarà els camins de la xarxa secundària objecte de restriccions.

Article 14

Es prohibeix la circulació de vehicles motoritzats camps a través o fora dels camins delimitats a aquest efecte i pels tallafocs, les vies forestals d'extracció de fusta, i pel llit sec i per la làmina d'aigua dels rius, els torrents i tota mena de corrents d'aigua.

La circulació de vehicles de motor pels camins rurals tradicionals que integren la xarxa terciària és prohibida i té la consideració de circulació camps a través.

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Es prohibeix la circulació de bicicletes camps a través. L'ajuntament pot prohibir la circulació de bicicletes pels senders i camins de bast o De bast si aquest comporta un perill per a la seguretat dels vianants o un deteriorament excessiu dels camins, a causa de l'erosió o d'altres factors, o també si comporta la destrucció o la degradació d'elements patrimonials associats, com ara els empedrats.

Art.7. Llei 9/1995, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural.

Art.9. Llei 9/1995, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural.

Art.11. Llei 9/1995, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural.

Article 15

D'acord amb la legislació forestal es prohibeix la circulació motoritzada per les pistes forestals de propietat privada, llevat que estiguin gravades amb una servitud pública de pas o que es disposi d'una autorització expressa del propietari.

Art. 54bis. Ley 10/2006, por la que se modifica la Ley 43/2003, de Montes

Article 16

En absència de senyals que estableixin limitacions específiques la velocitat màxima de circulació per camins és de trenta quilòmetres per hora.

Art. 13. Llei 9/1995, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural.

Article 17

D'acord amb el que estableix la legislació general sobre circulació, els vehicles amb motor i els remolcs han d'anar sempre identificats amb plaques de matrícula reglamentàries.

Art.5. Llei 9/1995, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural.

Article 18

L'ajuntament, d'ofici o a petició dels propietaris de terrenys del terme municipal, podrà establir circuits específics adequats a les característiques de determinats tipus de vehicles motoritzats. L'establiment d'aquest tipus de circuits no podrà afectar terrenys inclosos en el Pla d'espais d'interès natural.

Art.12. Llei 9/1995, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural.

Article 19

Per fer activitats organitzades de circulació motoritzada en grup cal l'aprovació prèvia del recorregut corresponent, sens perjudici de les condicions específiques establertes per altres normatives sectorials. Aquesta aprovació correspon, amb l'autorització prèvia de les federacions catalanes d'automobilisme i de motociclisme, a l'ajuntament.

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

L'ajuntament pot suspendre provisionalment activitats ja autoritzades o part d'aquestes per circumstàncies meteorològiques, per incendis o per altres supòsits justificats per a la preservació del medi. Aquesta suspensió es pot ordenar amb caràcter definitiu si l'activitat comporta alteracions en el medi natural de reparació impossible o difícil.

Art.17. Llei 9/1995, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural.

Article 20

Per fer competicions esportives cal la conformitat expressa de l'ajuntament i dels propietaris dels terrenys per on passi la prova.

Per tal de garantir la reparació de possibles danys o perjudicis al medi natural durant les competicions esportives, l'ajuntament exigirà el dipòsit d'una fiança prèvia.

Un cop finalitzada la competició esportiva, l'Ajuntament controlarà que l'entitat organitzadora retiri en un termini màxim de set dies tot el material de senyalització i de protecció que s'hagi instal·lat per a fer la prova.

Art.24. Llei 9/1995, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural.

Art.26. Llei 9/1995, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural.

CAPÍTOL V

SENYALITZACIÓ

Article 21

La xarxa de camins se senyalitzarà amb senyalització vertical i horitzontal.

La senyalització de camins i itineraris requereix la prèvia autorització municipal.

Els camins de la xarxa primària pavimentats amb reg asfàltic i destinats específicament al trànsit motoritzat se senyalitzaran d'acord amb les prescripcions tècniques que estableix el Reglament General de Circulació.

Els camins rodats no pavimentats i els camins rurals tradicionals es dotaran de senyalització vertical lleugera de tipus direccional (banderoles metàl·liques sobre suport de fusta impregnada) i plafons de situació.

Els senyals han de tenir un disseny i s'han de fer amb materials i colors que garanteixin una bona integració paisatgística.

En absència de senyalització horitzontal d'itineraris autoritzats els camins rodats no pavimentats i els camins rurals tradicionals se senyalitzaran amb un rectangle horitzontal de color groc, de 12,00 X 4,00 cm.

CAPÍTOL VI

AUTORITZACIONS

Article 22

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Per executar qualsevol tipus d'obra o instal·lació en la zona de domini o en la de servitud, ja sigui fixa o provisional, serà necessària l'obtenció de la prèvia llicència municipal.

Article 23

El tancament perimetral o intern de finques amb tanques així com la col·locació de portes, barreres, cadenes o qualsevol altre tipus de tancament en camins de titularitat pública o privada, requereix necessàriament l'obtenció de la prèvia llicència municipal.

El tancament amb filats simples, d'un, dos o tres fils, amb electricitat o sense, dotats de suports de fusta o metall clavats a terra sense collar no requereix autorització.

Article 24

En el cas d'obres d'instal·lacions i infraestructures lineals, com ara camins, carreteres, ferrocarrils o canals, l'autorització municipal estarà condicionada a la presentació d'un estudi que identifiqui la possible afectació de camins rodats, camins de bast, i itineraris senyalitzats, i les mesures correctores previstes per al manteniment de la funcionalitat de les vies afectades, fent especial esment a les connexions transversals i al tractament dels talussos.

L'empresa o la institució promotora o responsable de les obres ha d'assumir directament els treballs de reposició o condicionament dels camins i la senyalització afectats així com el cost de les obres.

L'Ajuntament podrà exigir el pagament d'una fiança per assegurar la restauració dels camins i elements afectats.

Article 25

Els usos especials i privatius dels camins i vies rurals municipals requeriran la prèvia autorització municipal. Per a l'emissió de l'esmentada autorització, serà d'aplicació la normativa de procediment administratiu i de règim local aplicable, amb les següents especificitats:

a) L'autorització l'haurà de sol·licitar qui pretengui fer l'ús excepcional.

b) A la sol·licitud s'haurà d'especificar clarament els camins afectats i els seus trams, els tipus d'ús que se'n farà, la maquinària que hi transcorrerà i els dies previstos d'utilització. Aquesta sol·licitud s'haurà de presentar amb l'antelació prèvia de 15 dies a la data prevista d'ús excepcional.

c) L'Ajuntament resoldrà la sol·licitud en el termini de 15 dies a comptar des de l'endemà de la seva presentació, excepte que se suspengui la tramitació de l'expedient per causa imputable a l'interessat. Transcorregut aquest termini, més el de la suspensió si és el cas, sense notificar la resolució, s'entendrà atorgada per silenci administratiu positiu.

d) L'autorització podrà fixar les condicions que es considerin convenients, així com el dipòsit de fiances per garantir la reposició i reparació dels camins afectats, si és el cas.

Article 26

Les persones físiques o jurídiques sol·licitants de les autoritzacions, o subsidiàriament les que realitzin els usos especials, respondran dels danys ocasionats en els camins i vies públiques.

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

CAPÍTOL VII

MODIFICACIÓ XARXA VIÀRIA

Article 27

Correspon al Ple de l'Ajuntament l'adopció de qualsevol decisió sobre desafectació total o parcial a l'ús públic dels camins, sobre variació del seu traçat o creació de nous camins.

La desafectació dels camins inclosos dins del domini públic municipal només es pot fer efectiva pel procediment específic que estableix la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

Arts. 204 i 205. Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

Article 28

No podran obrir-se nous camins, vies rurals, pistes forestals o qualsevol altre tipus de vialitat que no estigui expressament prevista al planejament urbanístic del municipi, que no figuri en plans tècnics de millora i gestió forestal o projectes d'ordenació forestal aprovats, o que no estigui inclosa dins dels plans d'actuació de l'administració competent.

Article 29

No es podrà modificar el perfil longitudinal i transversal dels camins ni el seu traçat sense la corresponent llicència municipal. Les modificacions no podran suposar en cap cas alteracions negatives de l'entorn natural de la zona afectada.

Article 30

L'obertura de nous vials preservarà sempre que sigui possible el traçat dels camins històrics preexistents a fi i efecte de destinar-los al trànsit no motoritzat.

Article 31

L'Ajuntament elaborarà un catàleg dels camins històrics – camins de bast, camins carreteres - que ja sigui per llur interès cultural o social, o per llurs característiques tecnològiques o estètiques, amb la presència d'elements singulars, com ara murs de paret seca, empedrats, ponts, oratoris, creus de camí, pilarets, mereixin ser conservats com a patrimoni municipal.

La destinació dels camins històrics catalogats serà la mobilitat no motoritzada en l'àmbit del lleure i el turisme.

Els camins catalogats podran ser declarats bé cultural d'interès local.

Els camins catalogats no podran ser modificats per actuacions d'eixamplament, pavimentació o millora de camins.

Es podran autoritzar les actuacions que comportin afectacions puntuals dels camins catalogats d'acord amb el que preveu l'article 22 d'aquesta ordenança.

CAPÍTOL VIII

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

INFRACCIONS I SANCIONS

Article 32

Infraccions lleus

Es consideraran infraccions lleus les següents:

a) Realitzar obres, instal·lacions o actuacions no permeses en les zones de servitud sense les corresponents autoritzacions i llicències municipals o incomplint les seves condicions, sempre que aquestes siguin legalitzables.

b) Col·locar, llençar, abocar o abandonar en la zona de servitud objectes o material de qualsevol naturalesa.

c) La instal·lació de tancaments o senyals no permesos mentre no impedeixin el pas ni comminin a no passar.

Article 33

Infraccions greus

Es consideraran infraccions greus les següents:

a) Realitzar obres, instal·lacions o actuacions no permeses en els camins o les seves zones de servitud, sense les autoritzacions o llicències requerides, o incomplint les seves condicions, quan no sigui possible la seva legalització posterior.

b) Deteriorar qualsevol element dels camins directament relacionat amb l'ordenació, orientació i seguretat de la circulació o modificar-ne intencionadament les característiques o ubicació.

c) Destruir, deteriorar, alterar o modificar qualsevol obra o instal·lació dels camins o els seus elements funcionals.

d) Col·locar o abocar objectes o material de qualsevol naturalesa que afecti la plataforma dels camins.

e) Efectuar encreuaments aeris o subterranis no permesos en els camins i les seves zones de servitud o fer-ne sense l'oportuna autorització o incomplint les seves condicions.

f) Col·locar rètols informatius a la zona de servitud sense l'oportuna autorització municipal.

g) La instal·lació de tancaments o senyals no permesos que impedeixin obstrueixin parcialment el pas.

Article 34

Infraccions molt greus

Es consideraran infraccions molt greus les següents:

a) Sostreure, deteriorar o destruir qualsevol element del camí directament relacionat amb l'ordenació, orientació i seguretat de la circulació o modificar-ne intencionadament les característiques o la situació, quan impedeixi que l'element de què es tracti segueixi prestant la seva funció.

b) Destruir, deteriorar, alterar o modificar qualsevol obra o instal·lació dels seus elements funcionals, quan les actuacions afectin a la calçada o als vorals.

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

c) Danyar o deteriorar circulant-hi amb pesos o càrregues que excedeixin els límits autoritzats.

d) La instal·lació de tancaments o senyals no permesos que impedeixin obstrueixin totalment el pas.

e) Llaurar els camins.

f) Les qualificades com a greus quan s'aprecii reincidència.

g) Fixar tota classe de publicitat a la zona de servitud sense l'oportuna autorització.

Article 35

Les infraccions tipificades en aquesta ordenança seran sancionades tenint en compte els danys i perjudicis produïts, el risc i la intencionalitat del causant, amb les següents sancions:

a) Infraccions lleus: fins al 25% de la quantitat màxima en què pot sancionar l'alcalde, segons la legislació vigent.

b) Infraccions greus: fins al 75% de la quantitat màxima en què pot sancionar l'alcalde segons la legislació vigent.

c) Infraccions molt greus: fins al 100% de la quantitat màxima en què pot sancionar l'alcalde segons la legislació vigent.

Contra aquesta aprovació, que es definitiva en via administrativa, es podrà interposar, potestativament, recurs de reposició davant l'alcalde en el termini d'un mes des d'aquesta publicació o directament recurs contenciós administratiu davant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en el termini de dos mesos a partir de la present publicació, sense perjudici que es pugui exercir qualsevol altre recurs que hom estimi procedent.

Malgrat de Mar, [dia] de [mes] de [any]. L'alcalde, [nom i cognoms].

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

ANNEX I . DISPOSICIONS LEGALS

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Constitució Espanyola

Article 19
Els espanyols tenen dret a elegir lliurement la residència i a circular pel territori nacional.

Article 45
1. Tothom té dret a disposar d'un medi ambient adequat per al desenvolupament de la persona, i el deure de conservar-lo.
2. Els poders públics vetllaran per la utilització racional de tots els recursos naturals, a fi de protegir i millorar la qualitat de la vida i defensar i restaurar el medi ambient, amb el suport de la indispensable solidaritat col·lectiva.
3. **La llei fixarà sancions penals o, en el seu cas, administratives per als qui violin el que es disposa en l'apartat anterior i establirà l'obligació d'aquests de reparar el dany causat.**

Article 132
1. La llei regularà el règim jurídic dels béns de domini públic i dels comunals inspirant-se en els principis d'inalienabilitat, imprescriptibilitat i inembargabilitat, i també es regularà la desafectació.

Article 140
La Constitució garanteix l'autonomia dels municipis, els quals gaudiran de personalitat jurídica plena. El govern i l'administració municipal correspon als respectius Ajuntaments, integrats pels batlles i els regidors. Els regidors seran elegits pels veïns del municipi mitjançant sufragi universal igual, lliure, directe i secret, en la forma establerta per la llei. Els batlles seran elegits pels regidors o pels veïns. La llei regularà les condicions en què sigui procedent el règim de consell obert.

Código Civil

CAPÍTULO PRIMERO
De los bienes inmuebles

Artículo 334
Son bienes inmuebles:
1. Las tierras, edificios, caminos y construcciones de todo género adheridas al suelo.
Artículo 338
Los bienes son de dominio público o de propiedad privada.
Artículo 339
Son bienes de dominio público:
1. Los destinados al uso público, como los caminos, canales, ríos, torrentes, puertos y puentes construidos por el Estado, las riberas, playas, radas y otros análogos.
2. Los que pertenecen privativamente al Estado, sin ser de uso común, y están destinados a algún servicio público o al fomento de la riqueza nacional, como las murallas, fortalezas y demás obras de defensa del territorio, y las minas, mientras que no se otorgue su concesión.
Artículo 341
Los bienes de dominio público, cuando dejen de estar destinados al uso general o a las necesidades de la defensa del territorio, pasan a formar parte de los bienes de propiedad del Estado.

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Artículo 343
Los bienes de las provincias y de los pueblos se dividen en bienes de uso público y bienes patrimoniales.
Artículo 344
Son bienes de uso público, en las provincias y los pueblos, los caminos provinciales y los vecinales, las plazas, calles, fuentes y aguas públicas, los paseos y las obras públicas de servicio general, costeadas por los mismos pueblos o provincias.
Todos los demás bienes que unos y otros posean, son patrimoniales y se regirán por las disposiciones de este Código, salvo lo dispuesto en leyes especiales.

CAPÍTULO III.
DEL DESLINDE Y AMOJONAMIENTO

Artículo 384.
Todo propietario tiene derecho a deslindar su propiedad, con citación de los dueños de los predios colindantes.
La misma facultad corresponderá a los que tengan derechos reales.
Artículo 385.
El deslinde se hará en conformidad con los títulos de cada propietario, y, a falta de títulos suficientes, por lo que resultare de la posesión en que estuvieren los colindantes.
Artículo 386.
Si los títulos no determinasen el limite o área perteneciente a cada propietario, y la cuestión no pudiera resolverse por la posesión o por otro medio de prueba, el deslinde se hará distribuyendo el terreno objeto de la contienda en partes iguales.
Artículo 387.
Si los títulos de los colindantes indicasen un espacio mayor o menor del que comprende la totalidad del terreno, el aumento o la falta se distribuirá proporcionalmente.

CAPÍTULO IV.
DEL DERECHO DE CERRAR LAS FINCAS RÚSTICAS

Artículo 388.
Todo propietario podrá cerrar o cercar sus heredades por medio de paredes, zanjas, setos vivos o muertos, o de cualquier otro modo, sin perjuicio de las servidumbres constituidas sobre las mismas.

TÍTULO VII.
DE LAS SERVIDUMBRES
CAPÍTULO PRIMERO.
DE LAS SERVIDUMBRES EN GENERAL
SECCIÓN PRIMERA. DE LAS DIFERENTES CLASES DE SERVIDUMBRES QUE PUEDEN ESTABLECERSE SOBRE LAS FINCAS.

Artículo 530.
La servidumbre es un gravamen impuesto sobre un predio en beneficio de otro perteneciente a distinto dueño.
El inmueble a cuyo favor esté constituida la servidumbre se llama predio dominante; el que la sufre, predio sirviente.
Artículo 531.
También pueden establecerse servidumbres en provecho de una o más personas, o de una comunidad, a quienes no pertenezca la finca gravada.
Artículo 532.
Las servidumbres pueden ser continuas o discontinuas, aparentes o no aparentes.

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Continuas son aquellas cuyo uso es o puede ser incesante, sin la intervención de ningún hecho del hombre.
Discontinuas son las que se o san a intervalos más o menos largos y dependen de los actos del hombre.
Aparentes, las que se anuncian y están continuamente a la vista por signos exteriores, que revelan el uso y aprovechamiento de las mismas.
No aparentes, las que no presentan indicio alguno exterior de su existencia.

Artículo 535.
Las servidumbres son indivisibles. Si el predio sirviente se divide entre dos o más, la servidumbre no se modifica y cada uno de los ellos tiene que tolerarla en la parte que le corresponda.
Si es el predio dominante el que se divide entre dos o más, cada porcionero puede usar por entero de la servidumbre, no alterando el lugar de su uso ni agravándola de otra manera.
Artículo 536.
Las servidumbres se establecen por la ley o por la voluntad de los propietarios. Aquéllas se llaman legales, y éstas voluntarias.

SECCIÓN SEGUNDA. DE LOS MODOS DE ADQUIRIR LAS SERVIDUMBRES.
Artículo 539.
Las servidumbres continuas no aparentes, y las discontinuas, sean o no aparentes, sólo podrán adquirirse en virtud de título.
Artículo 540.
La falta de título constitutivo de las servidumbres que no pueden adquirirse por prescripción, únicamente se puede suplir por la escritura de reconocimiento del dueño del predio sirviente, o por una sentencia firme.

SECCIÓN TERCERA. DERECHOS Y OBLIGACIONES DE LOS PROPIETARIOS DE LOS PREDIOS DOMINANTE Y SIRVIENTE
Artículo 543.
El dueño del predio dominante podrá hacer, a su costa, en el predio sirviente las obras necesarias para el uso y conservación de la servidumbre, pero sin alterarla ni hacerla más gravosa. Deberá elegir para ello el tiempo y la forma convenientes a fin de ocasionar la menor incomodidad posible al dueño del predio sirviente.
Artículo 544.
Si fuesen varios los predios dominantes, los dueños de todos ellos estarán obligados a contribuir a los gastos de que se trata en el artículo anterior, en proporción al beneficio que a cada cual reporte la obra. El que no quiera contribuir podrá eximirse renunciando a la servidumbre en provecho de los demás.
Si el dueño del predio sirviente se utilizare en algún modo de la servidumbre, estará obligado a contribuir a los gastos en la proporción antes expresada, salvo pacto en contrario.
Artículo 545.
El dueño del predio sirviente no podrá menoscabar de modo alguno el uso de la servidumbre constituida.
Sin embargo, si por razón del lugar asignado primitivamente, o de la forma establecida para el uso de la servidumbre, llegara ésta a ser muy incómoda al dueño del predio sirviente, o le privase de hacer en él obras, reparos o mejoras importantes, podrá variarse a su costa, siempre que ofrezca otro lugar o forma igualmente cómodos, y de suerte que no resulte perjuicio alguno al dueño del predio dominante o a los que tengan derecho al uso de la servidumbre.

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

SECCIÓN CUARTA. DE LOS MODOS DE EXTINGUIRSE LAS SERVIDUMBRES

Artículo 546.

Las servidumbres se extinguen:

1. Por reunirse en una misma persona la propiedad del predio dominante y la del sirviente.
2. Por el no uso durante veinte años.
   Este término principiará a contarse desde el día en que hubiera dejado de usarse la servidumbre respecto a las discontinuas; y desde el día en que haya tenido lugar un acto contrario a la servidumbre respecto a las continuas.
3. Cuando los predios vengan a tal estado que no pueda usarse de la servidumbre; pero ésta revivirá si después el estado de los predios permitiera usar de ella, a no ser que cuando sea posible el uso, haya transcurrido el tiempo suficiente para la prescripción, conforme a lo dispuesto en el número anterior.
4. Por llegar el día o realizarse la condición, si la servidumbre fuera temporal o condicional.
5. Por la renuncia del dueño del predio dominante.
6. Por la redención convenida entre el dueño del predio dominante y el del sirviente.

Artículo 548.

Si el predio dominante perteneciera a varios en común, el uso de la servidumbre hecho por uno impide la prescripción respecto de los demás.

SECCIÓN SEGUNDA
De las servidumbres en materia de aguas

Artículo 553

Las riberas de los ríos, aun cuando sean de dominio privado, están sujetas en toda su extensión y sus márgenes, en una zona de tres metros, a la servidumbre de uso público en interés general de la navegación, la flotación, la pesca y el salvamento.

Los predios contiguos a las riberas de los ríos navegables o flotables están además sujetos a la servidumbre de camino de sirga para el servicio exclusivo de la navegación y flotación fluvial. Si fuere necesario ocupar para ello terrenos de propiedad particular, precederá la correspondiente indemnización.

CAPÍTULO II.
DE LAS SERVIDUMBRES LEGALES
SECCIÓN TERCERA. DE LAS SERVIDUMBRES DE PASO.

Artículo 564.

El propietario de una finca o heredad, enclavada entre otras ajenas y sin salida a camino público, tiene derecho a exigir paso por las heredades vecinas, previa la correspondiente indemnización.

Si esta servidumbre se constituye de manera que pueda ser continuo su uso para todas las necesidades del predio dominante estableciendo una vía permanente, la indemnización consistirá en el valor del terreno que se ocupe y en el importe de los perjuicios que se causen en el predio sirviente.

Cuando se limite al paso necesario para el cultivo de la finca enclavada entre otras y para la extracción de sus cosechas a través del predio sirviente sin vía permanente, la indemnización consistirá en el abono del perjuicio que ocasione este gravamen.

Artículo 565.

La servidumbre de paso debe darse por el punto menos perjudicial al predio sirviente, y, en cuanto fuere conciliable con esta regla, por donde sea menor la distancia del predio dominante al camino público.

Artículo 566.

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

La anchura de la servidumbre de paso será la que baste a las necesidades del predio dominante.
Artículo 567.
Si adquirida una finca por venta, permuta o partición, quedare enclavada entre otras del vendedor, permutante o copartícipe, éstos están obligados a dar paso sin indemnización, salvo pacto en contrario.
Artículo 568.
Si el paso concedido a una finca enclavada deja de ser necesario por haberla reunido su dueño a otra que esté contigua al camino público, el dueño del predio sirviente podrá pedir que se extinga la servidumbre, devolviendo lo que hubiera recibido por indemnización.
Lo mismo se entenderá en el caso de abrirse un nuevo camino que dé acceso a la finca enclavada.
Artículo 569.
Si fuere indispensable para construir o reparar algún edificio pasar materiales por predio ajeno, o colocar en él andamios u otros objetos para la obra, el dueño de este predio está obligado a consentirlo, recibiendo la indemnización correspondiente al perjuicio que se le irrogue.
Artículo 570.
Las servidumbres existentes de paso para ganados, conocidas con los nombres de cañada, cordel, vereda o cualquiera otro, y las de abrevadero, descansadero y majada, se regirán por las ordenanzas y reglamentos del ramo y, en su defecto, por el uso y costumbre del lugar.
Sin perjuicio de los derechos legítimamente adquiridos, la cañada no podrá exceder en todo caso de la anchura de 75 metros; el cordel, de 37 metros 50 centímetros, y la vereda, de 20 metros.
Cuando sea necesario establecer la servidumbre forzosa de paso o la de abrevadero para ganados, se observará lo dispuesto en esta sección y en los artículos 555 y 556. En este caso la anchura no podrá exceder de 10 metros.

TÍTULO XVIII.
DE LA PRESCRIPCIÓN.
CAPÍTULO PRIMERO.
DISPOSICIONES GENERALES

Artículo 1930.
Por la prescripción se adquieren, de la manera y con las condiciones determinadas en la ley, el dominio y demás derechos reales.
También se extinguen del propio modo por la prescripción los derechos y las acciones, de cualquier clase que sean.

CAPÍTULO II.
DE LA PRESCRIPCIÓN DEL DOMINIO Y DEMÁS DERECHOS REALES.

Artículo 1940.
Para la prescripción ordinaria del dominio y demás derechos reales se necesita poseer las cosas con buena fe y justo título por el tiempo determinado en la ley.
Artículo 1941.
La posesión ha de ser en concepto de dueño, pública, pacífica y no interrumpida.
Artículo 1942.
No aprovechan para la posesión los actos de carácter posesorio ejecutados en virtud de licencia o por mera tolerancia del dueño.
Artículo 1959.
Se prescriben también el dominio y demás derechos reales sobre los bienes inmuebles por su posesión no interrumpida durante treinta años, sin necesidad de título ni de buena fe, y sin distinción entre presentes y ausentes, salvo la excepción determinada en el artículo 539.

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Artículo 444
Los actos meramente tolerados, los ejecutados clandestinamente sin conocimiento del poseedor de una cosa o con violencia, no afectan a la posesión.
Artículo 447
Sólo la posesión que se adquiere y se disfruta en concepto de dueño puede servir de título para adquirir el dominio.

Primera llei del Codi Civil de Catalunya. Llibre cinquè. Drets reals. Títol VI. Dels drets reals limitats. Capítol VI. Les servituds.

Article 566-1

Concepte

1. La servitud és el dret real que grava parcialment una finca, que és la servent, en benefici d'una altra, que és la dominant, i pot consistir en l'atorgament a aquesta d'un determinat ús de la finca servent o en una reducció de les facultats del titular o la titular de la finca servent.

2. Els titulars del dret de servitud es poden beneficiar de la finca servent en la mesura en què ho determinen el títol de constitució o aquest codi.

Article 566-2

Constitució

1. Les servituds solament es constitueixen per títol, atorgat de manera voluntària o forçosa.

2. Poden constituir una servitud els propietaris de la finca dominant o la finca servent i els titulars de drets reals possessoris sobre aquestes. En aquest darrer cas, la servitud, si és voluntària, té l'abast i la durada dels seus drets. Les referències que aquesta secció fa als propietaris d'una finca s'han d'entendre fetes també als titulars de drets reals possessoris sobre la finca.

3. Les servituds el contingut de les quals consisteix en una utilitat futura, entre les quals s'inclouen les referides a la construcció o l'enderrocament d'immobles, es consideren constituïdes sota condició.

4. Cap servitud no es pot adquirir per usucapió.

Article 566-3

Servitud sobre finca pròpia

1. El propietari o propietària de més d'una finca pot constituir entre aquestes les servituds que consideri convenients.

2. La servitud sobre una finca pròpia publicada únicament per l'existència d'un signe aparent, si s'aliena la finca dominant o la servent, solament subsisteix si s'estableix expressament en l'acte d'alienació.

3. Una servitud no s'extingeix pel sol fet que s'arribi a aplegar en una sola persona la propietat de les finques dominant i servent, però l'únic titular d'ambdues finques la pot extingir i obtenir-ne la cancel·lació en el Registre de la Propietat, sens perjudici de terceres persones.

Article 566-4

Contingut general del dret de servitud

1. La servitud es constitueix per a utilitat exclusiva de la finca dominant, de la qual és inseparable. Igualment, es poden constituir servituds recíproques entre finques dominants i servents.

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

2. La servitud s'exerceix de la manera més adequada per a obtenir la utilitat de la finca dominant i, alhora, de la menys incòmoda i lesiva per a la finca servent.

3. Els propietaris de la finca servent, si l'exercici de la servitud esdevé excessivament carregós i incòmode, poden exigir, a llur càrrec, les modificacions que creguin convenients en la manera i el lloc de prestar la servitud, sempre que no en disminueixin el valor i la utilitat.

Article 566-6

Contingut accessori de la servitud

1. Les obres i les activitats necessàries per a establir i conservar la servitud són a càrrec de qui n'és titular, llevat que el títol de constitució estableixi una altra cosa. Els propietaris de la finca servent, si cal, n'han de tolerar l'ocupació parcial perquè s'executin les dites obres.

2. Els propietaris de la finca servent, si la servitud reporta una utilitat efectiva a llur finca, han de contribuir proporcionalment a les despeses d'establiment i conservació, llevat de pacte en contra.

3. Els propietaris de la finca servent no poden fer cap obra que perjudiqui o dificulti l'exercici de la servitud.

Secció segona
Servituds forçoses

Article 566-7

Servitud de pas

1. Els propietaris d'una finca sense sortida o amb una sortida insuficient a una via pública poden exigir als veïns que s'estableixi una servitud de pas per a accedir-hi d'una amplada suficient i unes característiques adequades perquè la finca dominant es pugui explotar normalment.

2. El pas s'ha de donar pel punt menys perjudicial o incòmode per a les finques gravades i, si és compatible, pel punt més beneficiós per a la finca dominant.

Article 566-10

Indemnitzacions per l'establiment de servituds forçoses

1. Les servituds forçoses solament es poden establir amb el pagament previ d'una indemnització igual a la disminució del valor de la finca servent afectada pel pas o la canalització.

2. Els propietaris de la finca dominant han d'indemnitzar els de la finca servent pels perjudicis que l'exercici de la servitud causi a llur finca.

3. La indemnització es redueix proporcionalment si els propietaris de la finca servent també utilitzen el pas, la connexió a la xarxa o l'aigua transportada o si, en general, obtenen algun benefici de les obres executades per a l'exercici de la servitud.

4. No s'ha de pagar cap indemnització si una finca resta sense sortida a una via pública, sense connexió a una xarxa general o sense accés a l'aigua com a conseqüència d'un acte de disposició sobre una o més parts de la finca originària o de divisió del bé comú efectuat per qui tindria dret a reclamar-la.

Secció tercera
Extinció de les servituds

Article 566-11

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Causes d'extinció de la servitud

1. La servitud s'extingeix per les causes generals d'extinció dels drets reals i, a més, per les causes següents:

a) La manca d'ús durant deu anys comptats des del moment en què consta el desús o l'acte obstatiu, excepte en el cas de la servitud sobre finca pròpia.

b) La pèrdua total de la finca servent o de la dominant.

c) La impossibilitat d'exercir-la.

d) L'extinció del dret dels concedents o del dret real dels titulars de la servitud.

e) El supòsit al qual fa referència l'article 566-3.2, si no s'ha fet la declaració expressa de l'existència de la servitud.

2. La servitud, si s'extingeix per la impossibilitat d'exercir-la, no es restableix encara que amb posterioritat torni a ésser possible d'exercir-la.

3. Els titulars d'una servitud forçosa que es restableix en els deu anys següents a la seva extinció per alguna de les causes que estableixen les lletres *a* i *c* de l'apartat 1 no han de pagar cap indemnització, llevat del cas en què la dita servitud s'hagués extingit per un acte propi dels titulars de la finca dominant.

Article 566-12

Modificacions de les finques i extinció de la servitud

1. Les modificacions formals de la finca dominant, entre les quals s'inclouen la divisió, la segregació, l'agrupació o l'agregació, no extingeixen la servitud ni en poden fer més carregós l'exercici, amb les excepcions que estableix aquest article.

2. Els propietaris de la finca servent, en els casos de divisió i segregació, si la servitud solament és útil per a alguna de les finques resultants, poden exigir l'extinció de la servitud respecte a les altres finques.

3. Els propietaris de la finca servent, en els casos d'agregació i agrupació, si l'estructura de la finca resultant fa que la servitud no li reporti cap utilitat, poden exigir l'extinció de les servituds.

4. Si la finca servent es divideix o si se'n segrega una part, els titulars de les finques resultants que no reporten cap utilitat a la dominant poden exigir l'extinció de la servitud respecte a aquesta.

Secció quarta
Protecció del dret de servitud

Article 566-13

Acció confessòria

1. Els titulars de la servitud tenen acció real per a mantenir i restituir l'exercici de la servitud contra qualsevol persona que s'hi oposi, que el pertorbi o que amenaci de fer-ho.

2. L'acció confessòria prescriu al cap de deu anys de l'acte obstatiu.

Primera llei del Codi Civil de Catalunya. Llibre cinquè. Drets reals. Títol IV. Del dret de propietat. Capítol VI. Relacions de veïnatge. Secció tercera. Immissions.

Article 546-8

Marges entre finques en cotes diferents

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

1. Hom presumeix que els marges, les ribes i les parets de sustentació entre finques veïnes els sòls de les quals són a cotes diferents són propietat dels titulars de la finca superior.
2. Els propietaris dels marges o les parets a què fa referència l'apartat 1 els han de mantenir en bon estat i els propietaris de la finca inferior els han de permetre l'accés amb aquesta finalitat.

Llei 8/1987, municipal i de règim local de Catalunya

Article 63.2. El municipi té competències pròpies en les matèries següents: d) L'ordenació, la gestió, l'execució i la disciplina urbanístiques; la promoció i la gestió d'habitatges; els parcs i els jardins, la pavimentació de vies públiques urbanes i la conservació de camins i vies rurals.

Article 185. -1 Són béns de domini públic els afectes a l'ús públic o als serveis públics dels ens locals i els que la llei declari amb aquest caràcter. Tenen també aquesta consideració els béns comunals.
-2 S'entén que són afectes a l'ús públic aquells béns destinats a ésser directament utilitzats pels particulars.
-3 S'entén que són afectes al servei públic aquells béns que, per llur naturalesa o per les disposicions particulars d'organització, s'adeqüin essencialment o exclusivament al fi particular del servei.
-4 En tot cas, són béns de domini públic els immobles propietat de l'ens local on té la seva seu la corporació i aquells en què s'allotgen els seus òrgans i serveis.
-5 Igualment són subjectes al règim de domini públic els drets reals que corresponen a les entitats locals sobre béns que pertanyen a altres persones, quan aquests drets es constitueixen per a utilitat d'algun dels béns indicats pels apartats anteriors o per a la consecució de fins d'interès públic equivalents als que serveixen els dits béns.

Article 221. -1 Les ordenances i els bans no poden contenir preceptes contraris a les lleis i a altres disposicions generals.
-2 Les ordenances poden tipificar infraccions i establir sancions d'acord amb el que determinen les lleis sectorials.
-3 Si les lleis no estableixen un règim sancionador específic, es poden imposar multes per infracció de les ordenances locals fins a la quantia màxima de vint-i-cinc mil pessetes.
4- El que estableix l'apartat 3 és també aplicable a les infraccions de bans dictats per raó d'urgència.
-5 Correspon al president de la corporació d'exercir la potestat sancionadora, llevat que la llei l'atribueixi a un altre òrgan de la corporació.

DECRET LEGISLATIU 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya

Article 66.3. El municipi té competències pròpies en les matèries següents:
a) La seguretat en llocs públics.
b) L'ordenació del trànsit de vehicles i de persones en les vies urbanes.
c) La protecció civil, la prevenció i l'extinció d'incendis.
d) L'ordenació, la gestió, l'execució i la disciplina urbanístiques; la promoció i la gestió d'habitatges; els parcs i els jardins, la pavimentació de vies públiques urbanes i la conservació de camins i vies rurals.
e) El patrimoni historicoartístic.

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

f) La protecció del medi.
g) Els abastaments, els escorxadors, les fires, els mercats i la defensa d'usuaris i de consumidors.
h) La protecció de la salubritat pública.
i) La participació en la gestió de l'atenció primària de la salut.
j) Els cementiris i els serveis funeraris.
k) La prestació dels serveis socials i la promoció i la reinserció socials.
l) El subministrament d'aigua i l'enllumenat públic, els serveis de neteja viària, de recollida i tractament de residus, les clavegueres i el tractament d'aigües residuals.
m) El transport públic de viatgers.
n) Les activitats i les instal·lacions culturals i esportives, l'ocupació del lleure, el turisme.
o) La participació en la programació de l'ensenyament i la cooperació amb l'administració educativa en la creació, la construcció i el manteniment dels centres docents públics; la intervenció en els òrgans de gestió dels centres docents i la participació en la vigilància del compliment de l'escolaritat obligatòria.

Article 67
Serveis mínims
Els municipis, independentment o associats, han de prestar, com a mínim, els serveis següents:
a) En tots els municipis: enllumenat públic, cementiri, recollida de residus, neteja viària, abastament domiciliari d'aigua potable, clavegueres, accés als nuclis de població, pavimentació i conservació de les vies públiques i control d'aliments i begudes.

Article 175
Defensa dels drets i dels béns
175.1 Els ens locals tenen l'obligació d'exercir les accions necessàries per a defensar els seus drets i béns. Qualsevol veí que es trobi en ple ús dels seus drets civils i polítics pot requerir-ne l'exercici a l'ens interessat. Aquest requeriment ha d'ésser comunicat als qui poden resultar afectats per les accions corresponents i suspèn el termini per a exercir aquestes accions durant un període de trenta dies hàbils.
175.2 Si en el termini d'aquests trenta dies l'ens local no acorda d'exercir les accions sol·licitades, els veïns poden exercir-les en nom i interès de la corporació.
175.3 En el cas que reeixi l'acció, l'actor té dret a ésser reemborsat per l'ens local de les costes processals i a la indemnització dels danys i els perjudicis que se li han produït."

Article 201
Béns de domini públic
201.1 Són béns de domini públic els afectes a l'ús públic o als serveis públics dels ens locals i els que la llei declari amb aquest caràcter. Tenen també aquesta consideració els béns comunals.
201.2 S'entén que són afectes a l'ús públic aquells béns destinats a ésser directament utilitzats pels particulars.
201.3 S'entén que són afectes al servei públic aquells béns que, per llur naturalesa o per les disposicions particulars d'organització, s'adeqüin essencialment o exclusivament al fi particular del servei.
201.4 En tot cas, són béns de domini públic els immobles propietat de l'ens local on té la seva seu la corporació i aquells en què s'allotgen els seus òrgans i serveis.
201.5 Igualment són subjectes al règim de domini públic els drets reals que corresponen a les entitats locals sobre béns que pertanyen a altres persones, quan aquests drets es constitueixen per a utilitat d'algun dels béns indicats pels apartats anteriors o per a la consecució de fins d'interès públic equivalents als que serveixen els dits béns.

Article 208. Inalienabilitat, inembargabilitat i imprescriptibilitat

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

208.1 Els béns de domini públic i els comunals, mentre conserven llur caràcter, són inalienables, inembargables i imprescriptibles.

Article 218
Utilització dels béns
218.1 La utilització dels béns de domini públic pot adoptar les modalitats següents:
a) Ús comú, general o especial, si hi concorren circumstàncies singulars de perillositat, d'intensitat d'ús o altres de semblants.
b) Ús privatiu.
218.2 L'ús comú general s'exerceix lliurement d'acord amb la naturalesa dels béns, els actes d'afectació i les disposicions generals.
218.3 L'ús comú especial es pot subjectar a llicència, d'acord amb la naturalesa dels béns, els actes d'afectació i d'obertura a l'ús públic i les disposicions generals.
218.4 L'ús privatiu inherent a l'afectació dels béns i el que comporta la transformació o la modificació del domini públic resta subjecte a concessió administrativa. L'ús privatiu que no comporta transformació ni modificació del domini públic resta subjecte a llicència.

Article 223
Registre de la propietat
223.1 Els ens locals han d'inscriure en el Registre de la propietat llurs béns immobles i drets reals.
223.2 Són exempts d'inscripció els béns de domini públic d'ús general.
223.3 Per a la inscripció dels béns i els drets en el Registre de la propietat s'ha d'aplicar el que disposa la legislació hipotecària.

Article 225
Conservació i millora
225.1 La titularitat dels béns comporta l'obligació de conservar-los i millorar-los.

Article 232
No tributació
Els béns comunals i els altres béns de domini públic no són subjectes a cap tribut.

Article 237
Ordenances i bans
237.1 Les ordenances i els bans no poden contenir preceptes contraris a les lleis i a altres disposicions generals.
237.2 Les ordenances poden tipificar infraccions i establir sancions d'acord amb el que determinen les lleis sectorials.
237.3 Si les lleis no estableixen un règim sancionador específic, es poden imposar multes per infracció de les ordenances locals les quals no poden excedir de 1.803,04 euros en municipis de més de 250.000 habitants, de 901,52 euros en els de 50.001 a 250.000 habitants, de 450,76 euros en els de 20.001 a 50.000 habitants, de 300,51 euros en els de 5.001 a 20.000 habitants, i de 150,25 euros en la resta de municipis.
237.4 El que estableix l'apartat 3 és també aplicable a les infraccions de bans dictats per raó d'urgència.
237.5 Correspon al president de la corporació d'exercir la potestat sancionadora, llevat que la llei l'atribueixi a un altre òrgan de la corporació.

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Ley 39/1988, reguladora de les Haciendas Locales

Artículo 15.
1. Salvo en los supuestos previstos en el artículo 60.1 de la presente Ley, las entidades locales deberán acordar la imposición y supresión de sus tributos propios, y aprobar las correspondientes ordenanzas fiscales reguladoras de los mismos.
2. Respecto de los impuestos previstos en el artículo 60.1, los Ayuntamientos que decidan hacer uso de las facultades que les confiere la presente Ley en orden a la fijación de los elementos necesarios para la determinación de las respectivas cuotas tributarias, deberán acordar el ejercicio de tales facultades, y aprobar las oportunas ordenanzas fiscales.
3. Asimismo, las Entidades locales ejercerán la potestad reglamentaria a que se refiere el apartado 2 del artículo 12 de esta Ley, bien en las Ordenanzas fiscales reguladoras de los distintos tributos locales, bien mediante la aprobación de Ordenanzas fiscales específicamente reguladoras de la gestión, liquidación, inspección y recaudación de los tributos locales.

Artículo 16.
1. Las Ordenanzas fiscales a que se refiere el apartado 1 del artículo anterior contendrán, al menos:
   a. La determinación del hecho imponible, sujeto pasivo, responsables, exenciones, reducciones y bonificaciones, base imponible y liquidable, tipo de gravamen o cuota tributaria, período impositivo y devengo.
   b. Los regímenes de declaración y de ingreso.
   c. Las fechas de su aprobación y del comienzo de su aplicación.

Asimismo, estas Ordenanzas fiscales podrán contener, en su caso, las normas a que se refiere el apartado 3 del artículo 15.
Los acuerdos de aprobación de estas Ordenanzas fiscales deberán adoptarse simultáneamente a los de imposición de los respectivos tributos.
Los acuerdos de modificación de dichas Ordenanzas deberán contener la nueva redacción de las normas afectadas y las fechas de su aprobación y del comienzo de su aplicación.
2. Las Ordenanzas fiscales a que se refiere el apartado 2 del artículo anterior contendrán, además de los elementos necesarios para la determinación de las cuotas tributarias de los respectivos impuestos, las fechas de su aprobación y el comienzo de su aplicación.
Asimismo, estas Ordenanzas fiscales podrán contener, en su caso, las normas a que se refiere el apartado 3 del artículo 15.
Los acuerdos de aprobación de Ordenanzas fiscales deberán adoptarse simultáneamente a los de fijación de los elementos regulados en aquéllas.
Los acuerdos de modificación de dichas Ordenanzas se ajustarán a lo dispuesto en el último párrafo del apartado anterior.

Artículo 17.
1. Los acuerdos provisionales adoptados por las corporaciones locales para el establecimiento, supresión y ordenación de tributos y para la fijación de los elementos necesarios en orden a la determinación de las respectivas cuotas tributarias, así como las aprobaciones y modificaciones de las correspondientes ordenanzas fiscales, se expondrán en el tablón de anuncios de la entidad durante treinta días, como mínimo, dentro de los cuales los interesados podrán examinar el expediente y presentar las reclamaciones que estimen oportunas.
2. Las Entidades Locales publicarán, en todo caso, los anuncios de exposición en el Boletín Oficial de la Provincia, o, en su caso, en el de la Comunidad Autónoma uniprovincial. Las Diputaciones Provinciales, los órganos de gobierno de las entidades supramunicipales y los

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Ayuntamientos de población superior a 10.000 habitantes deberán publicarlos, además, en un diario de los de mayor difusión de la provincia, o de la Comunidad Autónoma uniprovincial.
3. Finalizado el período de exposición pública, las Corporaciones locales adoptarán los acuerdos definitivos que procedan, resolviendo las reclamaciones que se hubieran presentado y aprobando la redacción definitiva de la Ordenanza, su derogación o las modificaciones a que se refiera el acuerdo provisional. En el caso de que no se hubieran presentado reclamaciones, se entenderá definitivamente adoptado el acuerdo, hasta entonces provisional, sin necesidad de acuerdo plenario.
4. En todo caso, los acuerdos definitivos a que se refiere el apartado anterior, incluyendo los provisionales elevados automáticamente a tal categoría, y el texto integro de las Ordenanzas o de sus modificaciones, habrán de ser publicados en el *Boletín Oficial* de la Provincia o, en su caso, de la Comunidad Autónoma uniprovincial, sin que entren en vigor hasta que se hayan llevado a cabo dicha publicación.
5. Las Diputaciones Provinciales, Consejos, Cabildos insulares y, en todo caso, las demás Entidades Locales cuando su población sea superior a 20.000 habitantes, editarán el texto íntegro de las ordenanzas fiscales reguladoras de sus tributos dentro del primer cuatrimestre del ejercicio económico correspondiente.
En todo caso, las Entidades Locales habrán de expedir copias de las ordenanzas fiscales publicadas a quienes las demanden.

Artículo 18.
A los efectos de lo dispuesto en el apartado uno del artículo anterior, tendrán la consideración de interesados:

a. Los que tuvieran un interés directo o resulten afectados por tales acuerdos.
b. Los Colegios Oficiales, Cámaras Oficiales, Asociaciones y demás Entidades legalmente constituidas para velar por los intereses profesionales, económicos o vecinales, cuando actúen en defensa de los que les son propios.

Artículo 19.
1. Las ordenanzas fiscales de las Entidades Locales a que se refiere el artículo 17.3 de la presente Ley regirán durante el plazo, determinado o indefinido, previsto en las mismas, sin que quepa contra ellas otro recurso que el contencioso-administrativo que se podrá interponer, a partir de su publicación en el Boletín Oficial de la Provincia, o, en su caso, de la Comunidad Autónoma uniprovincial, en la forma y plazos que establecen las normas reguladoras de dicha jurisdicción.
2. Si por resolución judicial firme resultaren anulados o modificados los acuerdos locales o el texto de las Ordenanzas fiscales, la Entidad local vendrá obligada a adecuar a los términos de la sentencia todas las actuaciones que lleve a cabo con posterioridad a la fecha en que aquélla le sea notificada. Salvo que expresamente lo prohibiera la sentencia, se mantendrán los actos firmes o consentidos dictados al amparo de la Ordenanza que posteriormente resulte anulada o modificada.

Artículo 20.1. Las Entidades locales, en los términos previstos en esta Ley, podrán establecer tasas por la utilización privativa o el aprovechamiento especial del dominio público local, así como por la prestación de servicios públicos o la realización de actividades administrativas de competencia local que se refieran, afecten o beneficien de modo particular a los sujetos pasivos.
En todo caso, tendrán la consideración de tasas las prestaciones patrimoniales que establezcan las Entidades locales por: A) La utilización privativa o el aprovechamiento especial del dominio público local."
Artículo 58. Los Ayuntamientos podrán establecer y exigir tasas por la prestación de servicios o la realización de actividades de su competencia y por la utilización privativa o el

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

aprovechamiento especial de los bienes del dominio público municipal, según las normas contenidas en la Sección III del Capítulo III del Título I de la presente Ley.

Ley 7/1985, reguladora de las bases del régimen local

Artículo 25. 2. El Municipio ejercerá, en todo caso, competencias, en los términos de la legislación del Estado y de las Comunidades Autónomas, en las siguientes materias: d. Ordenación, gestión, ejecución y disciplina urbanística; promoción y gestión de viviendas; parques y jardines, pavimentación de vías públicas urbanas y conservación de caminos y vías rurales.

Artículo 79.3. Son bienes de dominio público los destinados a un uso o servicio público.

Artículo 80.1. Los bienes comunales y demás bienes de dominio público son inalienables, inembargables e imprescriptibles y no están sujetos a tributo alguno.

Artículo 106.
1. Las Entidades locales tendrán autonomía para establecer y exigir tributos de acuerdo con lo previsto en la legislación del Estado reguladora de las Haciendas locales y en las Leyes que dicten las Comunidades Autónomas en los supuestos expresamente previstos en aquélla.
2. La potestad reglamentaria de las Entidades locales en materia tributaria se ejercerá a través de Ordenanzas fiscales reguladoras de sus tributos y de Ordenanzas generales de gestión, recaudación e inspección. Las Corporaciones locales podrán emanar disposiciones interpretativas y aclaratorias de las mismas.
3. Es competencia de las Entidades locales la gestión, recaudación e inspección de sus tributos propios, sin perjuicio de las delegaciones que puedan otorgar a favor de las entidades locales de ámbito superior o de las respectivas Comunidades Autónomas, y de las fórmulas de colaboración con otras entidades locales, con las Comunidades Autónomas o con el Estado, de acuerdo con lo que establezca la legislación del Estado.

Real Decreto 1372/1986, de 13 de junio, por el que se aprueba el Reglamento de Bienes de las Entidades Locales.

Artículo 77.

1. El uso común especial normal de los bienes de dominio público se sujetara a licencia, ajustada a la naturaleza del dominio, a los actos de su afectación y apertura al uso público y a los preceptos de carácter general.
2. Las licencias se otorgaran directamente, salvo si por cualquier circunstancia se limitare el número de las mismas, en cuyo caso lo serán por licitación y, si no fuere posible, porque todos los autorizados hubieren de reunir las mismas condiciones, mediante sorteo.

No serán transmisibles las licencias que se refieran a las cualidades personales del sujeto o cuyo número estuviere limitado; y las demás, lo serán o no según se previera en las ordenanzas.

LLEI 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural.

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Text de la disposició:
El President de la Generalitat de Catalunya
Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent
LLEI
El fort increment de la circulació de vehicles motoritzats els darrers anys ha comportat un augment considerable de la pressió humana sobre els espais naturals. La potència i la maniobrabilitat dels vehicles i, d'altra banda, el progressiu accés de la població a indrets fins fa poc preservats de l'acció humana, on habiten espècies animals i comunitats vegetals d'interès natural, constitueixen una amenaça que de vegades posa en perill el manteniment de l'equilibri ecològic i la conservació dels sistemes naturals i afecta negativament els drets i la qualitat de vida de la població rural.
Conscient d'aquest fet, el Govern de la Generalitat va promulgar el Decret 59/1989, del 13 de març, pel qual es regula la circulació motoritzada per a la protecció del medi natural, que substituïa i alhora complementava les mesures establertes prèviament per l'Ordre del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca del 9 de juliol de 1987, per la qual es regula la pràctica de proves i competicions esportives motoritzades al medi rural.
Les mesures de regulació establertes pel Decret 59/1989 han esdevingut insuficients per a conciliar la pràctica de la circulació motoritzada amb la conservació del patrimoni natural de Catalunya. Cal, doncs, adoptar noves mesures de protecció del medi natural. Un primer pas en aquest sentit ha estat la regulació de la circulació motoritzada en els espais d'interès natural, establerta per les normes del Pla d'espais d'interès natural, aprovat pel Decret 328/1992, del 14 de desembre, que cal concretar i estendre a tots els espais naturals i als terrenys agrícoles i forestals de Catalunya.
Aquesta Llei s'estructura en quatre capítols.
El capítol I conté les disposicions generals referents a la finalitat de la Llei, el seu àmbit d'aplicació i els principis de coordinació, col·laboració i respecte mutu que han de regir les actuacions de les diverses administracions públiques que tenen competències relacionades amb la matèria regulada per aquesta Llei.
El capítol II és integrat per dues seccions, que contenen, respectivament, normes generals per a la circulació de vehicles i normes específiques per a la circulació motoritzada en grup.
Les competicions esportives són objecte del capítol III, que s'estructura en tres seccions, en les quals es delimiten els vials en què es poden dur a terme les competicions, les condicions generals de circulació aplicables a aquest tipus d'activitat esportiva i el règim de les autoritzacions administratives.
Tanca aquesta Llei el capítol dedicat a la disciplina, del qual cal destacar la previsió d'immobilització de vehicles si, com a conseqüència del fet d'utilitzar-los, amb incompliment dels preceptes de la Llei, pogués derivar-ne un risc greu per a les persones, els béns i els ecosistemes naturals.
Capítol I
Disposicions generals
Article 1
Finalitat
Aquesta Llei té per finalitat establir normes de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, tant pel que fa a la circulació motoritzada individual o en grup com pel que fa a les competicions esportives, amb l'objectiu últim de garantir la conservació del patrimoni natural de Catalunya, assegurant, alhora, el respecte a la població i la propietat pública i privada del món rural.
Article 2
Àmbit d'aplicació

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

1. L'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei és constituït pels espais naturals i els terrenys forestals definits per la Llei 12/1985, del 13 de juny, d'espais naturals, i la Llei 6/1988, del 30 de març, forestal de Catalunya, pel conjunt de pistes i de camins asfaltats que els recorren i per tot el conjunt de camins rurals, de bast i ramaders, senders i corriols i pistes forestals de terra.
2. Els preceptes d'aquesta Llei s'apliquen sens perjudici de l'existència de servituds públiques, que es regulen d'acord amb la normativa específica aplicable.

Article 3
Coordinació

1. Les actuacions de les diverses administracions públiques que tenen competències relacionades amb la matèria regulada per aquesta Llei s'han de fer d'acord amb els principis de coordinació, col·laboració i respecte mutu en l'àmbit competencial.
2. Els departaments competents de la Generalitat, en el marc dels principis a què es refereix l'apartat 1, poden proposar a les diferents administracions públiques competents en matèria de carreteres, trànsit i circulació de vehicles amb motor i seguretat vial l'adopció de mesures específiques per a garantir el compliment del que estableix aquesta Llei.
3. Les diverses administracions han de vetllar sempre pel compliment de les normes sobre trànsit, característiques tècniques de cada tipus de vehicle, circulació de vehicles amb motor i seguretat vial.
4. Els requisits establerts per aquesta Llei s'han de complir sens perjudici de les autoritzacions necessàries d'acord amb les normatives sectorials, en especial la relativa a espectacles i activitats recreatives. Les autoritzacions del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca a què es refereix aquesta Llei han d'ésser condició imprescindible per a poder iniciar la tramitació administrativa de les altres autoritzacions de naturalesa sectorial.

Capítol II
Circulació de vehicles
Secció primera
Normes generals per a la circulació de vehicles

Article 4
Respecte al medi, als béns i als drets

La circulació de vehicles ha de respectar tant el medi com els béns i els drets dels titulars dels terrenys i els drets dels vianants i dels usuaris no motoritzats, i no ha de causar perill, perjudicis o molèsties innecessàries a les persones i als ecosistemes naturals.

Article 5
Identificació

D'acord amb el que estableix la legislació general sobre circulació, els vehicles amb motor i els remolcs han d'anar sempre dentificats amb plaques de matrícula reglamentàries.

Article 6
Delimitació dels vials

1. En els espais naturals declarats de protecció especial d'acord amb la Llei 12/1985 únicament s'autoritza la circulació de vehicles motoritzats per les pistes forestals i els camins rurals delimitats a aquest efecte en els plans o en els programes de gestió corresponents.
2. En els espais inclosos en el Pla d'espais d'interès natural no declarats de protecció especial i en els terrenys forestals, s'autoritza la circulació per les pistes i els camins forestals pavimentats o d'amplada igual o superior a quatre metres, i també pels vials pavimentats i pels camins autoritzats d'una manera expressa. Aquestes autoritzacions han d'ésser degudament justificades i incorporades a l'inventari comarcal de camins i pistes forestals corresponent.

Article 7
Prohibició de circular camps a través i fora de camins i de pistes

Els vehicles motoritzats únicament poden circular per camins o pistes aptes per a la circulació, d'acord amb el que estableix aquesta Llei i la normativa específica que hi sigui aplicable. En conseqüència, es prohibeix la circulació de vehicles motoritzats camps a través o fora de les

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

pistes o dels camins delimitats a aquest efecte i pels tallafocs, les vies forestals d'extracció de fusta i els camins ramaders, i pel llit sec i per la làmina d'aigua dels rius, els torrents i tota mena de corrents d'aigua.

Article 8

Limitacions i prohibicions

1. El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, pel que fa als espais naturals declarats de protecció especial, d'acord amb la Llei 12/1985, les reserves nacionals de caça, les reserves naturals i els refugis de fauna salvatge, pot:

a) Establir-hi limitacions específiques, després d'haver consultat els òrgans gestors dels espais, referides a l'època de l'any en què s'admet la circulació, la velocitat màxima, les característiques dels vehicles i qualsevol altra limitació que es consideri necessària per a preservar els espais.

b) Prohibir la circulació motoritzada en camins rurals i pistes forestals, per a preservar els valors naturals dels espais afectats, després d'haver consultat els ajuntaments respectius.

2. Les limitacions que afectin camins de titularitat dels ens locals situats fora dels espais a què es refereix l'apartat 1 han d'ésser establertes per les entitats locals respectives, directament o a requeriment del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca o del Departament de Governació, després d'haver consultat la comissió comarcal corresponent, a què es refereix la disposició addicional tercera.

3. Els acords dels ens locals a què es refereix l'apartat 2 han d'ésser notificats al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca perquè en faci la senyalització i la publicitat corresponents.

4. El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, el Departament de Governació i els ajuntaments poden prohibir la circulació en el medi natural en cas de risc elevat d'incendi forestal o per tasques d'extinció.

5. Les limitacions i les prohibicions especificades en aquest Article s'apliquen sens perjudici de les que hagi establert amb caràcter més restrictiu la normativa urbanística vigent.

Article 9

Usos i activitats tradicionals

Les limitacions a què es refereixen els articles 6, 7 i 8, si la normativa pròpia de l'espai no ho prohibeix expressament, no són aplicables a l'accés dels propietaris a llurs finques ni a la circulació motoritzada relacionada amb el desenvolupament de les activitats i els usos agrícoles, ramaders o forestals dels espais afectats o amb la prestació de serveis de naturalesa pública.

Article 10

Limitacions per a la preservació dels terrenys de propietat privada

1. Les prohibicions i les limitacions de la circulació motoritzada pels camins o les pistes forestals que passen íntegrament per terrenys de propietat privada, fixades pels propietaris o els titulars de drets, es regeixen pel que estableix la legislació general aplicable.

2. L'adopció de les mesures a què fa referència l'apartat 1 s'ha de notificar al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, el qual pot imposar, a proposta dels òrgans de gestió dels espais naturals de protecció especial, si aquests en resulten afectats, condicionants específics per tal de salvaguardar-ne els valors naturals o per tal de garantir la prestació de serveis de naturalesa pública. En tots els casos s'ha de garantir l'audiència als propietaris o als titulars dels terrenys en qüestió.

Article 11

Senyalització i inventari

1. L'administració que hagi establert les limitacions i les prohibicions a què fan referència elsArticles d'aquesta secció ha d'adoptar les mesures que calguin per a la senyalització adequada dels vials que tenen limitacions específiques i dels vials en què es prohibeix la circulació i ha d'assegurar-ne la publicitat.

2. Els camins i les pistes objecte de limitacions o de prohibicions de pas han d'estar convenientment senyalitzats al començament, a l'acabament i, si escau, als accessos intermedis.

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

3. Els consells comarcals, d'acord amb els municipis afectats, han d'elaborar un inventari dels camins i de les pistes que hi ha en els termes municipals de llurs comarques, en el qual ha de constar la titularitat, pública o privada, les servituds que tenen i la possibilitat d'utilització de cadascun d'ells.
4. És condició indispensable per a incloure un camí no asfaltat en la xarxa de vies obertes al trànsit el compromís formal de l'administració competent sobre el manteniment del camí.
5. La senyalització dels camins i els mapes comarcals de camins i pistes que resultin dels inventaris corresponents s'han d'homologar segons uns criteris de denominació, representació i simbologia comuns, d'acord amb el que s'estableixi per reglament.

Article 12

Circuits específics per a la circulació motoritzada 1. Es faculta els ajuntaments per a establir, d'ofici o a petició dels propietaris de terrenys del terme municipal, circuits específics adequats a les característiques de determinats tipus de vehicles motoritzats. L'establiment d'aquest tipus de circuits, que no poden afectar terrenys inclosos en el Pla d'espais d'interès natural, ha d'ésser sotmès a consideració del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, d'acord amb els tràmits que s'estableixin per reglament, sens perjudici de l'autorització que correspon al Departament de Governació, segons la Llei 10/1990, del 15 de juny, sobre policia de l'espectacle, les activitats recreatives i els establiments públics.
2. L'establiment dels circuits a què es refereix l'apartat 1 ha d'ésser sotmès al tràmit d'avaluació de l'impacte ambiental.

Article 13

Velocitat màxima

La velocitat màxima de circulació per camins i pistes de terra és de trenta quilòmetres per hora.

Article 14

Publicitat en matèria de circulació

La publicitat referida a la circulació en el medi natural s'ha de regir pels principis de protecció de la natura i de respecte a la població rural i a la propietat pública i privada, que inspiren aquesta Llei.

Secció segona

Normes específiques per a la circulació motoritzada en grup

Article 15

Definicions

1. S'entén per «circulació motoritzada en grup» la circulació de diversos vehicles motoritzats que, de mutu acord i sense finalitat competitiva, segueixen el mateix itinerari.
2. S'entén per «circulació motoritzada organitzada» la que és promoguda sense finalitat competitiva per una entitat o un particular que en són els responsables.

Article 16

Circulació motoritzada en grup

1. La circulació motoritzada en grup no organitzada es regeix per les normes establertes en la secció primera.
2. Es prohibeix la circulació motoritzada en grup en els espais naturals de protecció especial si són més de set vehicles, en el cas de motocicletes o ciclomotors, o més de quatre vehicles, si es tracta d'altres automòbils.
3. Es prohibeixen les concentracions de més de quinze vehicles en la resta d'espais inclosos en el Pla d'espais d'interès natural o en els terrenys forestals. No obstant això, si la necessitat de preservació dels valors naturals ho fa aconsellable, el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca pot reduir el nombre màxim de vehicles o prohibir-hi la circulació motoritzada en grup.

Article 17

Activitats organitzades

1. Per a fer activitats organitzades de circulació motoritzada en grup cal l'aprovació prèvia del recorregut corresponent, sens perjudici de les condicions específiques establertes per altres

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

normatives sectorials. Aquesta aprovació correspon, amb l'autorització prèvia de les federacions catalanes d'automobilisme i de motociclisme, segons escaigui, a l'ajuntament corresponent, si l'activitat afecta un sol municipi, o als consells comarcals, després d'haver estat delegats pels ajuntaments afectats, en el cas que afecti dos o més municipis o comarques. En tots els casos cal notificar-ho al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.
2. Si el recorregut a què es refereix l'apartat 1 passa per un espai natural de protecció especial, l'aprovació correspon, pel que fa a aquest tram, a l'òrgan gestor de l'espai. En qualsevol cas, l'administració que autoritzi el recorregut pot introduir-hi modificacions o limitacions i incorporar-hi els condicionants específics que consideri necessaris per a evitar danys al medi natural.
3. Els ajuntaments, els consells comarcals i el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, en les condicions establertes pels apartats 1 i 2, a proposta dels òrgans de gestió dels espais naturals de protecció especial, si escau, poden suspendre provisionalment activitats ja autoritzades o part d'aquestes per circumstàncies meteorològiques, per incendis o per altres supòsits justificats per a la preservació del medi. Aquesta suspensió es pot ordenar amb caràcter definitiu si l'activitat comporta alteracions en el medi natural de reparació impossible o difícil. L'administració que acordi la suspensió de les activitats ho ha de comunicar als òrgans que hagin donat les autoritzacions corresponents, d'acord amb la normativa sectorial vigent.
4. Tots els vehicles participants en l'activitat organitzada han de disposar d'una còpia de l'autorització expedida per l'administració que aprovi el recorregut, la qual han de mostrar als agents de l'autoritat si aquests els la demanen en el transcurs del trajecte.

Article 18
Limitació de l'horari de circulació
No es permet la circulació motoritzada organitzada en grup en horari nocturn, entès aquest des de l'hora en què es pon el sol fins una hora després que surt, llevat de la circulació per les pistes que tenen la consideració de vials d'unió entre localitats rurals o de comunicació amb cases o nuclis de població situats en zones rurals.

Capítol III
Competicions esportives
Secció primera
Normes generals
Article 19
Definició
Als efectes d'aquesta Llei, constitueixen competicions esportives la pràctica de proves esportives amb vehicles motoritzats amb finalitats competitives reconegudes per la legislació vigent.

Article 20
Delimitació dels vials
1. Es prohibeix de fer competicions esportives a l'interior dels espais naturals de protecció especial, a les reserves de caça i a les reserves naturals de fauna salvatge.
2. En la resta d'espais inclosos en el Pla d'espais d'interès natural les competicions esportives només es poden fer en carreteres i pistes asfaltades.
3. No obstant el que estableixen els apartats 1 i 2, els trams d'enllaç no cronometrats poden passar per vies asfaltades sempre que es tracti de vials aptes per a la circulació motoritzada i es compleixin les condicions de circulació que estableix aquesta Llei.

Secció segona
Condicions generals de circulació
Article 21
Circuits tancats

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Les competicions esportives que es facin en circuits tancats permanents s'han de situar en terrenys que la normativa urbanística hagi destinat expressament a instal·lacions i equipaments esportius.

Article 22

Soroll

S'han d'establir per reglament els nivells màxims admissibles de soroll en les competicions esportives i altres condicionants específics per a salvaguardar els valors naturals dels espais.

Secció tercera

Autoritzacions

Article 23

Catàleg de circuits i calendari de proves

1. Les competicions esportives únicament es poden fer en circuits catalogats.
2. Correspon a les federacions catalanes de motociclisme i d'automobilisme d'elaborar anualment el catàleg de circuits i el calendari de les competicions previstes, els quals han d'ésser aprovats pel Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, amb l'audiència prèvia de les entitats locals, de les comissions consultives creades per la disposició addicional tercera i dels titulars de les carreteres i dels camins que en resulten afectats.

Article 24

Règim de les autoritzacions

1. Per a fer les competicions esportives cal l'autorització prèvia del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, amb la conformitat expressa dels ajuntaments afectats i dels propietaris dels terrenys per on passi la prova, d'acord amb el tràmit que s'estableixi per reglament.
2. L'autorització a què es refereix l'apartat 1 pot comportar modificacions o limitacions en el recorregut de les proves i pot incorporar els condicionants específics que es considerin necessaris per a garantir la preservació del medi natural, els quals han d'ésser comunicats a les entitats locals i als titulars afectats.
3. Per tal de garantir la reparació de possibles danys o perjudicis al medi natural durant les competicions esportives, l'ajuntament respectiu o, si hi escau, el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, d'acord amb el tràmit que s'ha d'establir per reglament, ha d'exigir el dipòsit d'una fiança prèvia.

Article 25

Suspensió de les competicions esportives

1. El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca pot suspendre provisionalment proves esportives ja autoritzades o part de les proves per circumstàncies meteorològiques, per incendis o per altres supòsits justificats. Aquesta suspensió es pot ordenar amb caràcter definitiu si la prova pot comportar alteracions substancials en el medi natural.
2. La suspensió de les proves esportives ha d'ésser comunicada a les entitats locals i als titulars a què fa referència l'article 23.2.

Article 26

Retirada del material i reparació del terreny

1. Un cop finalitzada la competició esportiva, l'entitat organitzadora està obligada a retirar en un termini màxim de set dies tot el material de senyalització i de protecció que s'hagi instal·lat per a fer la prova. La retirada d'aquest material s'ha de fer sota el control de l'ajuntament respectiu.
2. El material de senyalització ha d'ésser sempre totalment desmuntable. Es prohibeix expressament d'emprar pintura i de clavar cartells indicadors en els arbres per a senyalitzar.
3. L'entitat organitzadora de la competició està obligada a reparar, en un termini màxim de trenta dies, els danys produïts en les carreteres, les pistes i els camins per on ha passat la prova.
4. La fiança a què fa referència l'article 24.3 ha d'ésser retornada totalment o parcialment després que l'administració que hagi autoritzat la competició certifiqui que no hi ha hagut danys o, si n'hi ha hagut, que s'han corregit en part o del tot.

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Capítol IV
De la disciplina
Secció primera
Infraccions
Article 27
Tipificació
1. La vulneració de les prescripcions d'aquesta Llei té la consideració d'infracció administrativa.
2. Les infraccions d'aquesta Llei es classifiquen en lleus, greus i molt greus.
3. Són infraccions lleus:
a) Superar els límits de velocitat establerts per aquesta Llei o per la normativa que la desenvolupi.
b) Circular de nit, si és prohibit.
c) Fer concentracions de vehicles superiors a les permeses per l'article 16.
4. Són infraccions greus:
a) Deteriorar, destruir, sostreure o retirar els elements de senyalització de la circulació motoritzada.
b) Circular, sense causa justificada, per vials no aptes per a la circulació motoritzada.
c) Circular camps a través o fora de camins o pistes aptes per a la circulació.
d) Ocasionar danys a béns, instal·lacions o materials agrícoles, ramaders o forestals.
e) Incomplir les limitacions i les prohibicions a què fa referència l'article 8.
f) Participar en activitats organitzades per a la circulació motoritzada sense autorització o incomplint les condicions que s'imposin.
g) No retirar el material de senyalització i de protecció i no reparar els danys causats, en els terminis fixats per l'article 26.
h) Estacionar vehicles que impedeixen l'accés a camins forestals d'ús exclusiu per a vehicles de serveis d'extinció d'incendis, de vigilància i oficials, degudament senyalitzats, en l'època i en zones d'alt risc d'incendi.
i) Circular per les vies esmentades per l'apartat h, sense autorització, en l'època i en zones d'alt risc d'incendi, i per la resta de vies o camins en què, per raons de prevenció i extinció d'incendis forestals o de preservació de valors naturals, sigui prohibit de circular-hi de manera temporal o permanent, quan es puguin ocasionar danys greus a la fauna, als béns o als ecosistemes naturals.
j) Reincidir en la comissió d'infraccions lleus.
5. Són infraccions molt greus:
a) Fer anuncis publicitaris en qualsevol mitjà de difusió que incitin a no respectar la legislació vigent en matèria de circulació motoritzada en el medi natural o contraris als principis que la inspiren.
b) Fer competicions esportives sense autorització o incomplint les condicions que s'imposin.
c) Reincidir en la comissió d'infraccions greus.
6. L'abandonament de deixalles o d'escombraries té la qualificació d'infracció lleu, greu o molt greu segons la naturalesa i el volum de l'abocament, d'acord amb la legislació vigent.
Article 28
Prescripció
Els terminis de prescripció de les infraccions és de tres anys per a les molt greus, dos anys per a les greus i sis mesos per a les lleus, a comptar des de la data de comissió de la infracció o, si aquesta és continuada, des de la data en què es comet la darrera acció constitutiva d'infracció.
Secció segona
Procediment
Article 29
Tramitació
1. El procediment sancionador s'ha d'ajustar al procediment vigent.

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

2. Si s'aprecia que els fets objecte d'un expedient sancionador poden ésser constitutius de delicte o falta, l'administració actuant ha de traslladar les actuacions a l'autoritat judicial competent i deixar en suspens el procediment sancionador fins que aquesta no es pronunciï.
Aquesta suspensió no afecta l'expedient incoat per al restabliment de la situació anterior a la comissió de la infracció o, si escau, per a l'abonament de les indemnitzacions pels danys i els perjudicis ocasionats.
3. La sanció de l'autoritat judicial a què es refereix l'apartat 2 exclou la imposició de multa administrativa. Si la resolució judicial és absolutòria, l'Administració pot continuar la tramitació de l'expedient sancionador, respectant els fets que els tribunals hagin declarat provats.

Secció tercera
Sancions
Article 30
Graduació

1. Les infraccions del que disposa aquesta Llei són sancionades amb les multes següents, que s'han d'incrementar fins al total del benefici obtingut per l'infractor, en el cas que n'hi hagi hagut:
a) Les infraccions lleus, amb una multa de 10.000 a 50.000 pessetes.
b) Les infraccions greus, amb una multa de 50.001 a 500.000 pessetes
c) Les infraccions molt greus, amb una multa de 500.001 a 5.000.000 de pessetes.
2. Les sancions s'han de graduar d'acord amb la gravetat del fet constitutiu de la infracció, tenint en compte els danys i els perjudicis produïts, si hi havia intencionalitat i la dificultat en la identificació de l'infractor.

Article 31
Competència

1. Són competents per a acordar la incoació dels procediments sancionadors i designar instructor els òrgans que determina en cada cas la legislació sobre espais naturals.
2. Són competents per a la imposició de les sancions els òrgans següents:
a) Els delegats territorials del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca o l'alcalde, per a les lleus.
b) El director general del Medi Natural o el Ple de l'Ajuntament afectat, per a les greus.
c) El titular del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, per a les molt greus.
d) El Govern de la Generalitat, per a les sancions de quantia superior, com a conseqüència del benefici més elevat que hagi obtingut l'infractor, si s'escau.

Article 32
Exigibilitat

L'import de les multes i de les despeses ocasionades per l'execució subsidiària de les actuacions de restitució dels béns a l'estat anterior a la comissió de la infracció pot ésser exigit per la via administrativa de constrenyiment.

Article 33
Multes coercitives

1. Es poden imposar multes coercitives, d'acord amb el que disposa el procediment sancionador administratiu general, amb el requeriment i l'advertència previs corresponents, per a restaurar la realitat física alterada o transformada com a conseqüència d'una actuació il·legal.
2. Les multes coercitives, que poden ésser reiterades, no poden superar la quantia de 100.000 pessetes cada una.
3. La imposició de multes coercitives i la imposició de multes en concepte de sanció són independents i compatibles.

Article 34
Restitució del medi a l'estat anterior

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

1. La imposició de sancions és independent de l'obligació, exigible en qualsevol moment, de restituir el medi físic a l'estat anterior a la comissió de la infracció i de l'obligació d'indemnitzar pels danys i els perjudicis ocasionats.
2. Correspon a l'Administració de fixar, mitjançant la resolució corresponent, el termini en què l'infractor ha de procedir a la restitució dels béns a l'estat anterior a la comissió de la infracció i l'import de la indemnització pels danys i els perjudicis ocasionats.
3. En el cas que la infracció comesa hagi causat perjudicis greus a exemplars d'espècies de fauna o de flora protegides, la indemnització s'ha de calcular d'acord amb els barems vigents de valoració de les espècies.

Secció quarta
Mesures cautelars
Article 35
Immobilització de vehicles

Els membres del cos d'agents rurals i, en general, els agents de l'autoritat, en l'exercici de les seves funcions, poden procedir a la immobilització de vehicles si, com a conseqüència del fet d'utilitzar-los, amb incompliment dels preceptes d'aquesta Llei, pogués derivar-ne un risc greu per a les persones, els béns i els ecosistemes naturals.

Disposicions addicionals
Primera

S'autoritza el Govern de la Generalitat a actualitzar, mitjançant decret, les quanties de les sancions i les multes coercitives fixades per aquesta Llei, d'acord amb les variacions de l'índex de preus al consum.

Segona

Les organitzacions professionals agràries i les federacions catalanes d'automobilisme i de motociclisme tenen la consideració d'entitats col·laboradores als efectes de l'aplicació d'aquesta Llei.

Tercera

Es crea a cada comarca una comissió consultiva d'accés motoritzat al medi natural formada per representants dels departaments implicats, del consell comarcal, dels ajuntaments, dels propietaris afectats, per mitjà de les organitzacions professionals agràries, forestals i sectorials, i també d'altres entitats, institucions o agents socials afectats, amb la finalitat d'informar de les limitacions i les prohibicions a què es refereix l'article 8.2, del catàleg de circuits i el calendari de proves a què es refereix l'article 23 i de l'inventari comarcal de camins a què es refereix l'article 11.

Quarta

Les persones amb discapacitat que tinguin la mobilitat reduïda poden disposar d'autoritzacions específiques per a facilitar-los l'accés al medi natural. Aquestes autoritzacions poden comportar l'exempció de determinades limitacions de les establertes pels articles 6 i 7, per a aquestes persones i per als acompanyants que siguin necessaris. Les persones incloses en els programes de tecnificació i alt rendiment esportiu de Catalunya, acreditades per la direcció del Consell Català de l'Esport, disposen d'autoritzacions específiques per al lliure accés al medi natural no objecte de protecció especial, amb l'única finalitat que puguin practicar llurs activitats esportives.

Cinquena

El Govern ha de dotar de recursos suficients la partida pressupostària corresponent per atendre les obligacions que es deriven de la disposició transitòria segona.

Sisena

S'estableix el termini d'un any perquè els consells comarcals incorporin als inventaris comarcals de camins i pistes forestals les autoritzacions o les limitacions establertes per l'article 6.2.

Disposició transitòria

Les prohibicions i les limitacions concretes que afecten la circulació motoritzada per camins i

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

pistes forestals establertes pels articles 6, 8 i 10.2 no s'aplicaran fins que les administracions competents no efectuïn les senyalitzacions corresponents, que han de fer- se en el termini de dos anys.

Disposició derogatòria

Es deroga el Decret 59/1989, del 13 de març, pel qual es regula la circulació motoritzada per a la protecció del medi natural.

Disposició final

Es faculten el Govern de la Generalitat i el conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca perquè dictin les normes necessàries per a desenvolupar i aplicar aquesta Llei.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertoqui la facin complir.

Palau de la Generalitat, 27 de juliol de 1995

Jordi Pujol

President de la Generalitat de Catalunya

Francesc Xavier Marimon i Sabaté

Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca

(95.207.007)

Decret 166/1998, de 8 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural

Modificat per decret 111/2003

Text de la disposició:

És objecte d'aquest Decret la configuració de la normativa reglamentària de l'accés motoritzat al medi natural i el desplegament normatiu de la Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural.

Durant el període de vigència de l'esmentada Llei s'ha pogut constatar una notable disminució dels impactes produïts per la circulació motoritzada en els espais naturals i els terrenys forestals definits per la Llei 12/1985, de 13 de juny, i la Llei 6/1988, de 30 de març, respectivament, que també afecten negativament els drets i la qualitat de vida de la població rural.

Alhora, l'experiència adquirida en els dos anys transcorreguts des de la seva promulgació permet desenvolupar amb més precisió algun dels seus preceptes i, en general, desplegar el seu contingut.

De la mateixa forma que la Llei a la qual desenvolupa, aquest Decret s'estructura en quatre capítols dedicats, respectivament, a les disposicions generals, la circulació de vehicles, les competicions esportives i la disciplina.

Del capítol 1 cal destacar, pel que fa a l'àmbit territorial d'aplicació de la norma, la definició dels diferents tipus de vial objecte del Decret.

En relació a les normes relatives a la circulació de vehicles el capítol 2 del Decret desplega el que preveu la Llei sobre la base del desenvolupament del precepte relatiu a la delimitació dels vials en els quals s'autoritza la circulació motoritzada. En aquest mateix capítol s'especifica el procediment d'elaboració, aprovació i actualització de l'inventari de camins rurals i dels camins i pistes forestals, s'estableix el règim d'obertura de nous vials en terrenys forestals, es determina la composició i funcions de la ComissióConsultiva Comarcal, es regulen les anomenades àrees de circulació per al lleure i l'esport, els itineraris per a la pràctica de motociclisme de muntanya i els circuits permanents no tancats, així com les normes específiques per a la circulació motoritzada en grup.

Al capítol 3, referent a les competicions esportives, es defineixen les diferents modalitats de competicions, s'estableix el procediment d'elaboració i aprovació del Catàleg i el calendari de

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

proves, el règim de les autoritzacions, garanties, suspensió de les competicions, retirada de material i reparació del terreny i publicitat.
El capítol 4, sobre la disciplina, conté 4 seccions relatives, respectivament, a la tipificació de les infraccions, el procediment, les sancions i, finalment, als agents de l'autoritat i mesures cautelars.
Vist que la Comissió de Govern Local de Catalunya ha informat favorablement el projecte en data 18 de desembre de 1997.
Vist el dictamen de la Comissió Jurídica Assessora de 14 de maig de 1998.
A proposta del conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i d'acord amb el Govern,
Decreto:

Capítol 1

Disposicions generals

Article 1

Objecte

És objecte d'aquest Decret la regulació de l'accés motoritzat al medi natural i el desplegament normatiu de la Llei 9/1995, de 27 de juliol.

Article 2

Àmbit territorial d'aplicació

2.1 L'àmbit territorial d'aplicació d'aquest Decret és constituït per:
a) Els espais naturals definits per la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals.
b) Els terrenys forestals definits per la Llei 6/1988, de 30 de març, forestal de Catalunya.
c) El conjunt de camins rurals, camins i pistes forestals, camins de bast i ramaders, senders i corriols.
d) Els llits de les corrents naturals d'aigua, contínues o discontínues i els dels llacs, llacunes i embassaments superficials en lleres públiques.
2.2 A efectes d'aquest Decret s'entén per:
a) Camins forestals, les vies de terra o pavimentades de circulació permanent que serveixen per a la gestió, la vigilància i la defensa de les forests, amb una amplada mitjana de plataforma de 4 metres, que formen la xarxa forestal bàsica.
b) Pistes forestals, les vies de terra o pavimentades connectades amb les anteriors, i de característiques similars, construïdes primordialment per al transport dels aprofitaments forestals, amb una amplada mitjana de plataforma de 3 metres, que formen la xarxa forestal secundària.
c) Pistes de desembosc, les vies de terra i de circulació temporal exclusivament construïdes per al transport d'aprofitaments forestals, amb una amplada mitjana de plataforma de 2,5 metres.
d) Camins rurals, les vies pavimentades o de terra de circulació permanent construïdes per a la millora de les infraestructures agrícoles, ramaderes i forestals, d'unió entre infraestructures agrícoles, ramaderes i forestals, d'unió entre localitats o d'accés a cases o nuclis de població situats en zones rurals.
e) Camins ramaders, els camins seguits tradicionalment pel bestiar transhumant en els seus desplaçaments periòdics per a l'aprofitament de les pastures naturals.
f) Camins de bast, els antics camins aptes per al pas d'animals de càrrega i no aptes actualment per a la circulació de vehicles de quatre rodes.
g) Corriols i senders, vials únicament aptes per al pas de vianants.
2.3 Queden exclosos de l'àmbit d'aplicació d'aquest Decret les carreteres i vies de comunicació regulades per la legislació de carreteres.

Article 3

Competències

L'aplicació d'aquesta normativa correspon al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i als ajuntaments, sense perjudici de les competències que exerceixin els departaments de la

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Generalitat de Catalunya i altres administracions públiques d'acord amb la legislació de caràcter sectorial.

Capítol 2

Circulació de vehicles

Secció 1

Normes generals

Article 4

Identificació dels vehicles i documentació per a la circulació

D'acord amb el que estableix la legislació general sobre circulació, els vehicles de motor, els ciclomotors i els remolcs han d'anar sempre identificats amb plaques de matrícula reglamentàries. En qualsevol cas, per a la conducció de vehicles de motor s'exigeix disposar de permís de conducció i de circulació, de la llicència de conducció i del certificat de característiques pel que fa als ciclomotors.

Els conductors han de facilitar la seva identificació a requeriment dels agents rurals i d'altres agents de l'autoritat.

Article 5

Normes generals de circulació motoritzada per vials

5.1 En els terrenys forestals definits per la Llei 6/1988, de 30 de març, forestal de Catalunya, regeixen les normes de circulació següents:

a) La circulació motoritzada per camins o pistes forestals o per camins rurals pot ser prohibida pel Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca o els ajuntaments en els supòsits previstos a la Llei 9/1995.

b) La circulació de motocicletes i vehicles assimilats és prohibida amb caràcter general per les pistes i els camins d'amplada inferior a 2 m. **[Anul·lat per Sentència N" 554/2003]**

c) La circulació d'automòbils i vehicles assimilats és prohibida amb caràcter general pels vials d'amplada inferior a 3 metres, excepte en les pistes de desembosc, en les quals és autoritzada per a la realització de treballs forestals. **[Anul·lat per Sentència N" 554/2003]**

5.2 En els espais inclosos al Pla d'espais d'interès natural, sens perjudici de les normes establertes a l'apartat anterior, regeixen les normes establertes en els respectius plans o programes de gestió.

5.3 En els espais naturals declarats de protecció especial la circulació de vehicles motoritzats únicament s'autoritza pels vials delimitats i senyalitzats a aquest efecte en els plans o en els programes de gestió corresponents, d'acord amb el que preveu aquest Decret.

Article 6

Prohibicions de caràcter general

6.1 Es prohibeix la circulació de vehicles motoritzats:

a) Camp a través, tant si és per terrenys agrícoles com forestals, per tots els terrenys als quals es refereix l'article 2 d'aquest Decret.

b) Fora dels límits de les vies de circulació per les quals s'autoritza la circulació, excepte per efectuar maniobres d'aparcament al seu entorn immediat.

c) Pels tallafocs expressament construïts amb aquest objectiu.

d) Pels vials forestals d'accés a zones on es realitzin aprofitaments forestals, degudament senyalitzats, excepte per a l'execució d'accions relacionades amb aquestes activitats.

e) Pels camins ramaders que no coincideixin amb vials de lliure circulació, excepte per a vehicles destinats a activitats ramaderes o a serveis públics.

f) Pels llits de les corrents naturals d'aigua, contínues o discontínues i dels llacs, llacunes i embassaments superficials en lleres públiques, excepte quan formin part d'un vial que els travessi a gual, o que discorri tradicionalment per un tram dels esmentats llits.

6.2 La circulació amb caràcter esportiu o d'esbarjo de vehicles de motor adaptats per transitar per la neu resta prohibida fora de les àrees de les estacions d'esquí senyalitzades a l'efecte i fora dels vials aptes per a la circulació motoritzada.

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

6.3 El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, prèvia consulta als òrgans gestors i després d'haver consultat els ajuntaments respectius, pot prohibir la circulació motoritzada en camins rurals i camins i pistes forestals dels espais naturals declarats de protecció especial.
A la resta d'espais naturals protegits i amb el mateix procediment, el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca pot prohibir la circulació motoritzada en determinats sectors quan sigui imprescindible per a la preservació dels valors naturals dels espais afectats.
Igualment, els departaments de Governació i d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, prèvia comunicació als ajuntaments o bé aquests directament, poden prohibir temporalment en l'àmbit d'aplicació d'aquest Decret la circulació en el medi natural, en cas de risc elevat d'incendis, d'allaus i d'inundacions o desbordaments de rius, rieres o torrents o per efectuar tasques d'extinció d'incendis, derescats i salvaments o de protecció de persones i béns davant els esmentats riscs.
6.4 En tots els casos les prohibicions adoptades es comunicaran als organismes afectats i hauran de figurar als inventaris comarcals de camins i pistes elaborats d'acord amb el que estableix l'article 11 d'aquest Decret.
6.5 Els titulars de vials que, d'acord amb la legislació general aplicable, hagin establert o estableixin prohibicions o limitacions a la circulació motoritzada per aquells vials, ho notificaran a l'ajuntament que correspongui i al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, el qual, prèvia audiència dels esmentats interessats, podrà imposar condicionants específics per tal de salvaguardar elsvalors naturals o per tal de garantir la prestació de serveis de naturalesa pública. Aquestes prohibicions o limitacions seran
incorporades a l'inventari d'acord amb l'establert a l'article 11 d'aquest Decret.

Article 7

Limitacions específiques

7.1 El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, pel que fa als espais naturals de protecció especial, les reserves nacionals de caça, les reserves naturals i els refugis de fauna salvatge, prèvia consulta als òrgans gestors o responsables dels espais, i després d'haver consultat els ajuntaments respectius, pot establir limitacions específiques a la circulació motoritzada referides a:
a) L'època de l'any en què s'admet la circulació.
b) La velocitat màxima.
c) Les característiques dels vehicles.
d) Qualsevol aspecte que es consideri necessari per preservar els espais o els valors naturals protegits.
Les limitacions establertes pel Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca es comunicaran als ajuntaments, als propietaris dels terrenys afectats i a les corresponents comissions consultives comarcals.
7.2 Fora dels espais a què es refereix el punt anterior, els ens locals, directament o a instància del Departament de Governació o del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, i prèvia consulta a la comissió consultiva comarcal de l'accés motoritzat almedi natural, poden establir limitacions que afectin a camins o pistes de llur titularitat.
Els corresponents acords dels ens locals han de ser notificats al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca perquè en faci la
senyalització i la publicitat corresponents.
7.3 Les limitacions establertes d'acord amb els apartats anteriors hauran de figurar als inventaris comarcals de camins i pistes elaborats d'acord amb el que estableix l'article 11 d'aquest Decret.

Article 8

Excepcions a les limitacions i prohibicions

8.1 Tret que la normativa pròpia d'un espai natural protegit les inclogui expressament, les limitacions i prohibicions a què es refereixen els articles anteriors no són aplicables a l'accés dels

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

titulars o de persones autoritzades per ells a llurs finques, ni a la circulació motoritzada relacionada amb:
a) El desenvolupament de les activitats i usos de caràcter agrícola, forestal o ramader de cada comarca.
b) La gestió de les àrees privades de caça i de les zones de caça controlada.
c) El manteniment dels equipaments i dels avituallaments de refugis de muntanya.
d) La prestació de serveis de rescat, d'emergència o qualsevol altre de naturalesa pública.
8.2 Els vehicles que realitzin activitats compreses en els paràgrafs b), c) i d) de l'apartat anterior hauran d'anar degudament identificats o, si s'escau, disposar de les habilitacions o autoritzacions pertinents.

Article 9
Normativa urbanística

Les prohibicions i limitacions específiques establertes d'acord amb aquesta normativa s'apliquen sense perjudici de les que hagi establert amb caràcter més restrictiu la normativa urbanística vigent.

Article 10
Velocitat màxima

10.1 La velocitat màxima de circulació per camins i pistes no pavimentats, aptes per a la circulació motoritzada, és de trenta quilòmetres per hora.
10.2 S'exceptuen d'aquesta limitació:
a) Els vehicles participants en competicions esportives autoritzades o que practiquen activitats esportives o de lleure en àrees destinades a aquestes pràctiques.
b) Els vehicles en prestació de serveis de naturalesa pública, en cas de necessitat o força major.

Article 11
Senyalització i inventari

11.1 Els consells comarcals, a proposta dels municipis afectats, elaboraran la proposta d'inventari dels camins rurals i dels camins i pistes forestals existents en els termes municipals de llurs comarques, que constarà de memòria i plànols.
11.2 L'inventari consistirà en un document imprès normalitzat pel Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca en el qual es farà constar la titularitat de cada vial, les seves característiques funcionals i tècniques, la codificació que correspongui d'acord amb el que figuri a l'esmentat imprès, les limitacions, prohibicions o servituds que els afectin, l'administració responsable del seu manteniment i altres qüestions que puguin resultar d'interès. A l'inventari s'afegirà per a cada vial inventariat una fitxa codificada, d'acord amb model normalitzat.
11.3 La representació gràfica de l'inventari es farà a nivell municipal, sobre ortofotomapes d'escala 1:25.000 i/o sobre el mapa topogràfic 1:25.000 de l'Institut Cartogràfic de Catalunya i, a nivell comarcal, sobre l'última edició de plànols, a escala mínima1:50.000, de l'esmentat Institut. La simbologia diferenciadora de cada tipus de vial és l'establerta per aquest Institut per a cada sèrie cartogràfica.
11.4 Per tal de complementar la informació vial i sens perjudici de la prohibició a què es refereix el subapartat f) de l'article 6.1 d'aquest Decret, també es grafiaran sobre els plànols els camins ramaders i s'inclouran a la memòria les dades i la informació dequè es disposi sobre aquests.
11.5 El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca ha d'adoptar les mesures que calguin per a la senyalització adequada dels vials que tenen limitacions específiques i dels vials en què es prohibeix la circulació i ha d'assegurar-ne la publicitat.
11.6 Les prohibicions i les limitacions específiques per a la circulació motoritzada, per un camí o pista, han de ser senyalitzades als eus començaments i, si escau, als accessos intermedis. Les senyals i la simbologia, tant en terrenys públics com privats, s'hand'adaptar al que preveu el Codi de circulació.

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

11.7 Un cop elaborada la proposta d'inventari, aquesta serà sotmesa als titulars dels vials afectats, a la comissió consultiva comarcal i posteriorment a informació pública per part del consell comarcal, amb exposició als ajuntaments de la comarca, durantel període d'un mes, transcorregut el qual aquest informarà respecte de les al.legacions presentades.
11.8 Efectuat el tràmit establert en el paràgraf anterior, el consell comarcal, previ informe favorable dels ajuntaments respectius, tramet al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca la proposta d'inventari, les al.legacions presentades i l'informe corresponent per a la seva aprovació, que s'efectuarà per resolució del conseller, en la qual es podran introduir les modificacionslegalment establertes per a la protecció del medi natural. Aquesta resolució es publicarà al DOGC.
11.9 El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca ha de sotmetre de nou a informació pública la proposta d'inventari en cas que hagi introduït modificacions substancials.
11.10 Per a la inclusió d'un vial de titularitat privada a l'inventari com a vial d'ús públic cal la conformitat del seu titular i el compromís de l'administració local de fer-se càrrec del seu manteniment.

Article 12

Obertura de nous vials en terrenys forestals

12.1 D'acord amb el que preveu la Llei forestal de Catalunya i sens perjudici del que estableix la legislació urbanística, el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca ha d'autoritzar l'obertura de nous vials en els terrenys forestals.
12.2 El que preveu l'apartat anterior no serà d'aplicació si el vial està inclòs en un pla tècnic de gestió i millora forestal ja aprovatpel Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, o si l'obertura del vial és promoguda i aprovada pel propi Departament.
12.3 La construcció de camins i pistes forestals a les forests de propietat pública haurà de ser projectada i dirigida per tècnics forestals competents. L'elaboració del projecte de traçat és preceptiva, llevat que es tracti d'actuacions de millora i conservació.
En tot cas, aquest ha d'observar els requisits establerts per la normativa del Pla d'espais d'interès natural, en cas que afecti algun espai inclòs i en matèria de seguretat contra els incendis forestals, assegurar la integració de la via en el seu entorn i el complimentde les mesures correctores establertes.

Article 13

Comissió consultiva comarcal

13.1 En cada comarca es constituirà una comissió consultiva de l'accés motoritzat al medi natural, formada pels membres següents:
El president del consell comarcal, o persona en qui delegui, que serà el president de la comissió.
El cap de l'oficina comarcal del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.
Un màxim de sis alcaldes de la comarca designats pel consell comarcal corresponent, prèvia consulta a les entitats municipalistes.
Els directors o responsables d'espais inclosos al Pla d'espais d'interès natural, en el cas que existeixin a la comarca i fins a un màxim de dos representants.
Un representant de les organitzacions professionals agràries vinculades a la comarca.
Un representant del Centre de la Propietat Forestal.
Un funcionari de la Direcció General d'Emergències i Seguretat Civil.
Un representant proposat per les agrupacions de defensa forestal de la comarca.
Un tècnic forestal, designat pel cap de l'oficina comarcal del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, que actuarà com a secretari.
13.2 El conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca farà els nomenaments dels membres de la comissió, en el seu cas, a proposta de les entitats representades, així com els cessaments i substitucions, si escau. La durada dels nomenaments serà de quatre anys i en tot cas coincidirà amb el mandat dels seus membres electes
13.3 La comissió consultiva comarcal informarà:

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

a) Les prohibicions i limitacions a la circulació motoritzada.
b) La proposta d'inventari elaborada pels consells comarcals segons l'article 11 d'aquest Decret.
13.4 La comissió consultiva comarcal podrà informar, a instància del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, sobre:
a) L'establiment de circuits, àrees i itineraris per a la circulació motoritzada.
b) El catàleg i el calendari de proves motoritzades de competició.
c) Altres qüestions relacionades amb la circulació motoritzada al medi natural.

Article 14
Actualització

L'inventari ha d'actualitzar-se mitjançant la incorporació de les variacions que es vagin produint en el transcurs del temps. Cada cinc anys, si en aquest període s'han produït modificacions significatives, l'actualització se sotmetrà a l'aprovació del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca d'acord amb el procediment establert a l'article 11 d'aquest Decret.

Article 15
Àrees de circulació per al lleure i l'esport

15.1 Els ajuntaments, d'ofici o a petició de particulars o entitats interessades i previ informe de l'oficina comarcal del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca corresponent, poden declarar determinats terrenys del seu àmbit territorial com a àrees de circulació per al lleure i l'esport de caràcter temporal, sens perjudici del que estableixi la legislació urbanística.
15.2 La sol.licitud de declaració d'aquests espais s'haurà d'acompanyar d'una memòria explicativa de les característiques de l'àrea i de les normes de circulació aplicables, de la documentació acreditativa de la seva titularitat, del corresponent plànol identificatiude la seva ubicació, i de l'autorització dels titulars dels terrenys afectats.
15.3 La declaració d'un espai com a àrea de circulació per al lleure i l'esport pot comportar l'exempció de les prohibicions i limitacions a què es refereixen els articles 6, 7 i 10 d'aquest Decret.

Article 16
Itineraris per a la pràctica de motociclisme de muntanya

16.1 Els ajuntaments, d'ofici o a petició de clubs esportius federats i previ informe de l'oficina comarcal del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca corresponent, poden delimitar en el seu municipi un pla de camins aptes per a la circulació i la pràctica de motociclisme de muntanya. En aquesta delimitació s'han d'indicar els enllaços existents amb les àrees referides a l'article anterior.
16.2 L'autorització d'aquests itineraris es regeix pel que s'estableix als apartats 2 i 3 de l'article anterior.

Article 17
Circuits permanents no tancats

17.1 Es consideren com a circuits permanents no tancats els que s'instal.len amb caràcter fix per a la pràctica de l'esport motoritzat i que no precisen d'una infraestructura d'obra civil per al seu desenvolupament.
17.2 D'acord amb el que estableix l'article 12 de la Llei 19/1995, els ajuntaments poden establir, d'ofici o a petició dels propietaris de terrenys del terme municipal, i sens perjudici del que estableix la legislació urbanística, circuits específics no tancats de caràcterpermanent adequats a les característiques de determinats vehicles motoritzats. Aquests circuits no poden afectar terrenys inclosos al Pla d'espais d'interès natural.
17.3 La sol.licitud de declaració d'aquests circuits s'haurà d'acompanyar d'una memòria explicativa, dels corresponents plànols identificatius de la seva ubicació, del plec de normes reguladors del seu ús, dels pressupostos d'instal.lació i de manteniment i de ladocumentació que n'acrediti la titularitat.
La resolució aprovatòria correspon al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca previs els tràmits següents:

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

a) Informe favorable de l'ajuntament o ajuntaments afectats, previ el tràmit d'informació pública realitzat per aquell.
b) Conformitat del titular dels terrenys on s'ha d'ubicar el circuit.
c) Informes del Departament de Governació, segons la Llei 10/1990, de 15 de juny, sobre policia de l'espectacle, les activitats recreatives i els establiments públics i de la Secretaria General de l'Esport, d'acord amb la Llei 8/1988, de 7 d'abril, de l'esport.
d) Procediment d'avaluació de l'impacte ambiental, d'acord amb el Decret 114/1988, de 7 d'abril, d'avaluació de l'impacte ambiental.

Article 18

Circuits permanents tancats

18.1 Es consideren com a circuits permanents tancats els que s'instal.len amb caràcter fix per a la pràctica de l'esport motoritzat i que precisen d'una infraestructura d'obra civil per al seu desenvolupament.
18.2 Els circuits tancats permanents s'han de situar en terrenys no inclosos en el Pla d'Espais d'Interès Natural que la normativa urbanística hagi destinat expressament a instal.lacions i equipaments esportius.

Secció 2

Normes específiques per a la circulació motoritzada en grup

Article 19

Definicions

19.1 Als efectes d'aplicació d'aquest Decret, s'entendrà que:
a) La circulació motoritzada és en grup quan uns quants vehicles motoritzats segueixen, de mutu acord i sense finalitat competitiva, el mateix itinerari.
b) La circulació motoritzada en grup és organitzada quan és promoguda, sense finalitat competitiva, per una entitat o un particular que en són responsables.
19.2 Les normes establertes en aquesta Secció són d'aplicació al conjunt de pistes i camins que recorren els espais naturals i els terrenys forestals.

Article 20

Circulació motoritzada en grup no organitzada

20.1 La circulació motoritzada en grup, no organitzada, es regeix per les normes generals per a la circulació motoritzada establertes a la secció 1 del capítol 2 d'aquest Decret.
20.2 Es prohibeix la circulació motoritzada en grup, no organitzada, de més de set motocicletes o ciclomotors, o de més de quatre automòbils o similars, en els espais naturals declarats de protecció especial.
20.3 Es prohibeixen les concentracions de més de quinze vehicles en la resta d'espais inclosos en el Pla d'espais d'interès natural o en els terrenys forestals. No obstant això, si la necessitat de preservació dels valors naturals ho fa aconsellable, el Departamentd'Agricultura, Ramaderia i Pesca pot reduir el nombre màxim de vehicles o prohibir-hi la circulació motoritzada en grup. S'exceptua d'aquesta prohibició la realització d'activitats de caràcter popular organitzades o autoritzades pels ajuntaments, que hauran de ser comunicades prèviament a l'oficina comarcal del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca corresponent.

Article 21

Activitats organitzades

21.1 La coordinació de les autoritzacions d'activitats organitzades de circulació motoritzada en grup amb un nombre de participants superior als establerts a l'article anterior, quan aquestes afectin més d'un municipi, correspon al consell comarcal corresponent.
21.2 Els organitzadors de l'activitat han de fer la sol.licitud als consells comarcals de les comarques per on transcorri l'itinerari, els quals sol.licitaran l'autorització dels ajuntaments corresponents i, si s'escau, dels òrgans rectors dels espais naturals afectats. En cas que aquests no es pronunciïn en el termini de 15 dies naturals a comptar des del dia següent a la recepció de la sol.licitudd'autorització, aquesta s'entendrà atorgada per silenci positiu.

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

21.3 A la petició, que s'haurà de acompanyar de l'aprovació del programa de l'activitat per la corresponent federació catalana d'automobilisme o de motociclisme, segons s'escaigui, es definirà el tipus d'activitat i l'itinerari previst amb expressió dels municipis per on discorre, amb les autoritzacions per a cada tram dels respectius titulars si l'itinerari discorre per vials d'ús privat.
21.4 Els consells comarcals, un cop feta la corresponent comunicació al promotor, notificaran a l'oficina comarcal del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, amb una antelació mínima de 10 dies respecte a la data d'inici de l'activitat, les autoritzacions atorgades, indicant la identitat del promotor, el tipus d'activitat, l'itinerari, el nombre estimat de participants i les dates de realització de l'activitat.
21.5 Els ajuntaments que hagin autoritzat aquestes activitats, així com els consells comarcals, poden afegir modificacions o limitacions, tant pel que fa al recorregut com al nombre de participants, i incorporar-hi els condicionants específics que consideri necessaris per evitar danys a les persones, als béns i al medi natural. Aquestes s'hauran de comunicar oportunament als promotors, al consell comarcal i al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.
21.6 L'autorització del corresponent ajuntament no eximeix d'obtenir les preceptives autoritzacions de caràcter sectorial.
21.7 Tots els vehicles participants en l'activitat organitzada han de disposar de còpia de les preceptives autoritzacions o comunicacions, si s'escau, que han de ser mostrades als agents de l'autoritat que així ho requereixin en el transcurs del trajecte.
21.8 Sens perjudici de les competències en matèria de joc i espectacle que exerceix el Departament de Governació, els ajuntaments que hagin atorgat autoritzacions, pel que fa al recorregut dins el seu terme municipal, o el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, directament o, en el seu cas, a instància dels òrgans de gestió dels espais declarats de protecció especial, poden suspendre provisionalment i totalment o parcial, activitats ja autoritzades. La resolució de suspensió serà motivada, per
circumstàncies meteorològiques, per incendis o per altres supòsits justificats per a la preservació del medi natural, i es comunicarà a les administracions afectades. La suspensió tindrà caràcter definitiu si l'activitat comporta alteracions en el medi naturald'impossible o difícil reparació.

Article 22

Limitació de l'horari de circulació

22.1 Les activitats de circulació motoritzada subjectes a autorització hauran de desenvolupar-se, llevat de causa major, fora d'horari nocturn, entès aquest des de l'hora que es pon el sol fins una hora després que surt.
22.2 No obstant el que estableix l'apartat anterior, s'autoritza la circulació motoritzada organitzada en horari nocturn, si l'itinerari és exclusivament per vials d'unió entre localitats rurals o d'accés a cases o nuclis de població situats en zones rurals.

Capítol 3

Competicions esportives

Secció 1

Normes generals

Article 23

Definicions

23.1 Tal com estableix l'article 19 de la Llei 9/1995, es considera competició esportiva la pràctica de proves esportives amb vehicles motoritzats amb finalitats competitives reconegudes per la legislació vigent.
23.2 Sens perjudici de les que pugui regular la normativa específica, les competicions esportives poden organitzar-se segons lguna de les modalitats següents:
A) Competicions motociclistes
a) Motocròs: proves de velocitat en circuits prefixats que, en general, estan constituïts per vials no pavimentats.

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

b) Enduro o tot terreny: proves de regularitat en circuits prefixats constituïts per vials rurals no pavimentats i, com a màxim, un 25% de la seva llargària, per vials pavimentats.
c) Trial: proves d'habilitat, en les que els participants circulen a una velocitat mitjana inferior a 20 quilòmetres/hora per circuits prefixats constituïts per vials, generalment no pavimentats, i per les denominades "zones no stop", constituïdes per trams de topografia difícil i de llargària inferior a 40 metres.
d) Altres competicions de vehicles de motor de caràcter especial que combinen l'orientació, l'habilitat, la velocitat, la regularitat, juntes o per separat.
B) Competicions automobilístiques
a) Autocròs: proves de velocitat en circuits prefixats que, en general, estan constituïts per vials no pavimentats.
b) Ral·li: proves de regularitat en circuits prefixats constituïts per vials pavimentats o no. L'itinerari pot estar dividit en trams no contigus.
c) Competicions de vehicles 4 x 4: proves d'habilitat i de velocitat en circuits prefixats, amb vehicles tot terreny que tenen tracció a totes quatre rodes.
d) Altres competicions de vehicles de motor de caràcter especial que combinen l'orientació, l'habilitat, la velocitat, la regularitat, juntes o per separat.

Article 24
Prohibicions i limitacions

24.1 Es prohibeixen les competicions esportives a l'interior dels espais naturals declarats de protecció especial, a les reserves nacionals de caça i a les reserves naturals de fauna salvatge.
24.2 En la resta d'espais inclosos en el Pla d'espais d'interès natural, les competicions esportives només podran transcórrer per vials pavimentats.
24.3 No obstant el que estableixen els apartats anteriors, en els trams d'enllaç no cronometrats es podrà transcórrer per vials no pavimentats en les condicions que, a tal efecte, s'assenyalin en el procediment d'autorització de la competició esportiva.

Secció 2
Condicions generals de circulació

Article 25
Pràctica de l'autocross

La pràctica de l'autocross, inclosa la de caràcter d'entrenament o d'iniciació a aquest esport, únicament es pot realitzar en circuits permanents.

Article 26
Soroll

Les emissions de soroll es regeixen pel que estableix el Reial decret legislatiu 339/1990, de 2 de març, sobre tràfic, circulació de vehicles a motor i seguretat vial, el Reial decret 13/1992, de 17 de gener, pel qual s'aprova el seu Reglament, les corresponents ordenances municipals o, en el seu defecte, les normes d'ús de les àrees, itineraris i circuits a què es refereixen els articles 15 isegüents d'aquest Decret.

Secció 3
Autoritzacions

Article 27
Catàleg i calendari de proves

27.1 Les federacions catalanes de motociclisme i d'automobilisme han d'elaborar anualment, abans del 31 de gener de l'any de realització de les proves, el catàleg de les competicions previstes, en el qual s'han de fer constar les modalitats de les competicions, els termes municipals afectats, les entitats organitzadores i el corresponent calendari de celebració.
27.2 L'aprovació del catàleg i del calendari de les proves correspon al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, prèvia audiència de les entitats locals, de la comissió consultiva comarcal corresponent i dels titulars dels vials que en resulten afectats.

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

27.3 Únicament es poden realitzar les competicions previstes en el catàleg. Això no obstant, i en supòsits excepcionals, les federacions d'automobilisme o de motociclisme poden proposar al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca l'aprovació de competicions que no estiguin incloses en el catàleg.
27.4 El catàleg i el calendari de proves han de ser comunicats al Departament de Governació.
Article 28
Règim de les autoritzacions
28.1 L'entitat organitzadora de la competició esportiva sol.licitarà autorització per a la realització de la competició al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, amb una antelació mínima de 30 dies abans de la data de celebració prevista, fent constar les dades següents:
a) La identificació de la competició.
b) La definició gràfica sobre plànols actuals a escala mínima 1:50.000, del recorregut previst.
c) El nombre aproximat de participants previstos, la data, l'hora de començament i la durada aproximada de la prova.
d) La conformitat expressa dels ajuntaments afectats i la dels titulars de vials o terrenys afectats.
e) L'aprovació del corresponent reglament esportiu per part de la federació catalana de motociclisme o d'automobilisme.
f) Aquelles altres dades de caràcter complementari o aclaratori per a una millor descripció de la proposta.
28.2 L'autorització per a la realització de les competicions, que inclou l'autorització per efectuar la senyalització, correspon al delegat territorial del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca si afecta una sola demarcació territorial o al subdirector general de Boscos, si l'àmbit territorial supera la demarcació territorial.
28.3 L'autorització pot incloure modificacions i limitacions i incorporar els condicionants específics que es considerin necessaris per garantir la preservació del medi natural i ha de ser comunicada a les entitats locals i als titulars afectats.
28.4 No caldrà autorització prèvia per a les competicions en circuits de caràcter permanent legalitzats.
28.5 S'entendrà estimada la sol.licitud d'autorització transcorregut el termini d'un mes des de la seva presentació sense que hagi recaigut resolució expressa.
28.6 L'autorització del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca s'emet sens perjudici de les altres que prevegi la legislació sectorial i s'ha de comunicar al Departament de Governació.
Article 29
Fiances
29.1 Per tal de garantir la reparació de possibles danys o perjudicis en el medi natural per causa de la celebració d'una competició esportiva, els ajuntaments podran ordenar als promotors la constitució d'una fiança.
Els ajuntaments podran sol.licitar que el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca fixi la fiança si la prova afecta més d'un terme municipal. **[Anul·lat per Sentència N" 554/2003]**
29.2 La quantia de la fiança serà adequada al cost previst de la reparació dels possibles danys o perjudicis. La fiança pot ser constituïda en metàl.lic, mitjançant aval o per contracte d'assegurança, d'acord amb el que estableix la legislació sobre contractesde les administracions públiques.
29.3 En cas que l'itinerari sobrepassi l'àmbit d'una comarca són competents per fixar la fiança els delegats territorials del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca o el subdirector general de Boscos, segons afecti una sola demarcació territorial o més d'una.
29.4 Per a la devolució de la fiança, el tècnic de l'administració local o, si s'escau, el tècnic del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca haurà de valorar, en el termini màxim de 15 dies a partir de l'acabament de la competició, els danys o perjudicisproduïts i deduir, en el seu cas, de la quantia dipositada, el cost de la seva reparació.

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Article 30
Suspensió de les competicions esportives
30.1 El director general del Medi Natural pot suspendre provisionalment i totalment o parcial competicions esportives ja autoritzades mitjançant resolució motivada per circumstàncies meteorològiques, per incendis o per altres supòsits justificats relacionats amb la preservació del medi natural. La suspensió tindrà caràcter definitiu si l'activitat comporta alteracions en el medinatural d'impossible o difícil reparació.
30.2 La suspensió de competicions esportives ha de ser comunicada a les entitats locals, a les administracions que hagin emès autoritzacions d'acord amb la legislació sectorial, als titulars de vials o terrenys, als promotors afectats i a la federació catalana de motociclisme o d'automobilisme.
Article 31
Retirada de material i reparació del terreny
31.1 Un cop finalitzada la competició esportiva, els promotors estan obligats a retirar, en el termini màxim de set dies, tot el material de senyalització i de protecció que s'hagi instal.lat per fer la prova. Els respectius ajuntaments controlaran la retirada efectiva d'aquests materials.
31.2 A tal fi el material a què es refereix l'apartat anterior ha de ser desmuntable, restant prohibit inserir senyals en els arbres, ferir-los, així com impregnar-los amb pintura.
31.3 Els promotors repararan els danys produïts a conseqüència de la celebració de la competició esportiva en un termini màxim de trenta dies.
Article 32
Publicitat
La Generalitat, mitjançant els seus departaments, els consells comarcals i els ajuntaments, dins l'àmbit de les seves competències, faran les actuacions necessàries per donar la màxima publicitat i difusió al que preveu aquest Decret i la normativa que eldesenvolupi, mitjançant campanyes o programes educatius o de sensibilització o qualsevol altre mitjà de difusió.
Capítol 4
Disciplina
Secció 1
Infraccions
Article 33
Tipificació
33.1 La vulneració de les prescripcions de la Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, i de les normes establertes per aquest Decret que la desenvolupa, tenen la qualificació d'infracció administrativa.
33.2 Les infraccions administratives a què es refereix l'apartat 1 anterior es classifiquen en lleus, greus i molt greus.
33.3 Són infraccions lleus:
a) Superar el límit de velocitat de 30 km/hora a què es refereix l'article 10 d'aquest Decret, o els que figurin expressament senyalitzats en el vials.
b) Circular fora dels límits horaris a què es refereix l'article 22 d'aquest Decret.
c) La circulació en grup no organitzada, superant els límits establerts en els apartats 2 i 3 de l'article 20 d'aquest Decret.
d) Qualsevol altra infracció al que estableix aquest Decret que no estigui tipificada com a greu o molt greu.
33.4 Són infraccions greus:
a) Deteriorar, destruir, sostreure o retirar els elements de senyalització de la circulació motoritzada al medi natural
b) La circulació motoritzada vulnerant alguna de les limitacions o prohibicions establertes en els articles 5, 6 i 7 d'aquest Decret.

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

c) Ocasionar danys a béns, instal.lacions o materials agrícoles, ramaders i forestals, com a conseqüència de l'ús de vehicles motoritzats.
d) Participar en activitats organitzades de circulació motoritzada, sense autorització o incomplint les condicions establertes en l'esmentada autorització.
e) No retirar el material de senyalització i de protecció i no reparar els danys causats, en els terminis fixats per l'article 31 d'aquest Decret.
f) Estacionar vehicles que impedeixin l'accés a camins forestals d'ús exclusiu per a vehicles de serveis d'extinció d'incendis, de vigilància i oficials, degudament senyalitzats, en l'època i en zones d'alt risc d'incendi.
g) Reincidir en la comissió d'infraccions lleus.
33.5 Són infraccions molt greus:
a) Fer anuncis publicitaris en qualsevol mitjà de difusió que incitin a no respectar la legislació vigent en matèria de circulació motoritzada en el medi natural o contrària als principis que la inspiren.
b) Fer competicions esportives de vehicles motoritzats, sense la preceptiva autorització, o incomplint-ne les condicions.
c) Reincidir en la comissió d'infraccions greus.
33.6 L'abandonament de deixalles o d'escombraries té la qualificació d'infracció lleu, greu o molt greu segons la naturalesa i el volum de l'abocament, d'acord amb la legislació vigent.

Article 34
Prescripció

Els terminis de prescripció de les infraccions és de tres anys per a les molt greus, dos anys per a les greus i sis mesos per a les lleus, a comptar des de la data de comissió, o si aquesta és continuada des de la data en què es comet la darrera acció constitutiva d'infracció.

Secció 2
Procediment

Article 35
Tramitació

35.1 En la tramitació dels expedients de sanció, s'aplicarà el procediment sancionador administratiu general vigent.
35.2 Si s'aprecia que els fets objecte d'un expedient sancionador poden ésser constitutius de delicte o falta, l'administració actuant:
a) Traslladarà les actuacions a l'autoritat judicial competent.
b) Deixarà en suspens el procediment fins que l'autoritat judicial es pronunciï.
c) Sens perjudici del que indica el subapartat b) anterior, prosseguirà, en el seu cas, la instrucció de l'expedient incoat per al restabliment de la situació anterior a la comissió de la infracció o, si escau, per a l'abonament de les indemnitzacions pels danys iels perjudicis ocasionats.
35.3 La sanció de l'autoritat judicial a què es refereix el subapartat a) de l'apartat 2 anterior, exclou la imposició de multa administrativa. Si la resolució judicial és absolutòria, l'administració actuant pot continuar la tramitació de l'expedient sancionador,respectant, però, els fets que els tribunals hagin declarat provats.

Secció 3
Sancions

Article 36
Graduació

36.1 La comissió d'infraccions tipificades a l'article 33 d'aquest Decret serà sancionada amb les multes següents:
a) En cas d'infraccions lleus, amb una multa de 10.000 a 50.000 pessetes.
b) En cas d'infraccions greus, amb una multa de 50.001 a 500.000 pessetes.
c) En cas d'infraccions molt greus, amb una multa de 500.001 a 5.000.000 de pessetes.

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

36.2 Les sancions a aplicar es graduaran d'acord amb la gravetat del fet constitutiu de la infracció, tenint en compte:
a) Els danys i perjudicis produïts.
b) La intencionalitat.
c) La dificultat en la identificació de l'infractor.
36.3 La quantia de la multa que correspongui d'acord amb els apartats 1 i 2 anteriors s'ha d'incrementar fins al total del benefici obtingut per l'infractor, en el cas que n'hi hagi hagut.

Article 37

Multes coercitives

37.1 Es poden imposar multes coercitives, d'acord amb el que disposa el procediment sancionador administratiu general vigent, amb el requeriment i l'advertència previs corresponents, per a restaurar la realitat física alterada o transformada com a conseqüència d'una actuació il.legal.
37.2 Les multes coercitives, que poden ser reiterades, no poden superar la quantia de 100.000 pessetes per cada infracció comesa.
37.3 La imposició de multes coercitives i la imposició de multes en concepte de sanció són independents i compatibles.

Article 38

Competència

38.1 Són competents per acordar la incoació dels procediments sancionadors, i designar instructor, els òrgans que determina en cada cas la legislació sobre espais naturals.
38.2 Són competents per a la imposició de les sancions, els òrgans següents:
a) Els delegats territorials del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca o els alcaldes, per a les lleus.
b) El director general del Medi Natural o el ple de l'ajuntament afectat, per a les greus.
c) El titular del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, per a les molt greus.
d) El Govern de la Generalitat, per a les sancions que ultrapassin els 5.000.000 de pessetes, com a conseqüència d'aplicar l'article 36.3.
38.3 Els delegats territorials del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i els alcaldes són els òrgans competents per a la imposició de les multes coercitives.

Article 39

Restitució del medi a l'estat anterior

39.1 La imposició de sancions és independent de l'obligació, exigible en qualsevol moment, de restituir el medi físic a l'estat anterior a la comissió de la infracció i de l'obligació d'indemnitzar pels danys i els perjudicis ocasionats.
39.2 Un tècnic designat pel delegat territorial avaluarà els danys i perjudicis ocasionats als béns, instal.lacions i al medi natural de titularitat pública i proposarà el procediment i termini per restituir el medi físic a l'estat anterior a la comissió de la infracció.
Si la infracció comesa ha causat greus perjudicis a exemplars d'espècies de fauna o de flora protegides, per calcular la indemnització s'aplicaran els barems vigents per a la valoració d'aquestes espècies.
El delegat territorial, en base a l'informe tècnic, dictarà resolució que serà notificada a l'infractor per al seu compliment indicant:
a) La relació i la valoració de danys i perjudicis ocasionats per l'infractor i el termini per al seu abonament.
b) Les accions a executar per a la restitució del medi físic a l'estat anterior a la comissió de la infracció i el seu cost.
c) El termini per a l'execució de les accions restauradores.
d) La quantia, en el seu cas, de la corresponent multa coercitiva.

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

39.3 Superat el termini per executar les accions de restitució del medi físic, sense que aquestes s'hagin executat, el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca podrà procedir subsidiàriament a la seva execució amb càrrec a l'obligat.
39.4 Si la quantia total d'indemnitzacions i cost de restauració supera les 100.000 pessetes, la resolució serà del director general del Medi Natural.
Article 40
Exigibilitat
L'import de les multes i de les despeses ocasionades per l'execució subsidiària de les actuacions de restitució dels béns a l'estat anterior a la comissió de la infracció pot ser exigit per la via administrativa de constrenyiment.
Secció 4
Agents de l'autoritat i mesures cautelars
Article 41
Agents de l'autoritat i mesures cautelars
41.1 Els membres del cos d'agents rurals i, en general, tots els agents de l'autoritat, en l'exercici de les seves funcions, aplicaran una especial vigilància per garantir el compliment d'aquesta normativa.
41.2 El personal esmentat en l'apartat 1 anterior podrà procedir a la immobilització de vehicles que per l'incompliment dels preceptes d'aquest Decret, puguin ocasionar un greu perjudici per a les persones, els béns o els ecosistemes naturals. Aquesta mesura serà aixecada immediatament després que hagin cessat les causes que la motiven.
41.3 Les despeses derivades de la immobilització i, en el seu cas, trasllat i dipòsit dels vehicles aniran a càrrec del conductor, el qual les haurà d'abonar o garantir el seu pagament com a requisit previ a la devolució del vehicle, sens perjudici del dret de recórrer segons el que estableix la legislació vigent.
Disposicions addicionals
--1 El Govern de la Generalitat actualitzarà mitjançant decret les quanties de les sancions i de les multes coercitives a què fan referència, respectivament, els articles 36 i 37 d'aquest Decret, aplicant les variacions de l'índex de preus al consum, així com la quantia expressada a l'apartat 4 de l'article 39 d'aquest Decret.
--2 Els vehicles de qualsevol tipus amb motor, susceptibles de transitar per camins o camp a través, queden sotmesos al que estableix aquest Decret.
Disposicions transitòries
--1 Les comissions consultives comarcals de l'accés motoritzat al medi natural hauran d'estar constituïdes en el termini de quatre mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Decret.
--2 Els consells comarcals han de trametre al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca la proposta d'inventari, les al.legacions presentades i el corresponent informe, en el termini de 18 mesos des de la constitució de la respectiva comissió consultiva comarcal.
L'aprovació definitiva pel Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la proposta ha de fer-se en un termini de tres mesos des de la seva recepció.
Disposicions finals
--1 S'autoritza el conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca per al desplegament d'aquest Decret.
--2 Aquest Decret entrarà en vigor el mateix dia de la seva publicació al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.
Barcelona, 8 de juliol de 1998
Jordi Pujol
President de la Generalitat de Catalunya
Francesc Xavier Marimon i Sabaté
Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca
(98.183.063)

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

DECRET 111/2003, d'1 d'abril, de modificació de la composició de les comissions consultives d'accés motoritzat al medi natural regulades pel Decret 166/1998, de 8 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural

Text de la disposició:
El Decret 166/1998, de 8 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, regula la composició i les funcions de les comissions consultives de l'accés motoritzat al medi natural.
Atès que la circulació motoritzada que es regula en el Decret esmentat pot arribar a incidir en terrenys que es dediquen a conreu o pasturatge, és procedent augmentar la representació de les organitzacions professionals agràries en les comissions consultives. Igualment, cal adequar la composició de la Comissió a l'àmbit de competències que actualment corresponen al Departament de Medi Ambient en l'àmbit forestal i de protecció del medi natural.
A proposta del conseller de Medi Ambient i d'acord amb el Govern,
Decreto:
Article únic
Es modifica l'article 13.1 del Decret 166/1998, de 8 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, que queda redactat de la manera següent:
"En cada comarca es constituirà una comissió consultiva de l'accés motoritzat al medi natural, formada pels membres següents:
"El president o presidenta del consell comarcal, o persona en qui delegui, que serà el president o presidenta de la comissió.
"El o la cap de l'oficina comarcal del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.
"Un màxim de sis alcaldes o alcaldesses de la comarca designats pel consell comarcal corresponent, havent fet la consulta prèvia a les entitats municipalistes.
"Els directors/es o responsables d'espais inclosos al Pla d'espais d'interès natural, en el cas que a la comarca n'hi hagi, i fins a un màxim de dues persones representants.
"Quatre persones representants de les organitzacions professionals agràries que tinguin la consideració de més representatives en l'àmbit territorial corresponent, designades en proporció als resultats a les eleccions a cambres agràries.
"Una persona representant de les societats de caçadors i caçadores federats vinculats a la comarca.
"Una persona representant del Centre de la Propietat Forestal.
"Un funcionari o funcionària de la Direcció General d'Emergències i Seguretat Civil.
"El cap o la cap de la Secció Territorial de Boscos i Gestió de la Biodiversitat.
"El cap o la cap dels agents rurals de la comarca.
"Un tècnic o tècnica forestal designat pel delegat o delegada territorial del Departament de Medi Ambient."
Barcelona, 1 d'abril de 2003
Jordi Pujol
President de la Generalitat de Catalunya
Ramon Espadaler i Parcerisas
Conseller de Medi Ambient
(03.086.112)

Sentencia Nº 554/2003 del Tribunal Superior de Justicia de Cataluña
Sala de lo Contencioso-Administrativo Sección Quinta

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Recurso nº 1269/1998
SENTENCIA N" 554/2003
Ilmos.. Sres.:
Presidente
DON JOAQUÍN JOSÉ ORTIZ BLASCO
Magistrados
DON ALBERTO ANDRÉS PEREIRA
DON JUAN FERNANDO HORCAJADA MOYA
DOÑA ANA RUBIRA MORENO
En la Ciudad de Barcelona once de junio de dos mil tres
LA SALA DE LO CONTENCIOSO-ADMINISTRATIVO DEL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA DE CATALUÑA (SECCIÓN QUINTA) ha pronunciado la siguiente SENTENCIA en el recurso contencioso-administrativo n° 1269/1998 interpuesto por la asociación LLIGA PER A LA DEFENSA DEL PATRIMONI NATURAL (DEPANA), representada y dirigida por el Letrado DON LLUÍS-XAVIER TOLDRÀ i BASTIDA, contra la ADMINISTRACIÓN DE LA GENERALIDAD DE CATALUÑA (Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca), representada y dirigida por el Sr. LETRADO DE LA GENERALIDAD. Ha sido Ponente Magistrado Ilmo. Sr. D. ALBERTO ANDRÉS PEREIRA, quien expresa el parecer de la Sala.

ANTECEDENTES DE HECHO

PRIMERO.- Por la representación de la parte actora, en escrito presentado en la Secretaría de esta Sala, se interpuso el presente recurso contra el Decreto 166/1998, de 8 de julio, de regulación del acceso motorizado al medio natural.
SEGUNDO.- Acordada la incoación de los presentes autos, se les dio el cauce procesal previsto por la Ley Reguladora de esta Jurisdicción, habiendo despachado las partes, llegado su momento y por su orden, los trámites conferidos de demanda y contestación en cuyos escritos respectivos en virtud de los hechos y fundamentos de derecho que constan en ellos, suplicaron respectívamente la anulación de los actos objeto del recurso y la desestimación de éste, en los términos que aparecen en los mismos.
TERCERO.- Continuado el proceso por los trámites que aparecen en autos se señaló día y hora para la votación y fallo diligencia que tuvo lugar en Ia fecha fijada.
CUARTO.- En la sustanciación de este pleito se han observado las prescripciones legales.

FUNDAMENTOS DE DERECHO

PRIMERO.- Mediante el presente recurso se impugna el Decreto 166/1998, de 3 de Julio, de regulación del acceso motorizado al medio natural, en cuanto se refiere a las disposiciones que en el mismo se contienen sobre las características de las pistas y caminos por los que pueden circular las motocicletas, automóviles y vehículos asimilados (artículo 5 1, apartados b y c;). y a la exigencia de fianzas a los promotores de una competición deportiva celebrada en el medio natural (artículo 29.1).
SEGUNDO.- Como cuestión previa debe descartarse le existencia de la causa de inestabilidad del recurso que postula la Administración demandada en su escrito de constatación, al amparo de lo dispuesto 69.b) de la vigente Ley Jurisdiccional en relación con el 82.b) de la precedente, por falta de representación del Presidente de la entidad actora. Consta acreditado en autos que la Junta Directiva de dicha asociación, órgano estatutariamente facultado para ello, acordó la interposición del presente recurso en la sesión celebrada en 30 de julio de 1998, según resulta de los documentos presentado por la representación de la actora el 21 de febrero de 2000. En consecuencia, ha de estimarse subsanado cualquier defecto de que, sobre este punto, pudiera adolecer el escrito de interposición del recurso.
TERCERO.- El artículo 6 de la Ley 9/1995, de 27 de julio, de regulación del acceso motorizado al medio natural, establece en su apartado 2º que, en los espacios incluidos en el Plan de

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

espacios de interés natural no declarados de protección especial y en los terrenos forestales se autoriza la circulación por las pistas y caminos forestales pavimentados o de anchura igual o superior a cuatro metros.
Sin embargo, el Decreto impugnado, por el que se procede al desarrollo reglamentario de aquella Ley, modifica claramente las prescripciones de dicho precepto legal, al establecer en su artículo 5.1, apartados b) y c) , que queda prohibida con carácter general la circulación de motocicletas y vehículos asimilados por las pistas y caminos de anchura inferior a 2 metros, y de los automóviles y vehículos asimilados por los viales de anchura inferior a 3 metros, excepto en las pistas de desembosque, en las que se autoriza la realización de trabajos forestales.
Resulta evidente que, en tanto la Ley 9/1995 sólo autoriza la circulación por los caminos forestales que se hallen pavimentados o, en otro caso, cuando sean de anchura igual o superior a 4 metros, el reglamento impugnado restringe la prohibición a los caminos de un ancho inferior a 2 o 3 metros, según se trate de la circulación de motocicletas o de automóviles, sin consideración alguna al hecho de si se hallan o no pavimentados. En consecuencia, el Decreto impugnado resulta en este punto nulo de pleno derecho, a tenor de lo dispuesto en el artículo 62.2. de la ley 30/1992, de 26 de noviembre.
CUARTO.- En cuanto se refiere al segundo de los puntos discutidos, procede estimar igualmente el recurso, toda vez que el artículo 24.3 de la Ley 9/1995 establece de forma taxativa que, para garantizar la reparación de posibles daños o perjuicios al medio natural durante las competiciones deportivas, el Ayuntamiento respectivo, o en su caso el Departamento de Agricultura, Ganadería y Pesca, de acuerdo con el trámite que se establecerá por el reglamento debe exigir el depósito de una fianza previa.
Ello no obstante, el reglamento impugnado convierte dicha exigencia obligatoria ("debe exigir") en meramente facultativa, al establecer en su artículo 29.1 que con la finalidad antes referida, los Ayuntamientos podrán ordenar a los promotores la constitución de una fianza, y en los mismos términos se dispone que los Ayuntamientos podrán solicitar que la fianza la fije el departamento de Agricultura, si la prueba deportiva afecta a más de un término municipal.
En consecuencia, procede estimar en sus propios términos el presente recurso, al resultar igualmente nula de pleno derecho la disposición reglamentaria impugnada.
QUINTO.- No es de apreciar especial temeridad ni mala fe a los efectos de imposición de costas, conforme a lo prevenido en el artículo 131 de la Ley Jurisdiccional de 1956.

FALLO

En atención a todo lo expuesto, la Salda de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Sección Quinta) ha decidido:
1º.- Estimar el presente recurso y, en consecuencia, declarar la nulidad de pleno derecho de los artículos 5.1.b), 5.1.c) y 29.1 del Decreto 166/1998, de 8 de julio, de regulación del acceso motorizado al medio natural.
2º.- No efectuar especial pronunciamiento sobre las costas causadas.
Notifíquese la presente resolución a las partes en forma prevenida por la ley, llevándose testimonio de la misma a los autos principales y procédase a su publicación en el Diario Oficial de la Generalitat de Cataluña, en los términos previstos en el artículo 107.2 de la vigente Ley Jurisdiccional.

PUBLICACIÓN.- Leída y publicada la anterior sentencia por el Ilmo. Sr. Magistrado Ponente, estando la Sala celebrando audiencia pública en el mismo día de su pronunciamiento. Doy Fe.

Ley 29/1985, de 2 de agosto, de Aguas

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

Capítulo II
De los cauces, riberas y márgenes
Artículo 6
Se entiende por riberas las fajas laterales de los cauces públicos situadas por encima del nivel de aguas bajas, y por márgenes los terrenos que lindan con los cauces.
Las márgenes están sujetas, en toda su extensión longitudinal:
a) A una zona de servidumbre de cinco metros de anchura, para uso público que se regulará reglamentariamente.
b) A una zona de policía de 100 metros de anchura en la que se condicionará el uso del suelo y las actividades que se desarrollen.
Capítulo II
De los usos comunes y privativos
Artículo 48
1. Todos pueden, sin necesidad de autorización administrativa y de conformidad con lo que dispongan las leyes y reglamentos, usar de las aguas superficiales, mientras discurren por sus cauces naturales, para beber, bañarse y otros usos domésticos, así como para abrevar el ganado.
2. Estos usos comunes habrán de llevarse a cabo de forma que no se produzca una alteración de la calidad y caudal de las aguas. Cuando se trate de aguas que circulen por cauces artificiales tendrán, además, las limitaciones derivadas de la protección del acueducto. En ningún caso las aguas podrán ser desviadas de sus cauces o lechos, debiendo respetarse el régimen normal de aprovechamiento.

Ley 10/2006, de 28 de abril, por la que se modifica la Ley 43/2003, de 21 de noviembre, de Montes

CAPITULO V

Uso social del monte

Artículo 54 bis. Acceso público.

1. El acceso público a los montes podrá ser objeto de regulación por las Administraciones Públicas competentes.

2. La circulación con vehículos a motor por pistas forestales situadas fuera de la red de carreteras quedará limitada a las servidumbres de paso que hubiera lugar, la gestión agroforestal y las labores de vigilancia y extinción de las Administraciones Públicas competentes. Excepcionalmente, podrá autorizarse por la Administración Forestal el tránsito abierto motorizado cuando se compruebe la adecuación del vial, la correcta señalización del acceso, la aceptación por los titulares, la asunción del mantenimiento y de la responsabilidad civil.

3. El acceso de personas ajenas a la vigilancia, extinción y gestión podrá limitarse en las zonas de alto riesgo previstas en el artículo cuando el riesgo de incendio así lo aconseje, haciéndose público este extremo de forma fehaciente.»

Dr. Xavier Campillo i Besses
Carretera de Ribes, 33, 1er, 08698 Cercs
Tel. 938 248 631 – 650 372 399
xavier.campillo@arrakis.es

INVENTARI DE CAMINS MUNICIPALS DE MALGRAT DE MAR

N

TIPUS DE FERM

- Aglomerat asfàltic
- Ciment
- Terra
- De bast
- Absent

Març de 2008

Escala 1:16.000

PERICIA CAMINERA
Dr. Xavier Campillo Besses
Geògraf col·legiat núm. 861
Camins, servituds de pas i termenals